

கல்கி

KALKI 30
21.1.1962 காசு

பாப்ளின்கள்

ஷர்ட்டிங்குகள்

மர்ஸிரைஸ்டு வேஷ்டிகள்

பிரிண்டட் வாயில்கள் & வான்கள்

ராய்பூர் மில்ஸ் லிமிடெட்

சுதாமதாபாத்

நண்பர்கள் கூடும்பொழுது -காபியே

உயர்வாக நுகர்வது தரமான காபி
தயாரிப்பது எப்படி என்ற வினாவுக்கு
விடம் தரும் தகவல்கள் எழுதும்

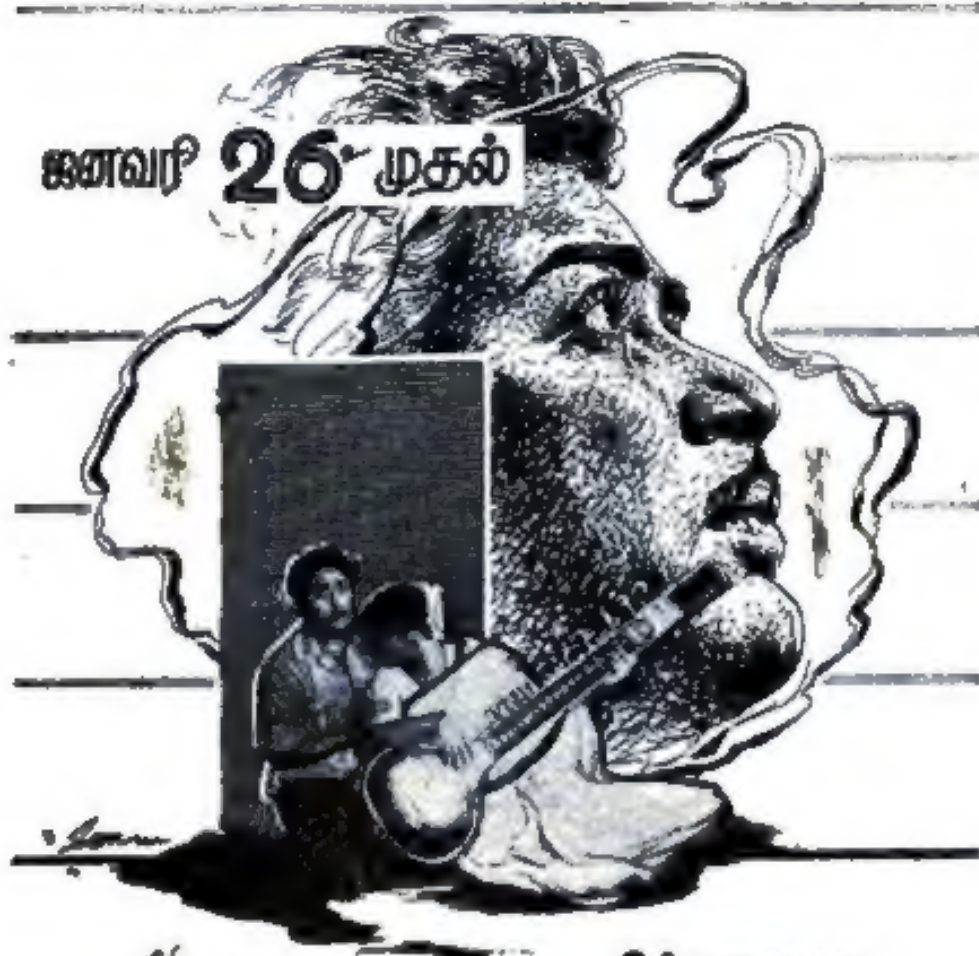
திருப்தியளிக்கும் காபி

காபி போர்டு
பெங்களூர்

விருத்தினர்க்கு
வாயைப்பிழைப்பது
குடிமான காபியே
நண்பர்கள்
விருந்து...
காபியின் அற்புத
நுழைவு. காபி
தயாரிப்பது சிகர்
காயம். இதே
தயாரிப்பாடுகள்.

PD/CB/214

ஐனவர் 26 முதல்

ஒளிபூதி
விந்ஸென்ட்

கிச
விஸ்வநாதன்
ராமுமர்க்கி

மால்கன்
கன்னதாசன்

சிக்ராலயா

அளிக்கும்

மந்தரின்

நெஞ்சில்
ஆர
ஆலயம்

ELEGANT

பிஸை, தை 8

கலிக்

யொருளடக்கம்

ஜனவரி 21, 1962

தொழிலாளர் பெருமக்களுக்கு	(தலைப்பக்கம்)	...	5
அழுக்கு மூட்டைகளைய.... (சார்ட்டூன்)	7
அகத்தியாரத்தில் ஆட்டம்	7
பாட்டு பாடோபம்	8
பெரியார் பயமுறுத்துகிறார்!	ராஜாஜி	...	9
நெருஜி வழிகாட்டுகிறார்!	10
என்ன செய்தி?	11
அகப்பே ஆரமுதே	தி. ஜானகிராமன்	...	12
அகத்திக் கிணர்	எஸ். மகாலிங்கம்	...	13
நத்தவனம்	சோமு	...	16
திருமூவர் தலமொழி	ராஜாஜி-சோமு	...	17
மனம் பொண்படி	அட்பேங்கடவன்	...	20
தலும்பு	கௌதமி	...	25
மணிபல்லவம்	நா. பார்த்தசாரதி	...	26
நாணம்	எஸ். ஸட்டிகம்கப்பிரமணியம்	...	27
பவமுத் திவு	வாண்டு மாமா - ரமணி	...	29
புதுவெள்ளம்	அகிலன்	...	37

"எல்டி"யில் வெளிவராத கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

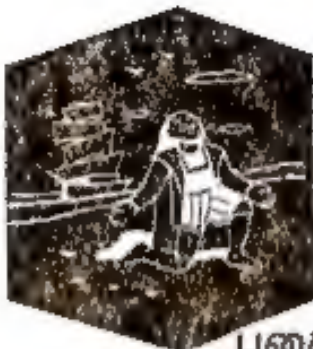

நாள் இழுவதும்

நேர்த்தியாக இருக்க

பெர்லின்
ப்ரென்ச்
லாவண்டர்
ப்ரிலியண்டைன்
உபயோகியுங்கள்

PEARLINE PARIS PRIVATE LIMITED Post Box 493, Bombay-1

கீழ்பா நீயினர் புறநகரிலுள்ள வாகனத்
தரக்காக உபயோகித்ததாக, 1493-ல் கொ
லம்பரின் மாலுயிப் பண்டியினர் கண்டறி
ந்தனராம். பொது போளும் வறுக்கம் பூர்
விகக் குடிசலிடம் இருந்தவதத் தானா
இரண்டாவது கடற் பாவைத்தின் போளா
கண்டறிந்தார் கொலம்பஸ். தென்னமெரி
க்கக் கடலோரப் பிரதேசங்களிலே புகை
கிழை போளும் வறுக்கம் இருந்ததை நுதன்
முதலாக இப்பாணியர்கள் 1502-ம் கண்ட
பூண்டு.

புகையிலையின் வரலாறு...1

மப்பாய்-57.

பனாமா

ஒரு நல்ல சிகரெட்—
இறுதிவரை இன்பமூட்டுவது

பாசத்திலும் இத்தகைய
தேசிய உதாரணங்களில்
மிகப் பெரியது.

செ. 704 716

சென்னை 44-14

மார்ச் 21

தமிழ்த்திரு நாடுகளிலும் - பெற்ற

தாயென்று கும்பிட்டி யாய்

- பாதிபாதி

இதம் 26

தொழிலாளர் பெருமக்களுக்கு...

தேர்தல்கள் வந்தன. விவசாயக் கட்சி என்ற குதிப்பிடலாம். ஆனாலும் உழவைச் செழிக்கச் செய்வதோடு தொழிலையும் தயவுக்கேச் செய்து தொழிலாளர் தங்களுக்கு வரம்புக்கு உதவும் நெய்ப்பான கொள்வனவின் கதர்தல்கள் கட்சி எடுத்தன.

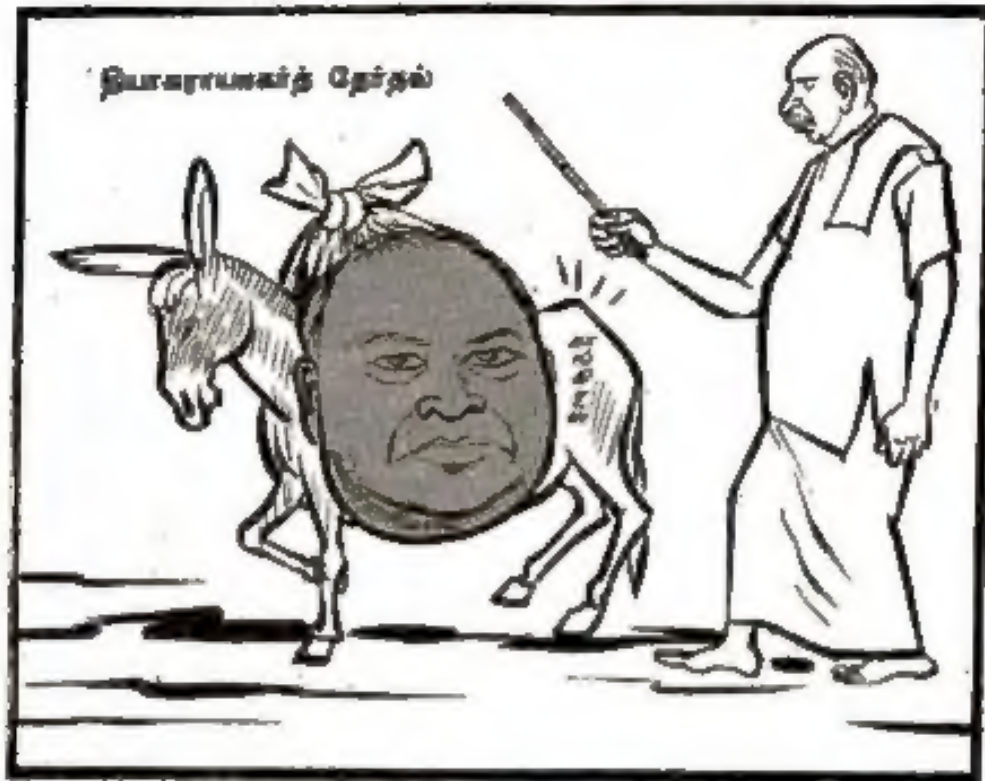
மற்றக் கட்சிகளின் வரம்பும் வாங்கும் வாங்கும் செய்கோம் என்று வரக்கூடும். அந்தப் பேச்சுக்கே கேட்டு மனங்கிப் போகாமல் இக்கட்சியின் தொழிற் கொள்கையை மற்றக் கட்சிகளின் கொள்கைகளுடன் விதானமாக ஒப்பிட்டுச் சித்திரத்தில் பார்த்தால் எது தங்களுக்கும் தேவையுக்கும் உண்மையாக நன்மை அளிப்பது என்பதைத் தொழிலாளர்கள் அறிவார்கள்.

முதலாளிகளை ஒழித்துத் தொழிலைப் போது உடைமையாக்குவது பற்றி வாய்மையில் பேசியிடலாம். ஆனால் இந்தப் போது உடைமை அமைப்பின் கீழ் உடைமைக்கு உரிமை மடைத்திருப்பவர்கள் பொதுமக்கள் அல்லவோ அல்ல; அப்போது சர்க்காரே எல்லா உடைமைக்கும் சொந்தக்காரராக இருக்கும். தனி மனிதர்களுக்கும் பதில் சர்க்காரின் கீழ் வேலை செய்வதால் நாட்டுக்குத் தேவையான பொருட்கள் தயாராகமாட்டா; சர்க்கார் எந்தப் பொருட்கள், எந்த அளவில், எந்த விலையில் மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறதோ, அதுவே எல்லோருக்கும் போக்கும். 'எல்லோருக்கும்' என்றும்போது அதில் இந்தப் பொருட்களின் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களும் அடக்கியே என்பதை அங்கு உணர வேண்டும். அதோடு, தொழில் துறையாவது அதிகார வர்க்கத்தால் நடத்தி வைக்கப்படுகிறபோது உலகளாவியமாயினும், விசுவாசமாகக் குறைவாகும் தேசத்தின் செல்வம் பாழாகும். இதற்குத் தங்கவர் உட்கொடுக்க இருக்கலாமா என்பதைத் தொழிலாளர்கள் உணரத்தகுந்த விவரத்தின்மீது சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மேலும் இந்தப் போது உடைமை அமுலுக்கு வந்தால் இன்று தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமையை நிலைநாட்டிக் கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளும் கூடச் சட்டப்படிவமாகத் தடை செய்யப்படக்கூடும். அதாவது தங்கள் ஊதியங்களையும், இது வரையில் குறித்துக் கூட்டாகப் போல் செய்வதும், வேலை நிறுத்தம் செய்வதும் இப்போது தொழிலாளர் பெற்றிருக்கும் உரிமையின் சர்க்கார் தொழில் நடத்துகிறபோது அங்கு இருந்துவிடுவார்கள். சிறிது அளவில் இன்று தொழில் துறையில் பிரவேசித்துள்ள காங்கிரஸ் சர்க்கார் நாளாங்கட்டத்தில் அத்துறை முழுமையையும் தம் ஆதிக்கத்தில் கொண்டு வந்து தொழிலாளர்களின் இந்த உரிமையின் பறிக்கப் பார்த்திருக்கிறார்கள். மலிந்த விலைக்கும் இந்த அம்சத்தைத் தொழிலாளர்கள் பாங்கும் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டிக்க வேண்டும்.

கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளில் தொழிலாளர்கள் இந்தவகை அளவு வரம்புதான் வரப்பெறுகின்றன. அந்த நாடுகளிலும் ஊதியங்களில் பெருத்த ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. எனவே யிவ்வப்பறித்திற் பெரிதும் துன்புறுக்கின் வரப்பெற்று அரிமையிலாதி உலகின் வரம்புக்கே கேட்காமல் சிறுதாய் தனனோடு தங்கள் தலையையும் இடையையும் ஒன்றுக்கொன்று உதரவில்லாமல் தனி முன்சென்றும் காணும் வழிமுறையையே தொழிலாளர்கள் தேர்ந்தெடுத்த வேண்டும்.

காங்கிரஸின் தொழிற் கொள்கையைத் தொழிலாளர்கள் ஒருகித நன்மையும் பெறவில்லை என்பதற்கு மத்திய சர்க்காரின் தொழிலாளர் நல இலாகாக்குழுவின அறிக்கையைப் பார்த்தாலே போதும். இரண்டு திட்டங்கள் முடிந்த பின்பும் தொழிலாளர்கள் உண்மையான ஊதியம் உயரவில்லை என்று கூறுகிறது அது. தயவு

நிபாசராயகர்த் தேர்தல்

உடைமையால் தொழிலாளருக்கு ஒரு பிரயோஜனமும் இடையாது என்றும் கண்டோம். முதலாளிகள் தொழிலாளிகளை நேர்மையாகவும் நிபாயமாகவும் நடத்துமாறு கண்காணித்துத் தொழிலாளருக்கு உரிய செலாகரியங்களை அவர்கள் பெறுமாறு செய்வதுதான் சர்க்காரின் கடமை. நாட்டு மூல்கேற்றத்துக்கும், பொது நலனுக்கும் உகந்த முறையின்

இந்தக் கடமையை ஆற்றக்கூடிய ஒரே கட்டி எத்திரக் கட்டிடான்.

‘உழவுக்கும், தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்’ என்ற குறிக்கோளைக் கொண்டுள்ள எத்திரக் கட்டிக்கு விவசாய, தொழிலாள வர்க்கத்தினர் பெர் ஆதரவு அளித்துச் எத்திரத்தின் வழியே கட்டிச் வாழ்வை ஏற்படுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

அஸ்திவாரத்தில் ஆட்டம்

‘அரசியல் தீர்மானச் சட்டத்தை மாற்றிச் சர்க்கார் அதிகமாக அதிகாரம் பெற்ற புது ஊரத்தில் ‘எஸ்டேட்’ என்று சொல்லி விடுப்பது ஜமீன்தாரிகளிடத்தான் குறிக்கும்; ரயத்துவாரி நிலங்களைக் குறிக்காது. எனவே கேரள விவசாய உறவுச் சட்டம் செங்காது’ என்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பளித்தது அய்வரா? ஜமீன்தாரிகளின் உரிமைகளைப் போலவே ரயத்துவாரி நில உரிமைகளையும் பறிக்கும் காங்கிரஸ் சர்க்காரின் போக்குக்கு இத் தீர்ப்பு தடை விதித்து விட்டது. அதாவது, காங்கிரஸின்

பரிமுதல் திட்டம் அஸ்திவாரத்தி மேயே ஆட்டம் கண்டிருக்கிறது. இத் தீர்ப்பை ஒட்டித் தமது நிலச் சட்டக் கலைப் புனராயோசனை செய்யுமாறு திட்டக் கமிஷன் ராஜ்ய சர்க்காரிகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இப்போது காங்கிரஸ் சர்க்காரின் என்ன செய்யும் என்பதை நாம் மூன்று மைய எதிர்பார்த்தோம். தங்களுடைய தேர்தல் விவர மருத்தை இழக்கவா காது என்பதற்காக அர வியல் தீர்மானச் சட்டத்தின் மூல ஊர்தைமே தங்களுக்கு இசைவாக மாற்றிக் கொள்ள

இனி அவை முற்படும் என்று 31-12-61 'சுவி' இதழில் எழுதியிருந்தது நினைவிருக்கலாம். நாம் நினைத்தபடியே செய்து காட்டுகிறது கேரள சர்க்கார். 'எஸ்டேட்' என்பதில் ரயத்துவாரி நிலமும் அடக்கமாகும் என்பதாக அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று அது தில்லியைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறதாம். தவறு செய்து விட்டுத் தவறறையே சட்டமாக்கப்பார்க்கும் கால்கிரெவின் காரியக்கிரமத்தை முறியடிப்பதே இப்போது மக்களின் கடமையாகும். இந்த ஷரத்துத் திருத்

தத்துக்காக மனோதா தயாராகுமாறாக அது தேர்தலுக்குப் பின் உருவாகும் புது பார்வியெண்டில் தான் பிரேரணையாகும். அது நிறையேற அங்கத்தினர்களில் மூன்றில் இரு பங்கினர் ஆமோதிக் வேண்டும். மூன்றில் ஒரு பங்கு அங்கத்தினர்கள் எதிர்ப்பு இருந்தாலும் எதிர்ப்பு வெற்றி பெறும். சர்க்காரின் மனம் போன போக்கே சட்டம் என்று கருதி நீதியுடன் விளையாடும் கால்கிரெவ் இத்தகைய பெரும்பான்மை விடைக்காமல் செய்வது லாக்காவர் களின் பொறுப்பாகும்.

ஈழத் தமிழருக்கு மேலும் சோதனை

ஈழத்திலுள்ள எல்லாப் பிரஜைகளின் பெயரையும் ஒரு தேசியப் பட்டியலில் பதிவு செய்து கொண்டு யோட்டுரிமை அளிப்பதென அந்த நாட்டு சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறதாம்.

இப்போது காணும் அறிஞர்களிருந்து அங்கு நாடந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டு வரும் எட்டு லட்சம் இந்தியர்களும் இதன் மூலம் தங்கள் வாக்குரிமையை இழக்க நேரிடும் என்றே அஞ்ச வேண்டி யிருக்கிறது. இப்படி ஒரு பட்டியலை இப்போது தயாரிக்கும் நோக்கமே இம்மக்களின் வாக்குரிமையைப் பறிப்பதற்காகத்தானே என்று எண்ணத் தொடங்குகிறது.

பல வருடங்களாக இவ்வகையிலேயே வாழ்ந்து வந்து, முந்தைய தேர்தல்களில் பங்கெடுத்துக் கொண்ட தமிழர்களுக்குக் கூட இப்பட்டியலில் இடம்

அளிக்க மறுப்பதாகத் தெரிகிறது. தாங்கள் ஒரே இடத்திலேயே தான் வசித்து வந்திருக்கிறோம் என்று ஆதார பூர்வமாக நிலநாட்ட முடியாதவர்கள் பிரஜாவரிமையை இழந்துவிடக் கூடிய சூழ்நிலை இப்போது உருவாகியுள்ளது. முக்கியமாக மலைத் தொடர்த் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய பிரதிநிதிகள் இவ்வகை சட்ட சபைக்கு அனுப்பி வைக்க முடியாதபடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இன்று இவ்வகையிலுள்ள எல்லாத் தொழிலாளர்களும் தங்களுடைய பொருளாதார நிலைமையில் அறிஞப்பெற்று வேலை நிறுத்தம் செய்ய முற்பட்டிருக்கிறார்கள். இச்சமயத்தில் இதுபோன்ற காரியங்களைக் கடைப்பிடிப்பது நாட்டின் பொருளாதாரத்தையே அடியோடு சீர்குலைத்து விடும் என்பதை இவ்வகை அரசாங்கம் உணர வேண்டும்.

பாட்டு பாடோபம்

பாட்டுவியல் நடைபெற்ற கால்கிரெவ் மகாசபைக் கூட்டத்தின் பக்கடைக் கண்டு சில 'நடுநிலைமை'ப் பத்திரிகைகள் கூடக் கண்டனம் தெரிவித்திருக்கின்றன. அங்ஙனவு் பெருத்த செலவு செய்து கூட்டம் போட்டிருக்கிறது கால்கிரெவ். இருந்தாலும் கட்சி அக்கிராசனர் ஸ்ரீ சஞ்சிவ ரெட்டி அவர்கள் "ஒய்வொரு கட்சியைப் போல நாங்கள் பண பலத்தை நம்பவில்லை. எங்களுக்குப் போதிய நிதி வசதியும் இல்லை" என்று கூறி முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைக்கப் பார்த்தார். தம்மை நகைப்புக்கிடமாக்கிக் கொண்டார்.

பிரதமர் அவர்களின் பாணையில் இதைவிட ஒரு பெரிய 'தமாஷா'வை யும் செய்து கைத்தார் ஸ்ரீ ரெட்டி காரூ. 'கால்கிரெவ் ஆட்சியிலுள் மக்கள் அடைந்திருக்கும் நன்மைகளை வெவ்வரம் மகாநாட்டிய எடுத்துச் சொல்லப் போகிறோம்' என்றார் அவர். சொல்லித் தெரிய வேண்டிய விஷயமா இது! உணவு, உடை, விடுதி இம்முன்றிலும் ஒரு விதமான முன்னேற்றத்தையும் காணாமல், நாளுக்கு நாள் ஏறி வரும் விலவாசிகளால் அங்ஙனும் மக்களிடம் அவர்கள் பெருவாழ்வு எப்பி யிருப்பதாகத் தெரியப்படுத்துவது பெரிய 'தமாஷா' தானே?

இந்தக் காகிரியம் உட்படத் திஸ் மூக்கியமான அம்சம் நேரு அவர்களின் விருந்து எம்ஸாக் காகிரியம் காகிரியம் கதத்திரக் கட்டிவைத் தாக்மி வறுதான். ராஜாஜி உயி விரும்புது போல் நேருஜி யுண்டப கோபமானியின் உச்சத்தைப் பாதரணம் தொட்டிருக்கிறது. இது கதத்திரக் கட்டிவைத் அமொக வளர்ச்சிக்கே சான்றாகும். "கதத்திரக் கட்டி உருப்படியாக என்ன சொல்கிறது?" என்று திருப்பத் திரும்பக் கேட்டுத் தாக்மிவது தவிர இந்த 1947 நாட்டில் உருப்படியான எந்தக் கருத்துவையும் தெரிவிக்காத பிரதமரவர்களின் பார்வைக்கு அக் கட்டியின் இருபத்தொரு அம்சக் கொள்கை அதின் கைவாயும், நேர் தன் விஞ்ஞாபனத்தையும் கொண்டு வர விரும்புகிறோம்.

இம் மகாநாட்டின் இன்னொரு மூக்கியமான அம்சம் நேருஜி இந்த நாட்டின்சர்வாதிவாசியா இவ்வாறு என்ற எந்தே கதத்தைத் தீர்த்து வைத்ததுதான். மின்சாரம், தொழில், விவசாயம், நேருஜி ஆவியவையி லிட்டத்தின் தாங்கு துண்கள் என்று கூறிய ஸ்ரீ டி. என். நேபர் அவர்கள் ஒரு தனி மனிதரின் செயலாக்கிடுவையே காகிரியம், திட்டமும் உயிர் வாழ்கின்றன என்பதை வெளிப்படுத்தினார்.

மகாநாட்டில் கொடி பெற்றி வைத்த ஸ்ரீ சஞ் சிவ ரெட்டி அவர்கள் காகிரியக்காரர்கள் வாவும் அக் கொடியின் கீழ் நின்று கொண்டு ஒரு பிரமானம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றார். சிவ ஆக்கிரியப் பைக் குறித்துப் பிரதமர்

பெரியார் பழமுறுத்தினார்!

"சாதி உணர்ச்சியைத் தூண்டி விட மாட்டோம்; பகாத்தாரத்தில் இறங்க மாட்டோம்" என்றெல்லாம் தமிழ்நாட்டு அரசியல் கட்சிகளின் தலைவர்கள் செய்து கொண்ட நேர்தல் உடல் படிக்கையில் மைகடக் காலியில்ல; அதற்குள் சாதியை மூலத்துல் வைத்து மிரட்டல் பிரசாரம் ஆரம்பமாடி விட்டது. தமிழ்நாட்டுக் காகிரியின் மூக்கியமான தொழிலும், வழிகாட்டியும், பிரதான பிரசாரகருமான ஈரோட்டுப் பெரியார் அவர்கள் தான் இந்தக் காகிரியத்தைத் தொடக்கி விடுகிறார். நேர்தல் துவத்தன்று பிராமண வாக்ளான்கள் ஹோட்டுச் சாவுடிக்குப் போக வேண்டாம், ஹோட்டுப் போட வேண்டாம் என்று அவர் 'வேண்டுகோள்' விட்டிருக்கிறார்.

இதேபோல, ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினரையோ அல்லது எங்கோவையோ நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் மக்கள் அதற்கு வேறு விதமாக அர்த்தம் செய்து கொள்வார்கள். ஆகும் கட்டிவாது பணத்தையும், அநிவாரத்தையும் கொண்டு நேர்தலைக் கதத்திரமான சூழ்நிலையின் தடக்க முடியாத படி செய்து விட்டது; ஆண்படியால் இந்தத் நேர்தலைப் பவிக்காரம் செய்ய வேண்டும் என்று ஒத்துழையாமல் இயக்கம் தொடங்கிவிடுக்கிறேன் என்று கருதுவார்கள்.

ஆனால் பெரியார் அவர்களின் அறிக்கையை இது போன்ற சாத்துகை ஒத்துழையாமையாக வாரும் பொருள் கொள்ள மாட்டார்கள். பிராமணர்கள் சிவக் வைத்துக் கொண்டுவந்தையும், பூஜாப் போட்டுக் கொண்டுவந்தையும், நேற்றியில் திருமணம், விபூதி இட்டுக் கொண்டுவந்தையும் இழிவாகப் பேசியும் பரிசுக்கமாகப் பழமுறுத்தியும் வந்த திருநாயக்கர் அவர்கள் இந்த அச்சுறுத்தல்களை ஒட்டினார் போய்விட இன்று ஹோட்டுச் சாவுடிக்குப் போக நினைவ் என்று பிராமணர்களின் 'வேண்டுகோள்' என்றும், அந்த வேண்டுகோளில் பழமுறுத்தலைத் தான் காண்பார்கள். ஹோட்டுப் போடச் செல்விற பிராமணர்கள் பெரியார் கட்டிக்காரர்களின் ஏக்கக்கும், தாக்குதலுக்கும் ஆளாக நேரிடும் என்பதுதான் அவருடைய அறிக்கைக்குப் பொருள் என்று அவ்வாரும் கொள்வார்கள். ஐந்தாய்கத்தின் கீழ் எங்காரும் சட்ட பூர்வமாகப் பெற்றிருக்கும் வாக்ஞரிமைப் பிரயோகத்தைப் பிராமணர்களால் பொறுத்த மட்டில் ஒரு சாகசச் செயலாக்கிவிட்டார் பெரியார்.

தென்னாட்டுப் பிராமணர்களின் எதிர்க்காணத்தப்பற்றி இன்று அவர் விடும் கண்ணீர்த் துளிகளைக் கண்டு வாரும் மயங்க மாட்டார்கள். பழைய பிராமணத் துறியை வாக்ளாக்குக்குப் பதிலாக இன்று காகிரியக்காரர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு அவர் 'ஜே தரித்து' கொளும் பொருவதால் அவருடைய பூர்வ சரித்திரத்தை மக்கள் மறக்க இயலாது. அவருடைய உட்கருத்தும், இயக்கியமும் அன்றும் இன்றும் என்றும் ஒன்றே என்றுதான் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. - ராஜாஜி

எந்த விதமான நடவடிக்கை எடுத்தாலும் காங்கிரஸ்காரர் ஒவ்வொருவரும் கட்டுப்பாட்டுடன் அவரவரே ஆதரிக்க வேண்டும் என்பதே அத்தப் பிரமாணம். இது போன்ற ஒரு விசித்திரமான பிரதிக்கை சர்வாதிகார நாடுகளில் தவிர வேறெங்கும் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாததாகும்.

ஆங்கிரஸியை முதியடிப்பது ஒரு தேசியப் பிரச்சினை. இதில் கருத்துத் தெளிவிக்க இந்நாட்டின் எல்லாப் பிரஜைகளுக்கும் உரிமைவுண்டு. அவற்றைத் தீர்க்கமாக ஆயோசித்து உசிதப்படி செய்ய வேண்டியதே பிரதமரின் பொறுப்பு. எனவே அவர் எந்தவிதமான நடவடிக்கை எடுத்தாலும், அதனை ஆதரித்தே தீர வேண்டும் என்ற காங்கிரஸ்காரர்களே வாக்குத்தத்தம் தருமாறு கோருவது நேருஜியின் எதெக்காதி காரத்துக்கு அடிக்கோலுயர்த்தேவாகும்.

நேருஜியின் மனமறிந்துதான் பேசியிருக்கிறார் காங்கிரஸ் அக்கிராசனர் என்பதும் இம்மகாநாட்டில் நிதரிசனமாகத் தெரிந்து விட்டது. தமது கோட்பாடுகளுக்கு இணங்காதவர்கள் யாவரும் நட்சணமே மூட்டை மூடிக்களைக் கட்டிக்

கொண்டு காங்கிரஸிலிருந்து வெளியேறி விட வேண்டும் என்று பிரதமர் ஆக்ரோசத்துடன் கூறியிருக்கிறார். 'எனது கோட்பாடு' என்பதற்குப் பதில் 'சோஷலிசம்' என்ற பதத்தை உபயோகித்திருக்கிறார். சோஷலிசத்தில் பலவித மூன்று என்றும் உடனேயே கூறி, தாம் குறிப்பிடும் சோஷலிச மோஸ்தர் தமது தனிப்பட்ட சிருஷ்டியே என்பதையும் மறைமுகமாக உணர்த்தியிருக்கிறார். கட்சியில் மாற்றுக் கருத்துக்கள் உருவாகும் அதற்கான காரணத்தை ஆராய்ந்து பார்த்துத் தம் கொள்கைகளைச் செப்பம் செய்து கொண்டுவருதான் தலைவருக்கு அழகு. ஆனால் தலைவருக்காவே கட்சி என்ற ஏகாதிபத்தியத்தை ஏற்படுத்தியுள்ள நேருஜி தம் வழியே செல்ல இணங்காதவர்களை பெல்லாம் விரட்டியடிக்க எண்ணுகிறார்.

காங்கிரஸ் என்ற ஒரு மதாபவத்தில் செல்லுபடியாகும் இவரது சர்வாதிபத்தியம் அகவட்சி மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்தால் இந்த நாடு முழுவதையும் அதன் பிடியில் சிக்க வைக்கும் என்பதைத் தக்க தருணத்தில் மக்களுக்கு உணர்த்தி விட்டது பாட்டா காங்கிரஸ்.

நேருஜி வழிகாட்டுகிறார்!

'பலாத்காரத்தால் காலைத்தெத்ச் சாதித்துக் கொள்ளலாமா?' என்று யோசித்து வந்த பல நாடுகளுக்குக் காந்தி மகாத்மாவின் பொன்னுடாசிய இத்தியா மூப்பு வழிகாட்டியிருக்கிறது. அன்பு வழியில், அகிம்சை வழியில் சென்று இயட்சியத்தை அடைவதே மூன்றை என்று போதித்திருக்கிறது. தம் யோது இதே போலீனயில் ஆழ்த்துள்ள ஆசிய நாடுகளுக்கு முன்னோடியாக இருக்கும் பெருமையை இத்தியாவுக்கு மீண்டும் அளித்திருக்கிறார் பிரதமர் ஜவாஹர்லால் அகர்சன். 'பலாத் காரத்தினால் ஒவ்வொரு நாடும் தங்கன் உரிமைக்கான நினைநாட்டிக் கொண்வாரம். உலகக் கருத்தைப் பற்றிக் கவலைப் பட வேண்டாம்' என்றெல்லாம் லதரிய மனித்துக் காந்தியத்துக்கு நேர் எதிரீனட யான வழியை மற்ற நாடுகளுக்குக் காட்டியிருக்கிறார் நேருஜி. ஐ. நா.

வைப் புறக்கணித்து, கோவாவில் அவர் எடுத்த நேரடிப் போர் நடவடிக்கை உடனுக்குடனேயே இத்தோனீஷியாவுக்கும் தெம்பூட்டியிருக்கிறது.

நிலகினி என்று முன்பு சொல்லப் பட்ட மேற்கு இசியன் நாடு இத்தோனீஷியாவைச் சேர வேண்டும் என்பது அனாவரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய விஷயம். இன்று இப்பகுதியை ஆண்டு வரும் உச்சக்காரர்களுக்கு அதை விட்டுக் கொடுக்க மனமில்லை. இத்தீனியில் சிக்கல்த தீர்க்க வேண்டியது ஐ. நா. கின் பொறுப்பேயாகும். ஆனால் இத்தோனீஷிய ஐறுதியதி டாக்டர் ககர்ணியா இத்தத் தீனின் மீது படைபெருத்து இத்தோனீஷியாவுடன் அதை இணைத்துக் கொள்ள எக்கா ஏற்பாடுகளையும் செய்து வருகிறார். 'ராஜார்கப் பேச்சு வார்த்தையில் பவனியலை; ராணுவ பவந்தான் உறுதியான வினைவுகளை ஏற்

குடியானவர்களை, உங்களுக்குத் தெரியுமா? உங்கள் நிலத்துக்கு நில வரி இருக்கக் கூடாது என்று வாராருகிறது கத்திரிக் கட்சி. அதை ஆதரிப்புகள்!

**SPECIAL
NUMBER**

The first Special Number of Swarajya dedicated to the hallowed memory of Sri Khasa Subba Rao, its founder editor will be released on 23rd January 1962

The Swarajya Special Number has been planned to give the reader a broad and critical survey of the progress of our country in various spheres of our national life—social, economical, political, and administrative. The subjects that will be covered in the Special Number will be varied and comprehensive. There will be several articles in the Special Number, written by acknowledged men of eminence in their respective spheres, economists, professors, industrialists, administrators and statesmen. All this will provide a sumptuous fare for the reader. In a word, the Swarajya Special Number will be a worthy guidance and a valuable reference volume.

Rajaji, Sri K. M. Munshi, Dr. C. P. Ramaswamy Aiyar, Sri Jayaprakash Narain, Acharya J. B. Kripalani, Dr. C. D. Dasgupta, Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar, Shri Sampurnanand, Sunagal Rama Rao, Sri N. Raghunatha Aiyar, Mr. Frank Moraes, Sri K. Santhanam, Prof. B. R. Shenoy, Shri Murrari J. Vaidya, Prof. M. Rukmanaswamy, Sri K. K. Narayan and many other eminent men contribute

Printed on good imitation art paper and about 250 pages in Demy Quire size

Price per copy Rs. 5/-

7½ a.p. extra per copy if sent by registered post

Please register your copy in advance with **MANAGER, SWARAJYA, KALKI BUILDINGS, MADRAS - 10** or with your local agent for Kalki and Swarajya

1962

படுத்தும் என்று நம்புகிறேன்" என்று அவர் கூறி விடுகிறார்.

விவாதத்தால் பணம் இங்கே என்று கூறுவது விவாதத்தின் மூலமே பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்காக ஏற்பட்டிருக்கும் ஐ. நா. சபை அபிப்பிராயப்படுத்தும் காரியம்தானா?

ஒரேயடியாக அறிந்து போகாமல் ஆயுள் காசைச் செலவழிப்பதைப் போல என்றும் மரணவெள்ளத்தில் வாழ

வேண்டிய ஒரு கந்தாபகமாநி விட்டது ஐ. நா. சபை. இனி 'வங்கான்' வகுத்ததே வாய்க்காலம்' என்ற கொள்கைதான் உலகெங்கிலும் நிலை பெறப் போகிறது. இத்திசைக்கு அச்சமெல்லாம் கொண்டு வரப் பெருதனி புரீசுக்குக்கிறதே நம் பாரத நாடு. இம் மாநிலச் சத்தர்ப்பங்கனில் இத்திவா வாய் திறக்க முடியாதபடி செய்து விட்டார் "சமாதானத் துறர்" நேரு அவர்கள்.

என்ன சேதி?

பாஷ்யம் ஐயங்கார் விஷயம்

விஷயநாலும், சேவையாலும் கனிந்த பழமாக விளங்கிய ஸ்ரீ வி. பாஷ்யம் ஐயங்கார் அவர்கள் மறைத்து விட்டார்கள். அதை தாய்மையும், சமநோக்கும் படைத்திருந்த ஐயங்கார் அவர்கள் ஓர் உண்மை ஹரிபக்தராக வாழ்ந்திருந்து ஹரிஜன நலனுக்காகவோ நம் நீண்ட வாழ்வை அர்ப்பணித்திருந்தார். அத்தூட்டலின் பின்புறப்பட்டசொல்புழக்க வழக்கம் கண்ட பொருட்படுத்தாது காத்தியடிக்கப்பட்டது வழியில் சென்று, தாழ்த்த நிலை துக்கனோடுக்குத் தீர்த்துடன்

அவர் புரிந்த பெரும் பணியைத் தமிழகம் என்றும் மறக்காது.

உவர் நீதி மன்ற நீதிபதிப் பதவி உட்படப் பண பெரும் பொறுப்புக்களை வகித்தவர் ஸ்ரீ பாஷ்யம் அய்யங்கார். அதோடு ஹரிஜன சேவா சங்கம், சேவாசமாதம், நகர அபிவிருத்தி கழகம், மேல் சட்டசபை, ஸ்ரீ பெரும் பூதூர் ஆலய தேவஸ்தானம் இவற்றிலும் ஸ்ரீ ஐயங்கார் அவர்களின் கொண்டு சென்றிருக்கிறது. ஓர் உண்மை காத்தியவாதி இன்று நம்மிடமிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு விட்டார்.

பதி கொடுப்பது யார்?

காஷ்மீரத்தில் பாலின்தான் ஆக்கிரமித்துள்ள கிஷ்கித் பகுதியிலிருக்கும் 6000 சதுர மைல்களுக்குச் சீராத நிலைத கொண்டிருப்பதாகச் செய்திகள் வந்தன. இவற்றைப் பாலின்தான் மறுத்தபொழுது, பாலின்தான் வாரணன்

காஷ்மீரத்தில் ஆவிரம் சதுர மைல்களுக்கு உரிமை கோரியிருக்கிறது பீகிர் ராஜ்யமோ. இதைமெல்லாம் கண்டு நம் நாட்டில் பனர் நிரூபி வடைத்திருக்கிறார்கள். இத்திவாவுக்குச் செய்ததையே சீராத பாலின்தானுக்கும் செய்ய முற்பட்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்டி, நம் மூடும் கிராதித்துக் கொண்ட அழிபாதி இவர்கள் தாக்கியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் சீராத இத்தப் புது ஆக்கிரமிப்பால் உண்மையில் நஷ்டப்படுவது பாலின்தான் அல்லவோ? இன்று பாலின்தான் ஆக்கிரமித்துள்ள இத்தப் பகுதி இத்திய பூதூரனுக்கு உரித்தானது என்று நாம் கருதும் காஷ்மீரத்தில் ஒரு பாகமே அல்லவா? நமது சொந்தப் பறித்த ஒருவர் அதை வேண்டுமுகிடம் இழப்பதில் நமக்கு என்ன நிரூபி?

இன்று பாலின்தான் நம்மோடு ஒத்துப் போகாததற்காகக் குறை கூறும் இவர்கள் இன்னொரு விஷயத்தையும் மறந்து போனார்கள். மூன்று அழிபாதி நம்முடன் ராஜ்யம் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளக் கை நீட்டியபொழுது நாம் ஒத்தப் போக மறுத்தோம். அதன் விளைவாகவே சீராத மேலும் மேலும் துணிவு பெற்று நம் எங்கிலையில் ஊடுருவலாயிற்று. நம்முடைய உரிமைகளையும், அதே போலப் பீதாக்களையும் பிறர் மீது ஏற்றி வைத்துப் பார்த்து மறிவது பொருளற்ற காரியமாகும்.

மொய்ப் பிசாரம்

கேதத்திரக் கட்டிக்கும் திராவிட மூல் சேற்றக் கழகத்துக்கும் இடையே ஏற்பட்டிருந்த தேர்தல் உடன்பாடு முறித்ததற்குப் பண மொய்க் காரணங்கள் கற்பித்துக் கூறப்படுகின்றன. கேதத்திரக் கட்டியிடமிருந்து தி. மு. க. ஏராளமாக திதி கேட்டதாகவும், பண விஷயமாகவே இரு கட்டிகளுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டதாகவும் சொல்கிறார்கள். இது மூலப் மொய், ஒன்றுக்கொன்று சில

வந்தான்களை விட்டுக் கொடுப்பதில்
ஏற்பட்ட கருத்து மாறுபாடு மட்டுமே
தான் முறிவுக்குக் காரணமாகும்.

விசித்திரப் பங்கேடு!

பொதுத் தேர்தலில் கலந்து கொள்
தும் அரசியல் கட்சிகள் தமது கொள்
ளைகளை விளக்குவதற்காக வாழ்வுகளில்
இடம் அளித்திருக்கிறார்கள் அல்லவா?
மொத்தம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தேர்தலை
வந்தவியிதத்தில் கட்சிகளிடையே பகிர்ந்
தளிப்பது என்பதை நினைவித்திருக்கும்
மூன்றை விநோதமாக இருக்கிறது. தற்
பொது சட்டசபைகளில் அதிக உத்
சாக்சன் கவித்து, கருவிற தேர்தலிலும்
அதிகமான உத்தானங்களுக்குப் போட்டி
யிடும் கட்சிக்கே அதிக காலம் ஒதுக்கி
செய்ய முடியாவிடுகின்றது. அதாவது
இதர மூன்றைகளில் கறுவாகப் பிரசாரம்
செய்யக் கூடிய கட்சிக்கே சர்க்கார்
நிறுவனமாகிய வாழ்வுகளிலும் அதிக
வசதி தரப்படுகிறது. பிடிபடக் கந்தவர்
களைப் புறக்கணித்து, கவிர முட்ட

உண்டவர்களுக்கே விருத்த பணப்பது
பொருத்தெனது இந்த ஏற்பாடு.

அனாய் கோஷ் மகதவு

இவ்விதம் அக்கக்குப் போய்க்கொண்
டிருக்கும் தருணத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி
யின் பொதுக் காரியதரிசி ஸ்ரீ அனாய்
கோஷ் அவர்களின் அகால மரணச்
செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. நானாவித
கருத்துக்கள் நிலவும் அரசியல் உலகில்
தங்களுடைய கொள்கைகளை நன்றி
விளக்கிக் கூறி மக்களுக்குத் தலைமை
தாங்க வேண்டிய தலைவர்கள் இன்றி
யகமயாதவர்களாகி விட்டார்கள்.
இவர்களில் ஸ்ரீ அனாய் கோஷ் அவர்கள்
முக்கியமான ஓர் இடத்தை கவித்து
வந்தார். கம்யூனிஸ்ட்டுகளிடையே உண்
தீவிர காதிகளைச் சமனப்படுத்தி அக்
கட்சி யிளவுடாமல் அவர் பார்த்துக்
கொண்டார். பழகுவதற்கு இலியவராக
விளங்கிய ஸ்ரீ அனாய் கோஷின் மகதவு
இந்திய அரசியலில் ஒரு வெற்றிடத்தை
உண்டாக்கி விட்டது.

1. அடையாறு கண மேத்திரத்தின் வெள்ளி
விழாவில் டாக்டர் B. பி. அனார்க்கும் ராக்டர் ராதா
கிருஷ்ணன் அவர்களும் உபகர கிழைத்துவிடுங்கள்.
2. தமிழகச் சங்க விழாவில் நிகு டாராவணசாஸிப்
பிள்ளையின் கரணேற்புரை. 3. இத்தியன் கபன
ஆட்டம் கொண்பட்டியின் மூலம் கவறுவத்திமாணா
பெகலிவர். 4. கங்கித வித்தத் கண விழாவில் நிகு
விருசாயி பிள்ளை அவர்கள் பேகலிவர். வித்தத்
கணபத்து விழவும் செய்த ரவிசர்க்கையுள் அருவிதுங்க
படங்குகில் காணாமம்.

தும் தொடர்ந்து சென்று பிரியாவிடை அளிப்பது உருக்கமாக இருக்கிறது. சகுந்தலியின் உள்ளப்பூர்ப் பாத்திரமான மாங்குட்டி அவளது தாவணியைப் பற்றிக் கொண்டு சென்றதைப் பார்த்தும்போது தைரக்கனனுக்கு ஒரு 'சொங்' போடத் தோன்றுகிறது.

சாத்தாராம் இந்தப் படத்தின் கதா தாவகன் என்ற புகழோடு தைரக்கடர் என்ற புகழையும் பெற்று விடுகிறார். சத்திவாசியின் நடிப்பில் விசேஷமாகக் கூற எதுவும் இல்லை என்றாலும் அவரிடம் உள்ள துடிப்பு நன்றாக இருக்கிறது. தொழிலாளோடு சிறிய யாட்டுப் பெண்களுக்குத் திரிந்த யோதிருந்த சகுந்தலிய்க்கும், துய்வந்தனின் உள்ளம் கலர்ந்த சகுந்தலிய்க்கும் உள்ள வேறுபாட்டைச் சாணும்கொது "உள்ள நிறைவீனில் உள்ளம் புத்தறியில் உள்ளம் நிறைவாமோ" என்ற பாட்டு நினைவுக்கு வருகிறது. துய்வந்தனும் திரய்காரிகைப்பட்டுத் தன்னத் தவிர்வதாகக் காட்டுப் பாவதையில் சேல்லும் சகுந்தலியின் பாதுகையில் கல்லும், மூங்கும் இதிக் காப்பப்படுத்துகின்றன. அது அவள் பட்ட வேதனைவை நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது; சிங்கத்தின் குகையை நெருங்கியதும் அவள் மரப்பட்டையிலிருந்து மரவுரி ஆடும் தயாரித்துக் கொள்வதாகக் காட்டி வருப்பது ஆதிக்காணித்துக்குப் பெருமை தருவதாக விருக்கிறது.

"சகுந்தலி பெற்றதோர் பிள்ளை சிங்கத்தினைத் தட்டி விளையாடி, தன்னு உகந்ததோர் பிள்ளை மூல் பாரத ராணி ஒளியுறப் பெற்று பிள்ளை" என்ற பாரதியின் வாக்கை மெய்ப் பிப்பதாவிருக்கிறது, குழந்தை பரதன் துணிக்சு சோடு சிங்கத்தின் வாயில் னக விடுவது!

இந்தப் படத்தில் மிகவும் பாராட்ட வேண்டிய அம்சங்களோடு துய்வந்தனின் அரண்மனைச் சபாமலிபபத்தையும்க் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். தற்போவனத்து மூலியின் ஆசிரமங்க்கும் ஆதிக்காத்து எழுவோடு அழகாக அளமக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

படத்தின் நடிக்கல்க்குட வெளியிடாடிக் தன்னடக்கத்தோடு படம் ஆரம்பமாகிறது. அதையும் ஒரு புதுமையாகத்தான் இருக்கிறது.

ராஜசபையில் நடனமாடும் சூமாரி ராஜபுரி சாத்தாராம் உலரிச்சிவாக் ஆடுகிறார். புயிக்குப் பிறத்தது பூசையாவி விடுமா?

பறிசொரு பாடல்கள் இருத்தும் மக்கள் மனத்தில் பதிந்து விடும்கடி ஒரு பாட்டுக்க்குட அனாவாதது ஒரு பேரிய சூனாததான்!

இது மட்டும் ஒரு தரிழ்ப் படமாக இருந்திருந்தாய் எக்வனவு பேரிய மலிற்ச்சினயத் தத்திருக்கும் என்று என்னால் எண்ணிப் பாராமல் இருக்க முடிய வில்லை.

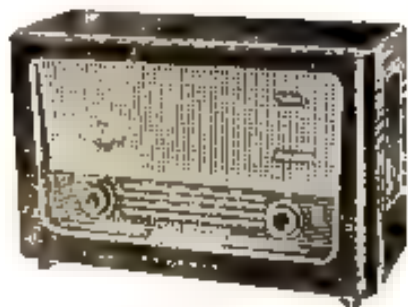
வானவியியின் வர்ண ஜாலங்கலியின் வனம்பு மலக்கத்தின் சூனாத எதுவும் தெரியவில்லை.

காலிய நாவும், காட்சி வளமையும், ஓவிய எழிலும் ஒருங்கே கொண்ட "ஸ்திரீ"வை அவசியம் பார்த்து மலிழ வேண்டும்.

இப்பொழுது கிடைக்கின்றன

கிரண்டிக்

மாடல் 997

- 8 வால்வுகள்
- 6 பாண்டுகள்
- பியாடுரு R

செல்குகள் விபரங்களுக்கு உக்கிரர்
யு. எம். எஸ். மலரை
அனுருவ்கள்

கிரண்டிக் விபரங்க்கு செல்குக்க்கரண

கிரண்டிக்

டி ரான் வரிஸ் டர் ரேடி யோக்கள்
மத் தும் டேம் ரிக்கார்டர்கள்

தயாரிப்பவர்கள் :

யு. எம். எஸ். ரேடியோ பாக்டரி, கோயமுத்தூர்

என் சுற்றுப் பிரயாணம்

ஜனவரி 22-ந் தேதி முதல் பத்து நாட்கள் தமிழ் நாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யப் போகிறேன். என் சுத்தி மட்டுமல்ல, தேர்தலுக்கு இருக்கும் காலமும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனபடியால் ஜில்லா ஒன்றுக்கு ஊர் தான் செல்ல முடியும். பொதுவல்லபு இடங்கள் பல விட்டுப் போகும். நண்பர்கள் மங்களிக வேண்டும். நான் நெரில் வந்து மக்களைக் கெட்டுக் கொண்டதாய்கவே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பெர்மிட்டைச் சென்ஸ்-கோட்டா ராஜ்யம் ஒழிய வேண்டும். உள்மையான குடியரசு

ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். இத்தியா முழுதும் இந்தச் சுத்திர இயக்கம் பரவி ஒங்க வேண்டும். மாடும் மனையும் பண்டையும் காக்கும் அரசன் இல்லை: பறிமுதல் செய்யும் ஒரு கட்சியின் எதேச்சாதிகாரம் ஒழிய வேண்டும். அனைவரும் சுத்திரக் கட்சி அபேட்சகர் எனக்கு வாக்குகள் தந்து சுத்திர வாழ்வுக்கு வழி தேட வேண்டும். அப்படிச் செய்தாய்தான் சர்க்காருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் அதிகாரங்கள் குறைந்து மக்களுக்குச் சுத்திரம் மில்லும்தான் சுத்திர வாழ்க்கை நாட்டில் ஏற்படும்.

சுன் சுதந்திரம் 26 அபரவகம்

● பிப்ரவரி மாதத்தில் மகர ராசியில் எட்டு விரகங்கள் கூடுவதால் நேரக்கூடிய நிலைமனைத் தவிர்ப்பதற்காகச் சகல ஜீவராசிகளின் செலக்கியத்துக்காகத் திருவான்மியூர் மேலக் குளக்களையிலுள்ள 'அமரபாரதி' என்னும் இவ்வத்தில் ஜனவரி 17 முதல் 28-ம் தேதி வரை 'ரிக்வேத ஸம்ஸிதா நோமம்' நடத்துவதாயும், பிரதி தினமும் இரவு ஆறரை மணிக்கு மந்திர பாக்கங்களில் தாத்தையங்களைப் பிரபல பண்டிதர்களைக் கொண்டு உபந்யாசங்கள் மூலம் விளக்கவும் ஏற்பாடாவி யிருக்கிறது.

● ஸ்ரீ கார்த்திகாமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய கவாமிகளின் ஆக்ஷரூப் பிரகாரம் எழும்பூர் கெங்கு ரெட்டி ரோடு, ஸ்ரீ செல்வ விநாயகர் கோலில் 14-18-51 கியாழக்கிழமை முதல் காலை 7 முதல் 8 மணி வரை பிரதி தினமும் வேத பாராயணம் செய்யப்படுகிறது. எத மாதம் முடியும் வரை பாராயணம் தொடரும்.

● புனித சேகத்திரமாவிய குடந்தையில் நடுநாயகமாக அமர்த்துள்ளியிருக்கும் ஸ்ரீ ஆதித்யப்பெகவரர் ஸமேத மந்திர பீடேச்சரி-மங்களாம்பிகைக்கு 8-1-52 முதல் 5-2-52 வரையில் பிரதி தினமும் வேதியர்களைக் கொண்டு சாந்திபூர்வமாக மஹாயாச அதிருத்திர பாராயணங்களும் சிவ, ஸஸ்தா ஸகஸ்ரநாம ஸகாரச்சீசனையும் நடத்த ஏற்பாடாவிருக்கிறது.

● ஸ்ரீ கார்த்திகாமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய ஸ்வாமிகளின் ஆக்ஷரூப்படி 5-1-52 முதல் 13-1-52 முடிய ஒன்பது தினங்கள் நவக்ரஹ மஹா மகம் மயிலாப்பூர் ஸ்ரீ சங்கராலயத்தில் நடத்தப்பட்டது. 17-1-52 புதன்தினமே ஸ்ரீ மகாக்ஷபதி நோமமும் மஹாருத்ர ஸஸஸ்தாபனமும் 18-1-52 முதல் 27-1-52 முடிய பத்து தினங்கள் ஸ்ரீ மஹா ருத்ரமும் ஸகாரச்சீசனையும் 28-1-52 வரோத்தாரா நோமமும் பூர்ணஹூதியும் நடைபெறும்.

● சூம்பிநோண நவக்ரஹ மகாயக்ரு கமிட்டியின் ஆதரவில் எத மீ 8௨ முதல் ஒன்பது தினங்களில் ஒன்பது வகை நவக்ரஹ நோமத்தை அத்திறோத்தரம் ஸ்ரீராமாநுஜதாநாசார் தலைமையில் ஐம்பது ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வேத வித்பன்னர்கள் செய்கிறார்கள்.

● இந்த ஸலபவங்கன் யாவற்றிலும் கவந்துகொள்ளுமாறு பொது மக்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

அவரமணிதேரம் திருப்பித் திருப்பி
அந்தப் பல்வண்ணைத் தான் பாடினார்
அந்த அம்மான். பெண் செய்கையாக
வாழ வேண்டும் என்ற ஒரு ஸட்சியம்
மட்டும் அந்தக் கிராமியப் பேச்சில் குழி
பத்துக் கி. ரிஷ்லாமம் தீர்ந்து விட்டது.
செய்கையம் என்றால் தாது பேர் பார்த்த
துக் கொடுத்துவைத்தவன் என்று சொல்கிற
கொண்டிருந்த அந்தவன். ஊரிலுள்ள
இங்கே உள்ள தன் கற்றம் தான் அந்த
தாது பேர் என்பதும் அந்தப் பேச்சில்
தெளிவாகப் பார்த்தது. உதட்டைக்
கொண்டு, தேரையில் கண்ணைத் துடித்
துக் கொண்டு பூவணையாகத் துற்றுகிற
அவர்களைப் பார்த்து. ஒரு காரியை.
பெரிய வீட்டின் வாசல் தாழ்வாரத்து
கனத்தையே உட்கார்ந்து சிரிக்க
வேண்டும். அந்தக் கார் அங்கு கனத்த
சல் ரங்கலின் காராக, கனத்தையாக
வாய்த்து விட்டால்... வாய்த்து
விடும். தனக்கும் தெரியாமல், நேர்
சொல்வதற்குப் கேட்காத இங்குப்
பெண் என்ன செய்கிற போகி
தெரி... தாய்மையின் அங்கு

அவரும் இங்கே, நீங்கள் வந்து விட்டுப்
போனதாக அந்த அம்மான் சொன்
னான்" என்றார் அந்தவாமி.

"ஆமாம். இரண்டு நாட்களாகவே
காலேஜிலிருந்து வரும்பொழுது டொக்கி
லில் விட்டுக்கூடப் போய் வருகிறேன்.
சில கிஷ்யங்களைத் தெளிந்து கொள்ள
லாம் என்று போனேன். நான் மாட்டிக்
கொண்டு விழிக்கிறேன்."

"எங்கே போகலாம்?"

"நீங்கள் குழம்புகிறீர்கள் என்று
எனக்குத் தெரியாது. ரங்கலே இவன்
ஒம் கணியைப் செப்து கொள்ள மறுக்கி
றான் என்று கண்டுபிடிக்கிற நம்மனை.
அதைத் தெரிந்து கொண்டால், கத்திரா
வுக்கு ஏதாவது வழி கிடைக்கும்மா என்று
குடிநீர் செய்து கொண்டு போனேன்.
இருவருமாகக் கபாலி கோயிலுக்குப்
போனோம். பீச்சுக்குப்
போனோம். அந்தப் பெண்
ஹோடு பழகும்போது. விதிவில
தாக்கும்பொழுது. தாய்தான்
அதற்கு அம்மா என்று தென்
றியது. தெருவில் போகிற
வர்கள் மார்க்கிற பார்வை

பின்பேரே

தி. ஜானகிராமன்

பாசத்தில், குழந்தைகள் வளர்ந்து
ஆளாகும்போது எழுந்த பிழச்சை
பிடித்து தளர்வு இரண்டும் சேர்ந்து
வேதநியமையும் கொடுத்ததும் அது
கவரக்கனாக எழுப்பிக் கொள்
கிருந்தன. தன் உடல் பல்வண்ணத்தையும்
இதோடு சேர்த்து அனுதாபத்தை
வேண்டினான் அந்த அம்மான்.

ஹரவதையும் கேட்டார் அவ் குரோசி.
டொக்கி வந்து ஏதாவது சொல்லி விட
ப்பொகிறேனா என்று கத்திக் கொள்
கொண்டே அவன் திருப்புகைத்து முன்
னும் வெப்ப வேண்டும் என்று பேசுவா
வளர்த்ததாமல் அந்த அம்மானின் பிண்டை
பெற்றுக் கொண்டான்.

இருவரையிடம் போனது. குக்கிரி
அவந்தவாமிடம் கேட்டான். "ரங்க
லேப் பார்க்க முடிந்ததா?" என்று.

"இங்கேயே. அவன் வீட்டில் இங்கே.
டொக்கினைப் பார்க்கப் போனேன்.

அப்படி இருந்தது. வங்குப் பெரும
மாகக் கூட இருந்தது. அப்படித்தா
லிருக்கட்டுமே என்று நினைத்துக் கொண்
டேன். கடைமையில் பெற்று தாயார்
படுகிற அத்தனை கஷ்டங்களையும் பட்டு
விட்டேன்..."

"என்ன?"

"பீச்சில் உட்கார்ந்து கொண்டு
அத்தனையும் சொல்லி அழுது விட்டது
அந்தப் பெண்."

"எங்கே?"

"கங்கலிடம் ஏதோ சொல்லுகிறேன்.
அப்பாவிடம் சொல்ல முடியாமல் கடு
தரில் எழுதினேன். அதைத்தான்
கேட்டேன். சொல்லி அழுத்து என்று
சொன்னேன்? அப்படி அழவில்லை...
நிறைய அழுது. கெளல் ஒய்த்து நிதான
மாகச் சொல்லிற்று. அந்த நிதானத்
தைப் பார்த்ததாய்தான் எனக்கே பர
மாயிருந்தது."

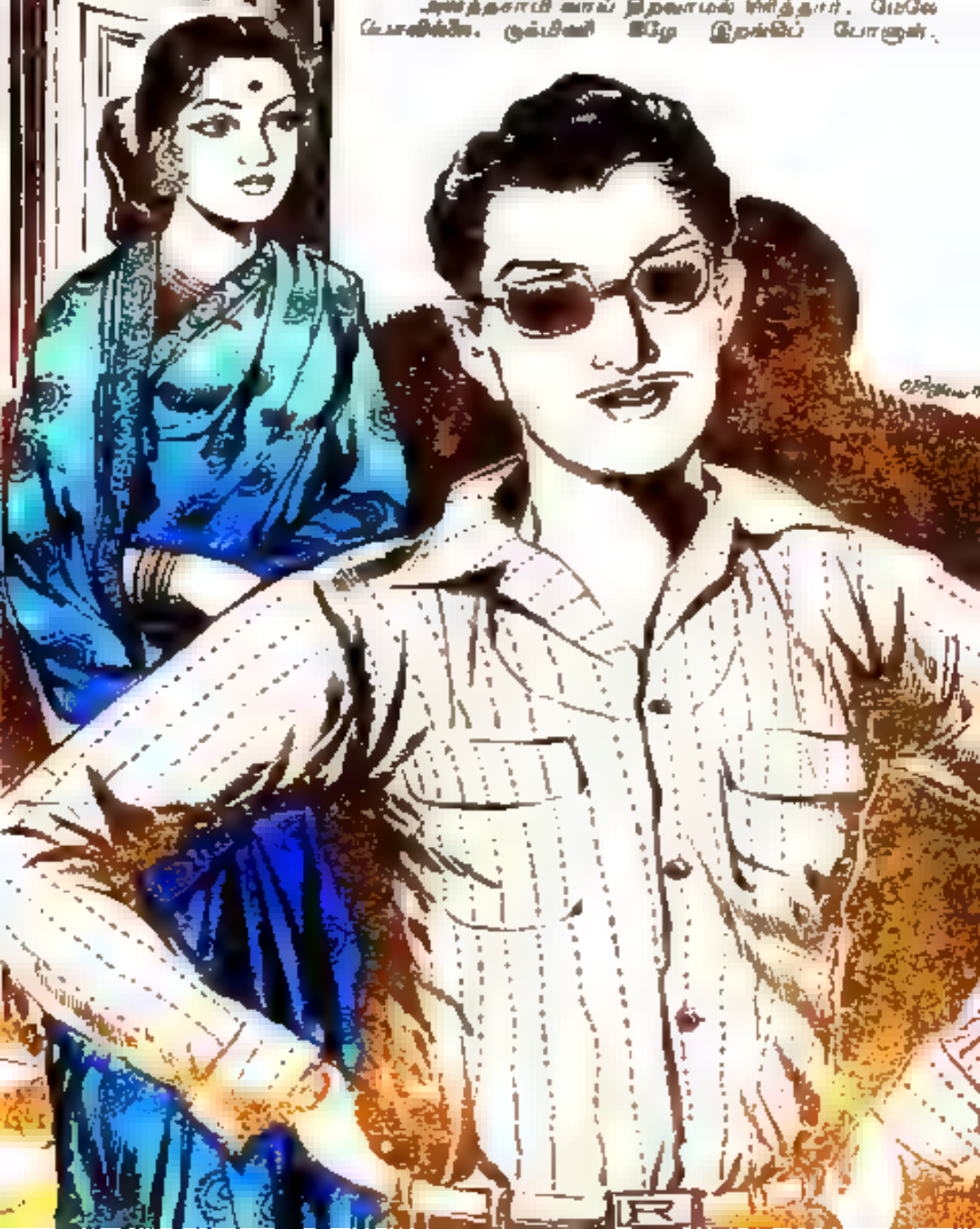
"ஏன்?"

"அது கவிதையாகிட்டுச் செய்து கொள்ளப் போவ திங்கியாம். சிலிமா, தாட்டியம் இதை ஆசையெல் லாம் விட்டுவிட்டுப் படிக்கப் போகிறதாம். 'நீங்கள் யன்னுக்கு சொன்னிடு சொங்கன்' என்று எங்கிசுக் கேட்டது. அந்த ஆசையாகக் கேட்டது. பார்த்து லாம் என்று சொல்லிவிடுக்கிறேன். அதுவும் எங்கிசுப் போய் வாத்தியாராகத்தான் ஆகும்போ விடுக்கிறது."

"உங்களைப் போவவா? போயிடுவவா?"

"போயிடுவதாம்!"

அந்தநாளி காலம் நிறையாமல் சிரித்தார். மேலே போயிடுவீன். குப்பிணி கீழே இறங்கிப் போனான்.

எத்தனைசெய்யாதினம்! முழிக்கும் துறவுக்கும் உன் இயவளவு பிணைப்பு என்று நினைக்க நினைக்க அவருக்குச் சிந்தனை தடைப்பட்டது. ஓடித்து விழுந்தாற்போல நின்று விட்டது. அதிலே பிறவாத துறவு, பிராணசமீபமும் தேரடிவிழும் கோபத்திலும் துயரத்திலும் பிறந்த துறவு. அவத்தத்தில் பிறவாத துறவு. இந்த உலகத்தில் எவ்வளவு பிராண கோபமடையும் முன் வழிகண்டிதான் உலகமும், சமூகத்திற்குமிருது என்று நினைத்த போதால் அங்குக்குத் தன்னைப் பற்றிக் கூடச் சிந்தனையில் ஈர்த்துவிட்டது. உயரதர வேதனை மீண்டும் நிகழ்ந்திருந்தது. அங்குதான் அழிவளித்தான். தூண்டுதல் வாதம் அனுபவித்தான். தோல்விகளால் வளர்ச்சியடையும் அளவுகள் காணது செய்யுள், ரகசியங்கள் எங்கும் போதுமே போதும் அளவுகள் காணது செய்யுள்.

* * * * *
 "செய்தே, அவ்வளவுதான்."

“தெரிந்து கொள்ளவில்லை. நீங்கள் அப்படிச் செய்தீர்கள்.”

“அப்படியா! சரியாக இல்லையே நீங்கள் சொல்கிறது. நான் எதற்காக அப்படிச் செய்ய வேண்டும்?”

“எனக்கு அப்படித் தெரியும்?”

“நான் செய்ததாக மட்டும் சொல் மிதிர்கள். நீங்கள் முதல் முதல் உங்கள் ஸீட்டில் சொன்னீர்களே, டொக்கிலைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளப் போகிறேன் என்று. அப்போது கம்மா வேடிக்கையாகப் பேசுமிதீர்கள் என்று நான் நினைத்து விட்டேன். பிறகு ஏதோ காப்பாற்றப் போகிற ஆர்வத்தைத்தான் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு அப்படிச் சொல்கிறீர்கள் என்று நினைத்தேன். டொக்கி வந்து சொன்ன பிறகு, நான் சிறிது நம்பிக்கை வைத்தது. பிறகு கப்பலாமிடம் வந்து ஏமாற்றமாகச் சொன்னார்.”

அதைக் கேட்டதும் ரங்கனின் முகம் சிவந்தது.

“கப்பலாமிடம் என்மாதிரி பல தடவை உங்களைத் தேடிப் பஸிக்காமல் ஊடலியில் வந்து பிடித்தாராமே?”

ரங்கன் தலையாட்டினான். “ஆமாம், பிடித்தார். எழுத்தைத்தான் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் பிடிக்காத குறையாகக் கறுவிக் கொண்டுதான் போனார். இவர் பெரிய மனிதராகவோ, பெரிய மனிதர்களில் நண்பராகவோ இருக்கலாம். அதற்காக நான் பயப்பட வேண்டும், என்மையே ஒடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அர்த்தமில்லையே?” என்றான் அவன், கண்களில் சிறுநீர் விழ்ந்து.

“அவரிடம் பயப்படுவானென் நீங்கள்? உங்கள் அந்தராத்மாதான் உங்களுக்குப் பெரிது. நீங்களே ஒரு தடவை இதைச் சொல்லியிருக்கிறீர்களே!”

“ஆமாம்.”

“அந்த அந்தராத்மா உத்திராவை மறந்து விட்டது. இல்லையா?”

“ஆமாம். மறந்து விட்டது.”

“உங்களால் எப்படி மறக்க முடிந்தது? அவள் மறக்கவில்லையே, ஒரே வடிவமாகச் சோகம் பிடித்து உட்கார்த்திருக்கிறாள். மறக்கக் கூடிய அளவுக்குப் பழனிதான் அவள் இருக்கும் நிலையைப் பார்த்தால் தெரியவில்லையே?”

“அவளுக்குக் கற்பனை அதிகமாக இருக்கலாம். அதாவது துளியிருத்தால் பெரிதுபண்ணிக் கொண்டு அகட்டிக் கொள்ளும் டிரெசாக இருக்கலாம்.”

“அப்படி அகட்டிக் கொள்ளத் துண்டியது நீங்கள் என்பது உங்களுக்குப் புலப்படவில்லையா?” என்று கெட்டுவிட அடித்தாள்.

“அன்னாச்சி!... திரைத்தான் சொல்றேன்: இந்த ‘எக்கனா’வே நம்ம அது ஜெபிக்கவேண்டியுள்ள நம்பகு 108 இல்லை!”

“நான் இல்லை! நான் இல்லை!” என்று வேடுப்பாக, உற்றுக் குரலை உயர்த்தினான் ரங்கன். “நான் காரணம் இல்லை. என் மனசு அங்கே இல்லை என்று தெரிந்ததும் நான் அவரைப் பார்ப்பதையோ அங்கு போவதையோ திறுத்திக் கொண்டு விட்டேன். சாரியாராக உலகத்துக்கு நடத்து கொண்டு, யார் கண்ணிலும் மண்ணைத் தூவவில்லை; ஊராருக்காகக் காவி வெடிடி கட்டிக் கொள்ளவும் இல்லை. உள்ளே கலியாணம் இல்லாத கிரகஸ்தாசிரமம் நடத்தியுமில்லை. உடல் நாதறம் விசிறி வர்கள் வாசனை பூசி மறைக்கிற மாதிரி நாறு முழக் கலியாணம், கரி கரிமணங்களை வெகுவாய் மறைக்கையுமில்லை நான்” என்று கத்தினான் அவன். குரல் உயர்ந்து தின்றது. கோபத்தில் உதும் முகச் சதைகளும் இழுத்துக் கொண்டன, கன்னமும் கண்ணும் பனபந்தன. இரைப்பது போல் மார்பு பபபட வென்று ரறி இறங்கிக்கொண்டிருந்தது.

“என்ன சொல்கிறீர்கள் நீங்கள்?”

“எனக்குத் தெரியும். தெரிந்ததைத் தான் சொல்கிறேன். நான் மறைவாக எதையும் செய்யவில்லை. வேஷம் போட வில்லை. நிறு சங்கயகளுக்கு இத்தனை குரத்தனம் வராது. ஒரு மனிதனை இப்படி முறித்துப் போடும் ஆத்திரம் வராது. உங்கள் கப்பலாமிக்காக, உங்கள் நாகம்மாளுக்குக்காக, என் முகத்தில் கரிவாய் பூசி, முட்டாளாக்கல்

கங்கணம் கட்டிக் கொண்டார்கள். இவன் மனதிலும் விஷத்தைப் போட்டு, இவன் அப்பா மனத்திலும் விஷத்தைப் பாய்ச்சி யிருக்கிறீர்கள். இவ்வளவு பெரிய பாம்பு வேலும் என்னுள் போட முடியாததான். ஆனால் நான் சொன்னதேன். என்னை அவ்வளவு இயோசனைச் சர்க்கையாக்கித் தூக்கி எறித்து விட முடியாது. நீங்கள் எவ்வளவுக் கெல்லாவது எனக்குக் கெடுதல் செய்வீர்கள் என்றால், அத்தனைக் கெடுதலை எனக்கு மனோபலம் பெருகிக் கொண்டே வரும். நீங்கள் இன்னும் பத்து டொக்கினைப் போய்ச் சைக்கலாம். அவர்களுடைய ஓர் பூக்கையை உருப்படாமல் அடிக்கிற உபதேசங்கள் ஏதாவது செய்வாரா. ஆனால் அது ரொம்ப நாட்கள் நடக்காது. ஒன்று நான் நடக்கவிட மாட்டேன். உலகத்துக்கும் தெரிந்து விடும். மூலம் பூதின சன்யாசம் ஒரு நாளைக்குக் கறுத்துப் பஸ்ஸி இனிக்கும்; ஊர் சிரிக்கும். இது சற்று முன்னாலேயே நடக்கும்படியாக நான் வேண்டியதைச் செய்வேன். தெரியுமா, தூக்கிரதை யாக இருக்கக்.”

ரங்கன் பயமுறுத்தினான். கண்ணின் அசாதாரணமான வெறுப்பு கத்தியைப் போல் கறுப்பாகப் பளபளத்தது. மேலே பசை ஆரம்பித்த ரங்கன் சட்டென்று திறுத்தினான். திடுக்கிடாத ருக்மிணி வந்த தின்றதைப் பார்த்ததும், புரர வேறிருந்தோல் பேச்சு தடைப்பட்டது.

வேறித்துப் பார்த்தால் அவன். அவன் பார்வையைத் தாங்கமுடியாமல் அப்பால் திரும்பினான். இரைப்பும் பட படப்பும் இன்னும் அடங்கவில்லை.

“இன்னும் ஏதாவது பாக்கியிருக்கிறதா?” என்று அரை நிமிஷத்துக்குப் பிறகுதான் கேட்டான் அவன்.

பதில் இல்லை.

“உங்களைத்தான் கேட்டுறேன்”

என்றதும் ரங்கன் திரும்பினான். ஆனால் ஒன்றும் சொல்லாமல், கண் கொட்டாமல் பார்த்தான். மிழித்தான்.

“நீங்கள் சொல்வதைச் சொல்லி முடித்தாவி் விட்டது என்று தினைக்கிறேன். இனி மேல் அவர் சாப்பிடலாம் இல்லைமா?”

“நான் யாருக்கும் எதற்கும் குறுக்கே திர்க் விடுவதில்லை” என்று தகர்க்கு திடியெண்ணை வந்தான் ரங்கன். ருக்மிணி விவருவதற்காக தின்றான்.

“சத்திரா, டொக்கி — யாராவது ஒருத்தி இப்பே இருக்கிறார்களா? நல்ல வேளையாக இல்லை.”

“ஏன், உங்களுடையாகத் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று பயப்படுகிறீர்களா?”

“ஆமாம். பயத்தவர்களும் கண்ணீர்வாயால் கஷ்டப்படுவதைத் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள்.”

அவளை ஏறிட்டு ஒருதடவை பார்த்தான் ரங்கன். வெண்பேறுவதற்காக அடி வைத்தான். ருக்மிணி விலகி தின்றான். விலகும் பொழுது சொன்னான். “இவ்வளவு பேசினீட்டு அவரிடம் மன் விழுங்கு கேட்டுக் கொள்ளாமல் போகிறீர்களே!”...

“மன்னிப்பா? மன்னிக்கிறதற்குத் தெய்வத் தன்மை வேண்டுமே...” ம” என்று ஒரு சிரிப்பையும் தெறித்தான். ருக்மிணியை உச்சத் தவிழுதல் கால் வரைவின் ஒரு தடவை பார்த்தான். ஒவ்வோர் அக்கத்துக்கும் அந்தச் சிரிப்பை ஒவ்வொரு பொறியாகத் தெறிப்பது போல் ஒரு பார்வை. ருக்மிணி கூட அதைத் தாங்க முடியாமல் குறுகினான். அவன் திமிர்வதற்கு முன்னும் பூட்டின் சத்தம் மாரடிப் படியில் இறங்கிப் போயிற்று.

சிறிது நேரம் கால் ஒட்டிக் கொண்டாந் போக அங்கேயே தின்றான் அவன். அவருடைய புத்திகூட அதிர்த்த சிறிது நேரம் செயலற்றுக் கிடந்தது. திரும்பிப் பார்த்தபொழுது அனத்தசாமி சாப்பிட்டிருக் கொண்டிருந்தார்.

“அன்று இந்த — மாதிரி ஏதோ ஒன்றை தினைத்துத்தானே நீங்கள் பயப்பட்டீர்கள்?” என்றுள் அவன்.

“தடத்த பிறகு இனிமேல் என்ன பயம்? இந்த மாதிரி யாரோ சொல்லப் போகிறார்கள் என்று தினைத்துண்டு. இந்த உலகத்தில் எது நடத்தாலும் அதைப் பற்றி இரண்டு விதமாகச் சேதி பரவும். இருக்கிறபடி ஒன்று போகும். எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று உலகம் விரும்புகிறதோ, அந்த விரும்பம் எல்லாம் வதத்தி என்ற பேரின் தனியாக உணவிக் கொண்டிருக்கும். ஆனால் ரங்கன் வாய்க்குத்து திது வரும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனாலும் ரங்கனுக்குத் தெரிந்த வரைவில் தல்லதாசுப் போயிற்று. ஊரிக் ஒருவர் தெரிந்து கொண்டால் என்ன? பலர் தெரிந்து கொண்டால் என்ன? தெரிந்து கொண்ட வரைவில் எனக்கு சந்தோசம் தான். ஆனால் தவறாக...சரி, பாதகமில்லை. சரியாகப் புரிந்து கொள்ளுவதற்கு இரண்டு பேர் கிடைத்து விட்டார்கள். தவறாகப் புரிந்து கொள்ளவும் முதலிடேயே முடியும் என்பதற்கும் ஓர் அத்தாட்சி கிடைத்து விட்டது.”

ருக்மிணி அவர் சாப்பிட்ட பிறகு மாதிரிவகளைக் கிழே எடுத்துப் போனான். ரங்கன் சொன்னதை மெல்லா

இந்த
முயற்சி

2 நபர்கள்

குழந்தைகள் கல்வி வசதி பெற
குமாரியின் கல்யாண செலவிற்கு
சொந்த வீடு கட்டுவதற்காக
ஒவ்வொரு நாளிலும்
வசதியுடன் வாழ
சேமிப்பு ஒன்றே சிறந்த வழி

சேமிப்பு
முலம்
பிரச்சனைகளை
தீருங்கள்

இந்த முயற்சி திட்டம்

சேமிப்பு முலம்
அதிகாரப்படுத்தி செலவுகளை
உடனடியாக அளிக்கிறதால்
இந்த நபர்கள் வீட்டில்
வசதியாகிறது.
இதனால் பி.பி.சி.டி. முலம்
சேமிப்புத் தொகையை
உடனடியாக செலவு செய்யும்
வசதியாகிறது. பி.பி.சி.டி.
அதிகாரப்படுத்தி செலவுகளை
உடனடியாக அளிக்கிறது.
இதனால் பி.பி.சி.டி. முலம்
சேமிப்புத் தொகையை
உடனடியாக செலவு செய்யும்
வசதியாகிறது. பி.பி.சி.டி.
அதிகாரப்படுத்தி செலவுகளை
உடனடியாக அளிக்கிறது.

G. S. சுந்தரம்
காரியதரிசி

இந்தியன்
பாங்க் லிமிடெட்

இந்தியன் சேமிப்பு திட்டம், வசதி

பண்புலகு கோபுரமொன்று
இவ்வந்தகம்

ஆயுர்வேதாஸரமம் (பிரேரஸ்ட்) ஸ்டீட்
மதராஸ்-17

மதுராணி - 17

தொபின்

மார்க் வென்டம்

நீம் கீழ்

A tube of Marguementum toothpaste, shown diagonally. The tube is dark with a light-colored cap and a decorative band at the bottom. The brand name "Marguementum" is written in a stylized script on the tube.

தொகுதி இலக்கம் 5/149, அடிக்கல் எண், சென்னை - 1

கோயாஸ் பஸ்பொடி

பஸ் வலி, பஸ் அரணை, வாய்நாற்றம்
பஸ்லில் கிரத்தும் வடிதல், முதலிய
பஸ் வியாதிகளை குணப்படுத்தி
பஸ்களுக்கு வெண்மையும்
பலத்தையும் தருகிறது.

எஸ்.பி. எஸ். ஜெயம் அன கோ.
சத. கீழ் காப்பாடையக செரு. மது.

வாழ்ந்தபயிர் விட. அவன் பார்த்த பார்வை, அங்கம் அங்கமாகப் பார்த்த பார்வை துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தது. அவனாரும் மீறிக் கொண்டு முகத்தை இழைசாக வதக்கிற்று அது.

அவயாம்பாள் அவன் கீழே வருவதற்காகக் காத்திருப்பது போலிருந்தது. குக்மீனியின் மூகத்தை வியப்படன் உற்றுப் பார்த்தான்.

"என்னடி சத்தம் மடியிலே? சாரோ வந்து விட்டுப் போளுனே. எதுக்காக இரைச்சல் போட்டான்? மனமனவென்று வகட்டில் இறங்கிப் போனான் போட்டான் சாரை மாநிரி!"

பொட்டைச் சாரை! என்ன சரியான வார்த்தை! மனிதர்களுக்குக் கண்ணும் தெரிவதில்லை. கோயம் வேறு சாரை மாநிரி வருகிறது.

"யாருடி அவன்?"

"சொல்கிறேன்" என்று பாத்திரங் களை உய்யே கொண்டு வைத்துச் சாப் பிட்டான் குக்மீனி. சாப்பிடும் போது ரங்கன். டொக்கி, சந்திரா எல்லாக் கதைகளையும் சொல்லி விட்டான்.

"இவர்தான் டொக்கிவயக் கலைந்து விட்டார் என்று திடுக்கிட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள் அவன்?"

"ஆமாம். டொக்கிதான் துரதிரைக் டக்காரி என்று நினைத்தேன். அவன் அழகாக இருப்பது, பிரியம் ஸலக்வித அபார சக்தி, அந்தப் பிரியத்தைக் காட்டி தெரியாமல் கற்றிச் சுற்றி வளவனவென்று பேசுவது, அவனுடைய துணிச்சல் - இதைல்லாம் ரொம்பப் பேருக்குப் பிடிக்காது. வளவன வென்று பேசுகிறேனே தவிர, அவனுடைய மீம் புக்கும் உரத்துக்கும் எங்கியே இராது என்று சொல்லுகிறது. அவனை உதறி எறிவது அவளாகச் செய்து கொண்ட தீர்மானம். அவனுக்கு அது தெரிய வில்லை. சந்திரா என்று ஒருத்தி இருப்பதைக் காட்டி விட்டார் இவர். அந்த ஆற்றலுமதான் இப்படிச் சுத்தி விட்டுப் போகிறது. நப்பி சொல்கிறேமே என்று யாருக்கு உணர்ச்சை வரா? போகிறது? எட்டிப் பார்த்தானே. அவனைத்தான் கொட்டிப் போட வேண்டும் போலிருக்கும்...." என்றான் குக்மீனி.

"அதுக்காக இந்தப் பாவி உன்னையும் இவரையும் எதுக்காகக் கட்டி இறக்கிறான்?" என்றான் அவயாம்பாள்.

"என்ன செய்கிறது! இதற்கெல்லாம் துணிந்துதானே இங்கு வந்தது!"

"இவனுக்கு எப்படி தெரியும், உன் கதை யெல்லாம்?"

"எப்படித் தெரிந்தால் என்ன?"

அந்தச் சொல்தான் மூன்று மணி கமாகக் குக்மீனியை விட்டில் இருப்பக் கொள்ளாமல் வெளியே விரட்டியது. டொக்கியின் சீர் நுக்குள் நுழையும் பெருமூறு. எங்கோ வெளியே இளம்பு வதற்காகச் செருப்பை டப்பென்று கீழே போட்டுச் கொண்டிருந்தான் டொக்கி. குக்மீனியைப் பார்த்ததும் 'அட்டேட்!' என்று ஓடி வந்தான்.

"எங்கே இளம்புலிபுறப் போய்....?"

"ம இலை இல்லை. கடைக்குக் கொண்டு போனேன். வெயில் விழுந்த பிற்பாடுதான் இல்லையே? அந்தநாகத் தம்பி நிக் கொட்டிப் போயிருக்கிறான்...."

"வாருங்கள்" என்று டொக்கியின் தாயார் வெளியே வந்தாள்.

"அம்மா! ம இலையை நீதான் போய் வாங்கி வந்து விடு.ன்."

"சரி உட்காருங்கள். இதோ வந்து விடுகிறேன். சரி மண்டி, அப்படியே வந்துவருகிறேன். போய் பாக் சாமாசையும் வாங்கி வந்து விடுகிறேன். அந்த டாபிதாவைக் கொடு.ன், பத்தியானம் எழுதி வைத்ததை."

போகும் போது, "என் வந்த வளர இருக்க வேண்டும். நீங்கள் பார்த்துப் புறப்பட்டு விட்டீர்கள். என்று வேண்டிக் கொண்டு. போனான் அம்மாள்."

"என்ன மாமி. இவரென்று இப்படி வந்தீர்கள்?"

"நீ சொல்கிற காரியமெல்லாம் அப்படித்தானே இருக்கிறது" என்று கட்டிலில் உட்கார்ந்து கொண்டாள் குக்மீனி.

"என்ன மாமி இது? வரும்போதே கண்ணைத் தூக்கிப் போடுகிறீர்கள்?"

"ரங்கன் இன்று வந்தாரா இங்கே?"

"காணியே வந்தார்."

"நீ ஏதாவது சொல்லுமா?"

"இந்தப் பேச்சை எடுத்தால் இனிமேல் இங்கே வர வேண்டாம் என்று நாருக்காகச் சொன்னேன். கருக்குப் போய் நேற்று அப்பாவிடம் சொல்க் கேட்டு விட்டு வந்தாராம். எல்லாம் அவன் இட்டர் என்று சொன்னாராம். அப்பா. 'அவனுக்கு இட்டர் தான். நீங்கள் தான் சொல்ல வேண்டும்' என்று ராம் இவர். அந்தக் கேட்டும் வளக்குப் பிரமாநக் கோயம் வந்து விட்டது. 'பச்சையாக இப்படிப் போய் சொல்வதற்கு! வெட்கம், மரியாதை ஏதாவது இருக்கிறதா உங்களுக்கு?' என்று கேட்டு விட்டேன்."

"அப்பா ரொம்ப சாது. எதைமும் தம்பி விடுவார். இவருக்கு அது தெரியும், தெரிந்தும் அவரிடம் இப்படிச் சொன்னால் எனக்கு எப்படி விடுக்கும்?"

“அருக்குப் போய் விட்டு வந்தாரா? ...ம்... வெட்கமா விலகியா என்று கேட்டார். அப்பறம்?”

“ஏன் இஷ்டமில்லை என்று கேட்டார். இஷ்டமில்லாததற்குக் காரணம் கேட்க முடியுமோ என்று சொல்லிப் பார்த்தேன். கேட்கவில்லை. கடைசியில் சத்திராதான் காரணம் என்று சொன்னேன். அவருக்குக் கொஞ்சம் தூக்கி வாரிப் போட்டது. இத்தனை தூக்கமாக எனக்குத் தெரிந்திருப்பதைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் இருந்தேன். இந்தப் பொய்க்குப் பிறகு எனக்கு யாவைக் காட்ட முடியவில்லை. ‘சத்திராவோடு அப்படியெல்லாம் தான் பழகவில்லையே?’ என்று மறுபடியும் புருகிறார். பார் இந்த ஸ்டைல். பெய்களால் கட்டி விட்டார்கள் என்று. சாமியாருக்குப் புரிகத் தெரியாது என்று சொன்னேன். ‘புரிகத் தெரியாமல் இருக்கலாம், ஆனால் தவறுகள் புரிந்து கொள்ளலாமே’ என்று மழுப்பினார். அந்த கடினத்திலிருந்து அவ்வளவு கோபமும் மனமாளிப் பேசியிருக்கிறார். ‘இந்தச் சாமியார் எழுத்தும் வேறு வேகமே விடலாது. எவன் எப்படியும் போனால் என்ன என்று பேசாமலும் இருக்க மாட்டேன்’ என்று சொன்னான். அவராகியும் அவராகியும் என்று கூர் வம்பெல்லாம் தீவிரிடுகிறார்கள். காட்டிலே இருக்கிற பயல்கள் விட்டுக்கு வந்து காழ்த்தாக, வானர வாயில் செயல்பட போகிறார்கள்? என்று சத்தினார். எனக்குக் கோபம் வருவதற்குப் பதிலாகத் தொண்டையை அடைத்தது. ‘அந்த மானை அப்படிச் சொல்லாதீர்கள். நான்கு ஆண்டுகளில் மீண்டும்’ என்று கெட்டுவினான். ‘அவர் சாதாரணப் பெரியவர் இல்லை. எதற்கும் கடு கொடுக்கிறவர். ரொம்பக் கடுமை உள்ளம் அவருக்கு. கவிபாணம் பண்ணிக் கொள்ளாமல் ஏமாந்தவியென்னை கேட்டுக் கொண்டான் என்பதற்காக இப்போது அங்கேயே ரூபி போய் விட்டார்’ என்று சொன்னேன். அவருக்கு ஏன்றும் புரியவில்லை. என்ன என்ன என்று அலட்டிலுமும் பரபரப்பு மாகக் கேட்டார். மாமா மாப்பிள்ளை வாகாமல் ஒடினதை பெய்களால் சொன்னேன். அப்போது தான் அவருக்குப் புரிந்தது. அப்பறம் வாயடைத்துச் சிந்துநீரம் உட்கார்த்திருத்தார். ‘தான் இவ்விதம் இங்கே வர வேண்டாமா?’ என்று கேட்டார். ‘இந்தப் பேச்சு பேச மாட்டேன் என்று சொன்னால் வரலாம்’ என்றேன். ‘இந்தப் பேச்சு வேண்டி டாக் எனக்கு இங்கு என்ன வேலை?’ என்றார். ‘அப்படியெல்லாம் வராமல் இருக்கலாமே’ என்றேன். என்னை அப்படியே ஒரு நிமிஷம் பார்த்தார். எழுந்துகொண்டார். ‘சரி வரட்டுமா?’ என்றார். ‘சரி’ என்றேன்... ஓன் என்ன நடந்தது?”

“ஒன்றுமில்லை.”

“என்ன நடந்தது. சொல்லுங்கள். ரக்கல் வந்தாரா அங்கே!”

“வந்தார். அவர் தலைமீதும் ஒரு கல்கித் தூக்கிப் போட்டார். போய் விட்டார்.”

“மாமாவை ஏதாவது சொன்னாரா?”

“மாமாதான் உன் மனசைக் கெடுத்தாராம். என்னென்னமோ கத்தினார்.”

“குட்டிமீ முழுமையையும் சொல்லியும் விட்டான். ‘ஏன் இப்படி உன் மனசு கெட்டுக்கொண்டது தெரியாமல் போட்டு உடைத்துக் கொண்டே விடுகிறாய்? உன்னைப் பேசி வாய் வளிக்கவில்லை?’ என்று கேட்டான் குக்கு.”

பிறகு பெய்களில் டொக்கி. மென்கைக் கண்ணீர் விட்டான்.

“உங்களைப் பார்த்தாக அவ்வளவு சிரமப்பாடு இருந்தது. அம்மாவிடம் உங்களைக் கைதவைச் சொன்னேன். அவருக்கு ஒரு அச்சமில்லாமல் உண்டாகவில்லை. யோபாக்கட வந்திருக்கிறமோ என்னவோ. ‘சென்னை அப்படி விடுக்கா’ என்று மனசிலே படாமல் சொல்லி விட்டு உன்னை நோய் விட்டான். என்னுள் ரொம்பப் பேருக்குக் கஷ்டம். சத்திராவுக்குக் கஷ்டம். எங்கே அப்போதுக்கு நான் பணம் சம்பாதிக்கவில்லையென்று கஷ்டம். அப்போதுக்கு நான் பிறந்தேனே. அதுவே ஒரு பெரிய கஷ்டம்.”

“அம்மா இருந்தானா நீ இதைக்கொண்டே சொல்கிற போது?”

“மார்ட் கேட்டுக்குப் போயிருந்தவன் அதுப் பெய்கில் வந்தான். ரக்கல் போன பிறகு ‘என்னடி பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?’ என்று மடக்கினான்... எல்லாவற்றையும் சொன்னேன். ‘நீ தாமதமாகப் போக’ என்று ஆரீரவாதம் செய்தான். நான் வராது போலிருக்கிறதே எனக்கு?”

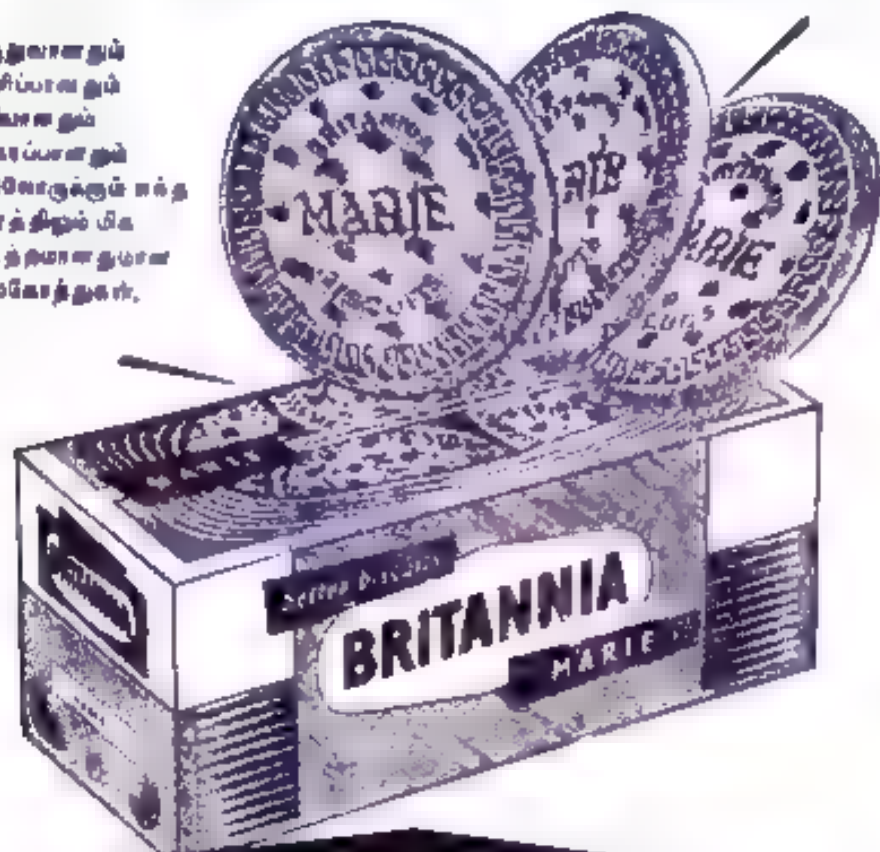
“என்ன டொக்கி இது?”

“ஆமாம். என்னுள் அந்தநேரம் மாமாவை என்னென்னமோ வெய்களால் கேட்கும்படி வந்து விட்டது.. ஆனால் சிறுமகன் சொல்கிறேன். உங்களை நினைக்க நினைக்க எனக்கு அவ்வளவு சிரமமாய் இருந்தது. வாரிமாவது சொன்ன சத்தொலம்பு போலிருந்தது. சொல்லி விட்டேன். அது இத்தக் கிதாங்குக்காரன் வாயில் புத்தது இப்படி விபரீதமாக வரும் என்று நான் நினைக்கவே இல்லை...”

அவனின் சமாதானப்படுத்த துத்து நிமிஷங்களாய் இருந்த குட்டிமீனிக் கு. ஆனால் டொக்கியின் மூகம் மலர்ந்து விடவில்லை. (தொடரும்)

பிரிட்டானியா மாரி

பிசுதுவானதும்
நினைப்பானதும்
குடியானதும்
காகரப்பானதும்
எல்லோருக்கும் எந்த
மோத்திலும் பிக்
சிடித்தமானதுமான
பிஸ்கோத்துகள்.

பிரிட்டானியா பிஸ்கட்டுகள்

த. பிரிட்டானியா திசைகள் மெய்யில் பிஸ்கட்டுகள்

“தூய்மையிலாததற்கென்றாம் கவலைப் படுவதே உங்களுக்கு வறக்கமையி லிட்டது” என்று என்னை மிகவும் கடிந்து கொண்டார் ஊர் மனிசர் கமலம்.

“மகாபேரே சவு இரக்கம், பச்சாத் தாபம் இருக்கிறவனவையாம் இதுக்குக் கவலைப்படத்தான் படுவான்” என்றேன் நான்.

“அதுக்காக...? கப்பல் கவிழ்த்து விட்ட மாதிரி கன்னத்திலேய் வைத்து வைக்கண்டு உட்கார்ந்திடறதா? இது இதுக்கு இய்வானதுதான் கவலைப்படற துன்று ஐர் அளவு இல்லைரா?”

என் நிலையைச் சுற்று மிளகப்படுத்தித்தான் சொல்லிவிட்டார் கமலம். அவன் சொல்லுவது பிராக் கொத்தக் கப்பல்வப் பதி கொடுத்த அளவுக்கு என்ருக்குக் கவலை இல்லை. என்னுடைய

தான் சுற்று அடுகமாகவருத் தப்படுகிறேன் என்பது மட்டும் உண்மைதான். கவலைப்படுவ தில் அளவு காரணத் தைப் பொறுத்ததன்மை தான் தைப் பொறுத்தது தான் என்ரு விடுப்படி பாரக்

வைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். எழுத்து வெளியே சென்றேன்.

வழக்கம் போல் ஒற்றை மாட்டு வண்டி வாகனம் அணிந்து விடப்பட்டுக் கிடந்தது.

கப் போனது என் மீது கூடத் தவறு இடைவரது.

“அம்மா” என்று வாச லீய் மாதிரிக் கான மீட்டு அழைத்தது. இது சந்தத் துக்கு மாட்டி. என் யாண் அடி வயிறு எக் கிழந்துகொண்ட

கண்டு இவ்வாற மொட்டை வண்டிதான் அரை வண்டி. வண்டிக்கு ஒன்றிலி தளரலில் அடிசெய்யப்பட்டிருந்த மூலையில் நுள்ளிக் மொட்டை ஒட்டிக் குட்டியிருந்ததான் சிங்காரம். வண்டி தளரலில் திணிலத் திணில அகத்திக் கிரைக் கட்டுகள். பச்சைப் பச்சை என்று மனசொழி எண்ணெயும் அகற்றிக் கொண்டு போனும் பகலாம். இது வெளியுக்குத் துவண்டு போய் இலைகளின் சாய்வும் சிற அடிப்பாகம் தெரிய இல்லை. இடைவே திணியைக் காட்டிக் கொண்டு கட்டுக்களின் இளமைத் தளதளப்பு! இளமை வைத்தது போல் இரண்டுபொரு கட்டுக் கலிங் நுளியில் வெள்ளை நிறத்திலி பூக்களும் மொட்டுக்களுக்கிட அருள்வி லிருந்தான். இந்தப் பகலமைக் குளியலில் ஒரு துளிவாக் கூட. மொட்டுக்கு ஒரு கிலிங் காண முடிய வில்லை. தாய்களுக்கு அடியில் கிடத்தி இன்று எழிக்கப்பட்ட வைக்கோல் கனத்ததை

கிகத்திக்கீரை

“தேவதா கொன்றது எழுதின கொடிக்காரன்
எழுதியா எழுது?”

[illegible]

ஒரு தாளைக்கு ஒரு தடவை அங்கு, இரண்டு மூன்று விட்டத்தைய எட்டு மணி நேரம் உழைக்கிறது இந்த மாடு. இரண்டு மூன்று மணி ஸ்திரீக்களாகிறது. ஐம் அருகாமையில் நெருங்க மாட்டின் முகத்தில் அமைதியாக, தாள் பான்களையோடு மாட்டுக்குக் கொடுத்துவிடுபவர்கள் என்று நினைத்து வந்தால் எப்போதும் சமாதானப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். இப்போதெல்லாம் ரூபாய்க்கு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ரேய்ஸ் அடக்க விலை பறிமெட்டு அளவுக்கு இப்படி ரூபாய்க்காரர்கள்

31

81

இருக்கும். ஒரு நாளைக்கு விட்டதாட்டி
அது மூலம் வரக்கும் சம்பாதிக்கிற இந்த
தான் சிவகாரம். இந்த அளவு சிவகாரம்
சம்பாதித்து விட்டால் எங்கு நான் சொல்
வது தவிராமல் இல்லை. அவ்வளவுக்கு ஒரு
வாரம் உழைக்கும் மாட்டுக்கும் கொடுக்கும்
இரக்கம் காட்டியிருந்தால் அந்தக் கால அள
வுக்குச் செல்கிறது.

வேலிசெய்யாமல் ஒன்றிதருத புக்கி
யைப்போல வரையுத தின்று கொண்டிருந்த
மாடு. குக்குமா? உயிர் அருமை மாநிலி
அது ஒரு ஜம்பம். நானும் அதற்குச் சந்த
தனக்கு போல் தின்று கொண்டு கொடுத்த
ஒன்றும் எட்டிப் பார்க்கிறது. அந்தி காலை
சைத் செட்டிதான் அந்தக் கன்று விட்டதாக்கு
இந்த மாநிலி காட்டுவென்றும் புதித.
உள்ளே குக்குக்கும் தெருக்காரை கொட்டிவிட்
டிருந்த விடங்குளிக் தண்ணீர் தென்பித்
திலுத்தது. கைகளைப் பிடித்துக் கட்டிக்
கொண்டு கால்களில் குருடுகளோடு ஒரு பெயி
வா ஆண்டாட்டி கிரளிக் கொத்துக் கொண்
டிருந்த இரும்பு கயிலத்தால் பஞ்சாயகை
கொற்றிவிடிக் கிள்ளிக் கிள்ளிக் தெய்வக்
கீற்றுக் குட்டி ஒன்றிச் செலுத்துக் கொண்
டிருந்தது. பிச்சுனை மாநிலி தலையிற் ஒரு
ஜம்படாக இரும்பிற் பிள்ளைத்த பட்டை.
பெய்த. அவர்நான் உல்லாசம் சாவுத்தராக
இருக்க வேண்டும்.

நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே
சிவகாரம் சாவுத்தரை அறுவி மயங்கிக்குத்
சிவகாரத்தை அளவி அளவிடம் கொடுத்த
விட்டு முண்டாசை அளித்தது. முத்திற்
வருத்த விளங்கையைத் தடைத்துக் கொண்
டான். தின்று திண்டிவெய் சிவகாரத்தை
கண்ணிற் பார்த்த சாவுத்தர். "என்றும்
தென், பம்பென்டெனம் குளாதான் இருந்
து?" என்று.

"ஆமாங்க" என்று இருந்தான் சிவகாரம்.

"என்ன ஆமாங்க? இருந்தது கட்டுக்குப்
பம்பென்டெனம் குளா இவ்வியை?" என்று
கேட்டார் சாவுத்தர்.

"ஹகுமாம் குக்குக் கட்டுக்குகி" என்று
என்று கதிருன் சிவகாரம்.

"கொண்டிசெட்டியா?" என்று பதிலிற்
உண்மைய் சாவுத்தர்.

"இவ்வியை, கைகிசெட்டென். ஒன்றிட்டு
துக்குக்கு கொடுத்ததெனது குக்கிசெட்டிப்
பெய்தது."

"காலை எடு, முதல்கை....." & கொணம்
அப்பாற் பார்த்துக்கொண்ட. "சாவுத்தர்
கையை நீட்டினார்."

"சொல்லிப் பிவா இருக்குங்கள். உருகத்
தஞ்சு நீராகட்டி திண்ணை கிளையிட்டு
தூக்க. கட்டுக்குப் போது குப்பொ சொது
தவாராக்குக்குகா, இவ்வியை!" என்று
சொல்லித் தன் தலையைக் கொடுத்த கொண்
டான் சிவகாரம்.

"இந்தப் பெருமென்றும் தானே கொண்
டாங்கிறேன். மன அண்ணாத்துக்குள்ளு
நாதி இருந்து குளா காக்கிடுகே. மாடு
காண்குள்ளு காக்கிடுகிடுப் கொன் தானு

குளாவின எருவது அப்பாடு. பாகி நீக்
குது. நீ தென்மீ கொ கித்தாருக்கு தான்
கொருக்கிற கொண்டு குளாவின இம்மையு
கடிகையு அடைச்சாணும். இந்த மாநிலி
தானுக்குக்குக் குக்கிசெட்டி கை அணாணும்
நாடு சிவகாரம் அந்த பத்துப் கெட்டுக்
கிட்டிருந்தான் எந்த சூகமத்திலே உட்க
அது! 18 தது?"

"ஒருமாட்டிகட நீன் கொடுத்ததில்கி
கிளா!" என்று சிவகாரம்.

"கொடுத்தா ருசி கைக்குகிட்டுத் திரும்
பத் திரும்பக் கே" கிறே. என்கிட்டெயும்
துட்டு என்ன கொட்டியதாக்குதென் கைகிசெடுக்
குது? நானும் கொத்திப் போட்டு ராப்
பணை கொடுக்காமல் கிடுத்து ஒன்றிசைத்
தானே கையாக்கிடுகேன்! ம..... காலை எடு.
கடிகை அடைச்சாணுமேனது கொஞ்சமாச்
செய் கொறு" இருக்கிசெட்டி இவ்வியுக்
கைப் கொடுத்திடுக துட்டு கெட்டியா!"
சாவுத்தர் குக்கி கைக்குதானெயை எருமைய
கைப் கொடுத்தார்.

சிவகாரம் படிக்கைப் பித்தற் சிவகார
காலை இருத்த கான் குளாயை எடுத்து,
கெய்ப்போது நீண்டபடியை இருத்த சாவுத்த
கை கைகிசெட்டி கைத்தான்.

"இருட்டிப் போகுது. பொய்க் கைகளை
ஒடி, கைக்கென கொண்போகணும்." சாவுத்
தர் சிவகாரத்தை காக்கிடுப் பெய்யும் இருத்த
பாக்கி கொட்டுக் கொண்டே கதி எட்டு
கெத்தினை கிவன் ஆரம்பித்து விட்டார்.

ஒரு கிணைய கைத்துக் கை குக்குக்
கொண்டிருந்த சிவகாரத்தின் மூத்தகைய
பார்த்தினை. உணர்ச்சி பாவமே இன்னாமல்
கெளுமையாக இருத்தது அது. கைக்குப் பக்
கத்திற் மாடு திணைய கைத்தி பிவ்வியை
பார்த்திருக்க ஏதோ ஒரு பக்கமையு முகித்
தது. அதுக்கு உயர்த்து கிட்டி வந்துக்
கரையுத் திணைப் புங்காவது இருக்கிறது.
சிவகாரத்துக்கு....? சாவுத்தர் அணமெனக்
கெத்தினை கிவனிக் கொண்டிருத்தார். சிவ
காரத்துக்காக அளவி நீரே கொண்பட கொண்
டும் என்னுன் மாட்டுக்காகக் சிவகாரத்தின்
யிது தான் கொண்க கொண்டதும் திவாயி
தான். மாட்டைப் பெய்யவை சிவகாரமும்
இரக்கத்துக்குப்பண்தான். மாடுமாநிலி அவ
னுத்தான் ஒரு பத்தத்துக்குக் கிரகையக்
கொடுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அவன்
மாட்டுக்குக் கை கொட்டாத காரணம் கைக்கு
இப்போது புதிது கிட்டது. சாவுத்தர் சிவ
காரத்திடம் தடுத்துக்கொண்ட விதத்துக்கு
கைக்குக் தெவ்வாத கொருத்தமைய கார
ணாகக் கத்தினை இருக்குமோ?

என்னுன் இரண்டு பெர் நீது கொண்பு
பட குருகையோ. அதுகையே இரண்டு பெர்நீது
இரக்கப்படவும் கைக்குக் கட்டுப்படியாகாது.
கட்டிடப் கையிற் மாட்டிக் கொண்டிருத்த
கை இரக்கி கடுத்து கட்டு கிட்டிருந்த தட்ட
பொது என் மனம் காணும் கைக்குப் புயப்
படாத திவமிகிது குளாவி விருத்தது. துய்ய
மும் கைத்ததும் இவ்விதம் கய்த உண்மைய
தான் அந்த உணர்வுக்குக்குச் சமாதான
மாணும் அணமெனிறோ?

இருட்டுக்கு முன்பாக இல்லம்

...அகரகுகற இருட்டிலும் ஒரு ஆக்ஸா எலிங்க்ரோ பாக்ஸ் காமிராவின் உதவியால் மிகத்தெளிவாகப் படம் எடுக்கலாம். உபயோகிக்க எளிது. மீலையும் மலிவு. எங்கும் சிங்கன் எடுத்துச் சென்று அந்தந்தச் சமயங்களில் நிகழும் அபூர்வ காட்சிகளைப் படமெடுக்க உதவும் காமிரா இதுதான்.

ரூ. 29.50 மத்தும் உகரூர் வரிகம் இரத்தம் அகல ஆக்ஸா எலிங்க்ரோ பாக்ஸ் காமிரா

இந்தியாவில் முதல் அறிவிப்பாக புலம்பெயர் தொழிலாளர்கள் தயாரிப்பதில் ஒன்றாக

அகரகுக விநியோகஸ்தர்கள்: **ஆக்ஸா இந்தியா கூடா**

பம்பாய் புது டெலி கங்கத்தா மதராஸ்

CS 11-20 TM

சு.வானம் தொளிந்தது!

இரண்டு நம் பர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், அன்னிய மனிதர்கள் இருவர் அத்தனை வேகமாக நடந்து வரவேண்டுமானால், அவர்களுடைய உள்சத்தின் ஆத்திரம் எப்படி மிகும் வேண்டும்!

மீசைக்காரர் தம்முடைய முகத்தில் ஒரு பெரிய சிரிப்பை வரவழைத்துக் கொண்டு, "ராம் ராம்" என்று வாயாழைப் பார்த்து! வாயாழைப் பார்த்து! "ராம் ராம்!" என்று மறுமொழி சொன்னார். உடனே மீசைக்காரரோடு வந்த அடுத்த மனிதரும் "ராம் ராம்!" என்று சொல்லியவாறு, ஆற்று மனையில் எங்க எங்கே உட்கார்ந்தார்!

வாயாழைக்கு இது ஒரு பழக்கம், "ராம் ராம்" என்று சொல்வது! தம்முடைய மிட்டாய்க் கடைக்கு வருகிற வாடிக்கைக்காரர்களைக் கண்டதும் "ராம்

ராம்" என்று சொல்லுவார். தெரிந்த மனிதர்களுக்கு வணக்கம் சொல்லுகிற ஒரு முறை அது!

"நுபாணைப் பார்த்திருக்கிறேனே அடிக் கடி, உங்கள் மிட்டாய்க் கடைப் பெரு

செய்து!" என்றார் மீசைக்காரர் வாயாழைக்கு என்னைக் கட்டிக்காட்டி!

"எனக்கு நெருங்கிய நண்பர், பத்திரிகைகளுக்குக் கதைகள் எழுதுகிறவர்!" என்று மீசைக்காரருக்கு என்னை அறிமுகப்படுத்தினார் வாயாழை!

"கதை எழுதுகிறவரா! சரியாய்ப் போயிற்று! நான்கள் அவரை ஒரு எர். ஐ. டி. போலீஸ்காரர் என்றால் வராதே! தமது கையிப்பை வெளியிட்டார் மீசைக்காரரின் நண்பர்!

"குற்றமற்ற நெருங்கிய நண்பர் என்ற பதமாகச் சொல்வார்கள்! கைக் கட்டும் கைதுமாவே அதுவிறவர் களுக்கு வாரைப் பார்த்தாலும் எர். ஐ. டி. போலீஸ்காரர்கள் மாநிலியெவர்தேர்ந்தும் போல் இருக்கிறது!" என்றார் வாயாழை! மீசைக்காரர் ஒரு பணமான சிரிப்புச் சிரித்தார்.

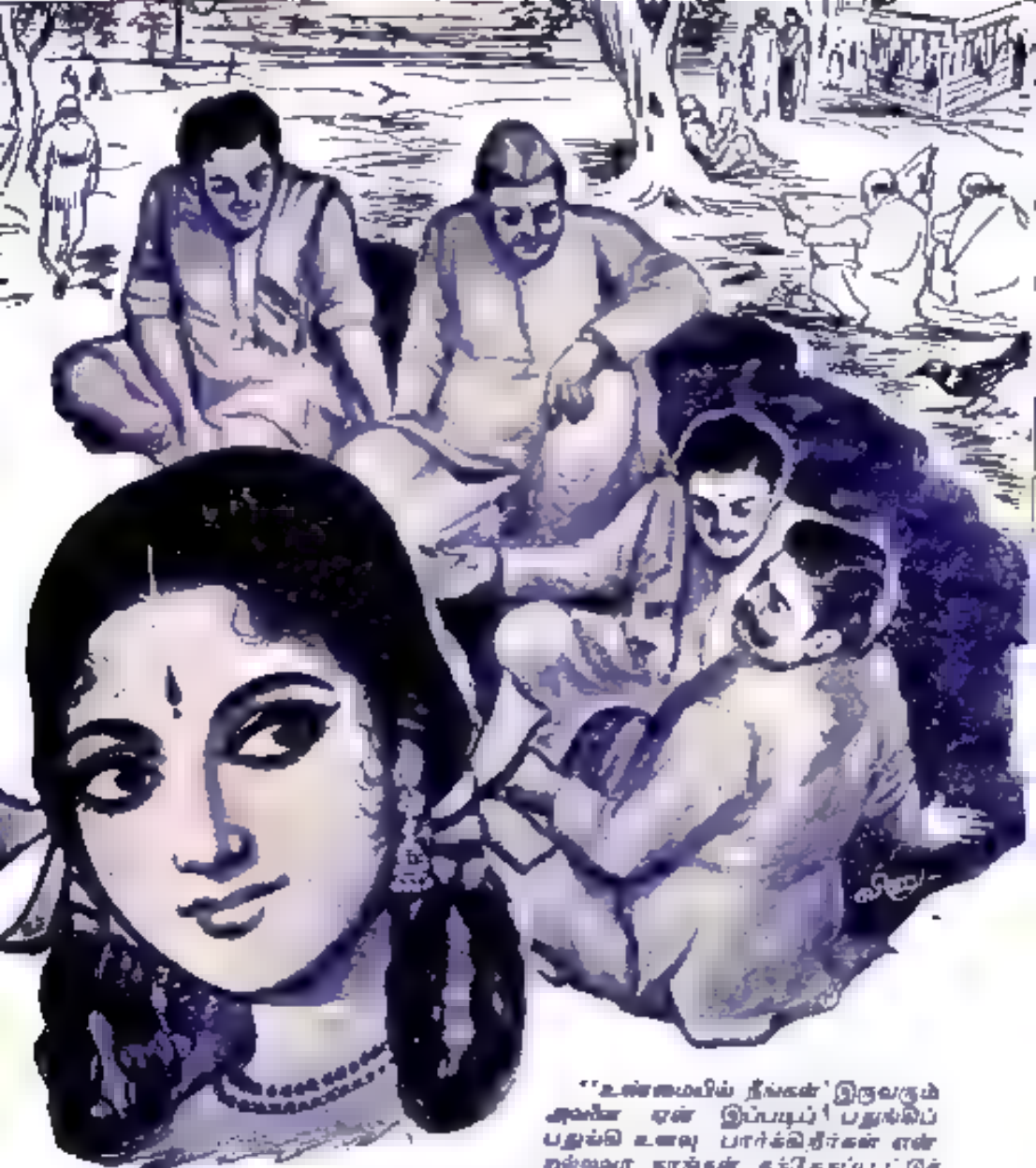
"பயி! பயி! நல்ல போடு போட்டீர்கள்! என்னுடைய நண்பர் எப்

போலுதமே இப்படித் தான்! அளவுக்கு மீறிச் சந்தேகப்படுகிறவர்! அவர் ஒரு வக்கீல் குமார்தான். மிக மிகத் திறமையானவர். நீர்பராதி என்று நிரூபணம் ஆகிற வரை எந்த மனிதரும் அவருடைய பார்வையில் குற்றவாளிதான்!"

இவ்வாறு சொன்னார் மீசைக்காரர்.

"அப்படி என்ன சந்தேகம் எங்கனிடம் உங்களுக்கு?" என்று நான் கேட்டேன்.

“உங்கன் இருவருக்கும் அந்த ஆசாமியைத் தெரித்திருக்கலாமோ என்று எனக்கு ஒரு சிறு சந்தேகம். ஆனால் என்னுடைய நண்பர் வக்கீல் குமாஸ்தா பஞ்சவர்ணமோ என்றால், லாலாவோடு உட்கார்த்து கொண்டு ஒரு ஊர். ஜி. டி. பி போலீஸ்காரரே இந்த ஆசாமியை தோட்டம் பார்த்திருர் என்று சத்தியம் செய்திருர்!”

மிகச்சக்காரர் இப்படிச் சொன்னதும், லாலா கேட்டார்;

“எத்த ஆசாமியைச் சொன்னு விரீர்கள்? சீனீவாச மண்டபத்து இளைஞனா?”

“ஆமாம். அவனைத்தான்!” என்று அழுத்தமாகச் சொன்னார் பஞ்சவர்ணம்.

“உங்கனயில் நீங்கள் இருவரும் அவன் ஏன் இப்படிப் பதுக்கிப் பதுக்கி உலவு பார்த்திருக்கள் என்றல்லவா நாங்கள் சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்! நீங்களாலும் ஏன் இவ்வளவுமே சந்தேகப்படுகிறீர்களோ!”

லாலா இப்படிச் கூறியதும் வக்கீல் குமாஸ்தா தொண்டையை இருமிச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு சொல்லுவார்;

“லாலாஜி! சுற்றி வளைத்துப் பேசலாமேன்! மேற்படி ஆசாமியைப்பற்றி உங்கனிடம் ஏதாவது துப்பு அகப்படுமா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளத்தான் நாங்கள் இருவரும் இப்போது இந்தனை அவசரமாக இங்கே வந்தோம்! நீங்கள் இரண்டு பேரும் நினைத்தோலாம் இந்த இடத்துக்குத் தவறாமல் வந்து கொண் இருக்கிறீர்கள். ஆகையால் அந்த இளைஞன் எத்தனை தாட்களாக இந்தச்

சேலியா மண்டபத்துக்கு வருகிறவர் என்று உங்களுக்குத் திச்சையம் தெரிந்திருக்கும். அதுவும் தவிர, மேற்படி இளைஞனோடு எங்கைக்காவது ஒரு பெண்மணியை நீங்கள் இங்கே பார்த்திருக்கிறீர்களா என்று எங்களுக்கு முக்கியமாகத் தெரிய வேண்டும். மேற்படி தகவல்களை நீங்கள் சொல்வதாயிருந்தால் எங்களுக்குடைய தந்திரமையும் வணக்கத்தையும் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறோம். எங்கள் இருவருடைய தந்திரமோடு சேர்த்து, ஒரு முக்கியமான பேரீய குடும்பத்தின் தந்திரமும், ஒரு மிகப் பேரீய கௌரவமான பரம்பரைமீது தந்திரமும் உங்களைச் சேரும்! ஏனென்றால் மேற்படி பெண்மணியிடம் எங்களுக்கு அத்தனை அக்கறை!"

இவ்வாறு பேசினார் வக்கீல் குமாஸ்தா பஞ்சவர்ணம்! மேற்படி மேற்படி என்று சொல்லிக் கொண்டே, பெண்மணி என்று ஒரு வார்த்தையையும் தடுவியே சேர்த்துப் பேச்சோடு பேச்சாகக் கூறியதும், என் ஆவல் அளவுகடந்து போக்கியது!

"பெண்மணியா? இந்தச் சேலியா மண்டபத்தியா?" என்று கேட்டேன்.

"ஆமாம். பெண்மணி எங்குள் வயதான அம்மான் இல்லை. ஒரு கண்ணாடிமான்மணி. பதினேழு அங்குது பதினேட்டு வயது இருக்கும்! பேரீய இடத்துப் பெண்!"

என்றார் மிகைக்காரர். வக்கீல் குமாஸ்தா தடுக்கிப் பாய்ந்தார்:

"பதினெட்டு, பத்தொன்பது, இருபது என்று ஒவ்வொரு வயதாகக் கூட்டாதீர்கள். அந்தப் பெண்ணுக்குப் பதினாறு வயதுக்கு மேல் இராது சார்! எட்டப்படி அவள் தானாகவே ஒரு நீர்மானத்துக்கு வர முடியாது! மேலார் இல்லை: சுமனாதாள்!"

இப்படி ஒரு சட்டப் "பாயிண்ட்" உட வக்கீல் குமாஸ்தா குறிப்பிட்டதும், மிகைக்காரர் விழித்துக் கொண்டார்!

"ஆமாம். ஆமாம். அவனாகத் தனக்கு உரிய கணவனைத் தேர்ந்தெடுத்தக் கொள்ள முடியாத வயதுதான்! ஆனாலும் நினைம மிகவும் கவலைக்கு இடமாக இருக்கிறது. அதன்காரன் இந்தநேர தீவிரமாக இங்கே வேஷுபார்த்து வருகிறோம்!" என்று சொன்னார் மிகைக்காரர்.

"சார், அது மட்டுமீக்கில் காணாதி, திகிலையும் கவனமாகக் கேட்க வேண்டிய ஒரு கேள் இது! மேற்படி பெண்ணோடு நீர்த்து விடுவது ஒரு சிறு வாரிய மில்லை, இது! கட்டுக் கட்டாகத் திணத்தோறும் எதற்காகக் கவிதக்களைத் தூக்கிச் சமைப்போம் நாம்? விளியக் கிரியைக் இரண்டும் சேர்த்து அல்லவா நம்மைத் தொல்லைப்படுத்துகிறது!" என்றார் வக்கீல் குமாஸ்தா!

"மீரமீனம் உடவா?" என்று மிகுந்த கவலையோடு கேட்டேன்.

"ஆமாம். மீரமீனம் இல்லை; மீரமீனங்கள்!" என்று ஒரு "கண்" நையும் சேர்த்துப் புண்ணாமிதே சொன்னார் பஞ்சவர்ணம்! இப்படிச் சொல்லி விட்டுத் துண்டை உதறித் தொனியே போட்டுக் கொண்டு எழுந்தார் அவர்! அவருடைய கேக் கட்டுகளினே சேர்த்துச் சொருகக் கூடிய "நீகார்டுகள்" ஏதும் எங்கனிடம் இல்லை என்பது அவர்களுக்கு உறுதியாகிவிட்டது! எனவே மிகைக்கார

ரும் "ராம் ராம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே எழுந்தார். இருவரும் ஆற்ற மணவினை நடந்து குறுக்குத் துறைச் சாலைவய நோக்கி விவரத் தனம்!

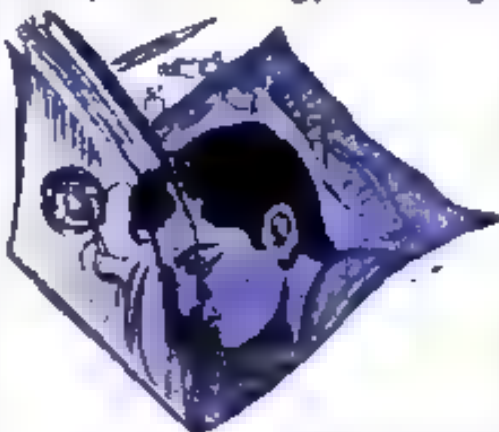
மீரமீன மீரத்தார். மீரப்பி னோடு ஒரு துயரம் ஒழித்தது.

"அந்த வானியலிடம் தமக்கு ஒன்

இத்தனை சிரத்தை! வார் அவன், எங்கே வந்தான் என்றே தெரியாது! ஆனாலும் அவனைப் பற்றி இயற்கைச் சொல்வதைக் கேட்டதும், கோபத்துக்குப் பதிலாக, அந்த இளைஞனிடம் தமக்கு ஒரு கவலை அல்லவா உண்டாகிறது!" என்று துயரத்தோடு சொன்னார் காணா.

"ஆமாம். அந்த வானியலிடம் தமக்குக் கவலைதான் உண்டாகிறது. இந்த இரண்டு சிக்கல்களையும் பார்த்தானே எனக்கு ஒரு ஆவெசம் வருகிறது! அந்தப் பையன் மிகவும் சாது. தப்பத் தண்டாவே அவனிடம் இருக்க முடியாது. இந்த இரண்டு இயிங்கிள்களும் அந்தப் பையனை விழுக்கி விடுவதற்காகவே இந்தத் தாயிரவருணியைப் பதங்குகின்றன!"

இப்படி நான் சொன்னபோது, காணாமெனையாக இருந்தார், சற்று நேரம் கழித்துச் சொன்னார்:

...ஆயிரமென்றீர் மேல் இதை அணிபுறியோதெய்வம் அவனுடைய
தன்பர்கள் 'புதியது' என்றே நினைக்கிறார்கள். காரணம்
பினிக்ஸ் பாப்ளினினால் தயாரிக்கப்பட்டது இது. பினிக்ஸ்
உறுதியான, கருங்காத, வர்ணமயமான, கவர்ச்சிகரஸ்ட்
பாப்ளினிக்ஸ் தயாரிக்கிறது. பிரகாசமான, வித்தையான
விதவித வர்ணங்கள்...கவர்ச்சியான அமைப்புகள்...
அவரதியான பிளாண்டுகள்...ரூ. 1-12 வீடுத்து ரூ. 2-25
வீடுவிய் கிடைக்கும் இவை சிக்கனமானவை, நீடித்து
உழைப்பவை, பலதிறப்பட்டவை. குடும்பத்திலுள்ள
மாதருக்கான பினிக்ஸ் வாரியங்களும் உண்டு.

பினிக்ஸ் மில்ஸ்

ஒரு குடும்பத்தார்பனம்

மதுரை, சென்னை, பெங்களூர்,
கொழும்பு, புது, கரம்பூர்
பம்பாய் ஆகிய இடங்களில்
நியூ கடைகள் உள்ளன.

இந்தச்
சட்டை

தைத்து

ஒன்பது

மாதங்கள்

ஆகின்றன!

"நண்டிரே! நாம் ஏன் இப்படி மண்ணை அடைத்துக் கொள்ள வேண்டும்? அந்தப் பையனையே போய் விசாரித்து எல்லாத் தகவல்களையும் தெரிந்து கொண்டால் போகிறது!"

"அந்தப் பையன் ஏதோ ஒரு பெரிய ஆபத்தில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவனுடைய குழப்பங்களும் அளிப்பும் நம்முகப் புரிகின்றன. இல்லை யென்றால், அவன் ஏன் இப்படிப் போய் பிடித்தவன் மாநிலத் தினத் தோறும் இங்கே வர வேண்டும்? அவனுக்கு நேர்ந்துள்ள அந்தப் பெரும் துயரம் என்ன என்று தெரிந்து கொண்டால் ஒழிய, நமக்குமே அமைதி இராது போய் இருக்கிறது! ஆனால் அவனோ ஒரு போசா மடந்தையாக இருக்கிறான்! அவனிடம் போய் எப்படிப் பேசக்க் கொடுப்பது? அவனை எப்படிப் பேசப் பண்ணுவது?" என்றேன் நான்.

அந்தப் போசாமடந்தையிடம் எப்படிச் சிந்தேதம் பிடிப்பது என்று தெரிவாமல் இருவருக்குமே குழப்பமாகத்தான் இருந்தது. தெற்றியைப் பிணைத்துக்கொண்டே நான் போசனையில் ஆழ்ந்தேன். "போசு, சிங்கம்புத்தூர் ஜமீந்தாரை உங்களுக்குத் தெரியும் அல்லவா?" என்று என் சிந்தையைக் கலைத்தார் வாலா.

"தெரியும். இரண்டொரு தடவை பார்த்திருக்கிறேன். ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பு சிங்கம்புத்தூர் என்றால் சாமா ஸிபார் 'பர்வீ கௌண்டில்' வரை சென்றுள்ள எத்தனையோ சிங்கம்புத்தூர் வழக்குகளைப் பத்திக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தப் பரம்பரையில் கடைசி ஜமீந்தாராக இருந்த அனவரத புவனா இலையப்பற்றியும் திறையைக் கெட்டிருக்கிறேன். ஆனால் ஒன்று:

அனவரதர் சம்பந்தப்பட்டவரை அவர் மகா உத்தமர் என்றும், தமிழ் இலக்கியத்திலும், நம்முடைய செந்தமிழ் நாட்டுக் கலைகளிலும் அவருக்கு அளவற்ற கடுபாடு என்றும், கலை

வளர்ச்சி தவிர வாழ்க்கையில் வேறு எவ்வித இலட்சியமும் இல்லாத பரம ரசிகர் என்றும் எத்தனையோ பேர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்!" என்றேன்.

"ஆமாம். முக்கியமாக இசையிலும் சித்திரக் கலை யிலும் அவருக்கு அபாரமான பற்று. இந்தப் பற்றுதலேப் பற்றி அந்தக் காலத்தில் கதை கதையாகச் சொல்லுவார்கள். ஆனால் மனைக்காரர் அப்படி வீல்லை. முற்றிலும் வேறு விதம் அவர்!"

"இந்த மனைக்காரரா? இவரையா சொல்லு கிறீர்கள்...?"

"ஆமாம். சிங்கம்புத்தூர் வட்டாரத்தில் சமீப காலம் வரை இந்த மனைக்காரர் வைத்ததுதான் வரிசையாக இருந்தது! ஜமீந்தாருக்கு நெருங்கிய உறவு இவர்! இவரிடம் ஜமீந்தாருக்குமே ஏதோ காரணத் தினால் அந்தரங்கமான ஒரு பயம். அதனால் இவர் மத்தவர்களைப் படுத்தவிற பாடு சொல்லி முடியாது!

இப்படிப்பட்ட புனைபலகாஹைதவ பார்த்தவ
அந்த 'இளஞ்சிவம் போய் விழுத்திருக்கிறதே
என்றுதான் பயமாக இருக்கிறது!'
நாய்கள் இருவரும் மணவிலிருந்து எழுந்தோம்.

"நாம் கொஞ்சம்
அவசரப்பட்டாமல்
இருத்திருந்தால் மிகைக்
காரரே இன்னும் சில
தகவல்கள் சொல்லி
விடுப்பார், ஹரடர் என்
பதைத் தவிர, கொஞ்
சம் அவசரம் புலுத்து பேசுகும், இரக
சியம் ஒன்றுவிடாமல் எல்லாவற்றையும்
கொட்டிவிடுகிற ரகத்தைச் சேர்ந்த
மனிதர் அவர்!"

இவ்வாறு சொன்னார் என் தம்பரி.
"இருக்கலாம். மிகைக்காரர் அந்த
ரகத்து மனிதராக இருக்கலாம். ஆனால்
அவரோடு வந்தாரே ஒரு பஞ்சலர்ணம்.
அவர் எப்படி? மிகைக்காரரை விட

வாஸ்பேச விடமாட்டாரே அவர்!
மேற்படி மேற்படி என்று சொல்லியே
மேற்படிக்கு விட மாட்டாரே ஐயா!"
என்று சொன்னேன் நான்.

"அதுவும் உண்மைதான். இவர்
கவிடமிருந்து எதையும் எளிதில் பிரகித்
துக் கொள்ள முடியாதுதான். ஆனா
லும் பரவாயில்லை, இந்தப் பொய்வாத
மனிதர்கவிடமிருந்து பொய்யையும்,

புனைபயம் மேம்படாத விட, அந்த இளைஞனிடமிருந்தே தகவல்கள் தெரிந்து கொள்வதுதான் நலனது!" என்று வாஸா.

அன்று இரவு இரண்டு நடுப்பயதும் திடீரென இரைப்ப பற்றியெ-சித்தித் தேன். சித்திர மடல், அந்நினைவு எழிற் றும், அந்த முகத்தை அப்படியே எடுத்து வைத்துக் கொண்டது போல் காட்டி தகுதி இளைஞன், அவரை வேவு யார்க்கும் மீசைக்காரர், அவருடைய தம்பர் பஞ்சவர்ணம், அவர்களுடைய பேச்சியை வந்த கண்ணாடி மாணவி - இத்தனை எண்ணங்களும் மனத்தில் ஊட்டியிட்டன. அந்த இளைஞனைச் சத் தித்து எப்படியே பேச்சை ஆரம்பிப்பது என்ற போலியில் தீவிரமாக எழுப் பட்டேன். இதன் பயனாக மறுநாள் மாலை நான் [வாஸாவோடு ஆற்றங்கரைக்குப் புறப்பட்டபோது, என் கையில் அந்தச் சித்திரமடலையும் எடுத்துக்கொண்டேன்]

ஆனால் அன்று நான்கள் ஆற்று மன துக்குச் சென்றபோது, எங்களுக்கு முன் னாலேயே அந்த இளைஞன் அங்கே வந்து மண்டபத்தில் மீது உட்காரத்திருந் தான்! சற்று நேரத்தில் மீசையும் அவருடைய தம்பரும் அங்கே வந் தார்கள்! இத்தத் தடவை அவர்கள் இன்னும் சற்றுத் தொலைவிலேயே உயரம் உட்கார்த்து கொண்டார்கள்!

இத்தகு மறு நான் மாலைபுயம் இப்படியே நடந்தது. வக்கீல் குமாஸ்தா வும், மீசைக்காரரும் எங்களுக்கு பார் வைப்பிலிருந்துங்கூட மறைப ஆரம்பித் தார்கள் என்றுதோன்றிற்று! இளைஞனோ ண்றும் இதோங்கறையும் பொருட் படுத்தாமல், மண்டபத்துக்கு வருவதும், உட்காருவதும், பிறகு எழுந்து போவது மாக இருந்தான்.

சித்திர மடலைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு வந்துங்கூடப் பயனில்லையெ ண்று நான் எண்ணிக் கொண்டிருந்த இத்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் ஒருநாள், வானத்தில் மப்பும் மத்தாரமுமாக மெகங்கன் கூடி, மறை தூறத் தொடங் கியது! அந்த வானிபன் மண்டபத்தின் மேல் தளத்திலிருந்து இறங்கி, மண்ட பத்துக்குள்ளே ஒதுங்கினான்! இதுதான் சரியான தருணம் என்று நான்கள் இரு வரும் அவனைப் பின்பொட்டித்தோம்.

"இது என்ன இப்படி ஒரு எதிர் பாராத மகிழ்!" என்று தாளுகவே அந்த இளைஞனிடம் பேச்சுக் கொடுத்தேன்.

"ஆமாம், எதிர்பாராத மறை தான். ஆனால் என்ன பிரமாசம்! இது

ஒரு சிறு தூற்றல், பத்திப் பதிவாற்ற நிறைந்ததில் வெறித்து விடும்!" என்று பேச்சை வளர்க்காமல் உட்டென்று முறி துப் புள்ளி வைத்தான் அவன்!

"சிறிய தூற்றல்தான். ஆனாலும்..." என்று வார்த்தைகளை இழுத்தார் வாலா! நான் அத்தப் பேச்சைத் தொடர்த்தேன்.

"ஆனாலும் எங்கள் கவலை நான்கள் நனைந்து போய் விடுவோமே என்ப திக்கும்! என் கையிலுள்ள இத்தச் சித்திர மடல் நனைந்து விடக் கூடாதே என்று தான் கவலை!"

இவ்வாறு நான் சொன்னேனோ இவ்வியோ, வானிபன் எங்கைக் கூர்ந்து பார்த்தான். சித்திர மடல் என்ற வார்த்தை வந்ததும் இதுவரை இவ் வாக ஒரு விடப்பு, ஒரு நிகைப்பு, அந்த இளைஞனுடைய முகத்திலே படர்ந்தது!

"சித்திர மடலா! சித்திர மடலா!" என்று இரண்டு முறை கேட்டான் அவன், மறைத் தூற்றலின் ஓசையையும் மீறிய உரத்த குரலில்! அப்போது அவ னுடைய முகத்திலே துவண்ட ஆவல்! மறை பெய்யும்போது வானத்தில் மின் னம் துவளும்போது அப்படியிருந்தது, அவன் முகம்! கவலை மோகங்கள் கலித்த அந்த முகத்தில் திரென்று ஓர் ஆவல் மின் னம் தெளிந்து துவண்டது!

"ஆமாம், சித்திர மடல், அற்புத மான ஒளியைக் காட்டுகிறது!" என்று சொல்லிக் கொண்டே நான் தங்குகச் சம்மனம் போட்டு உட்கார்த்து கொண்டேன்! 'ஸ்பைன்' நம்முடைய கையில்லே சிக்கிக் கொண்டான்! என்று வாலாவும் மண்டபத் தூணிலே தங்குகச் சாய்த்து கொண்டார்!

"சித்திர மடல் என்று சொல்விநீ ரென! பார் வரைத்த சித்திரங்கள் அவை!" என்று கேட்டான் இளைஞன்.

"அதுதான் தெரியவில்லை. வாரோ வரைத்த சித்திரங்கள் அவை. ஆனால் வாரோ என்று அலட்சியமாகச் சொல்லி விடக் கூடாது. வானமயடி வானமயாக இத்தப் புண்ணியத் தமிழ் நிகத்திலே பிறப்பெடுக்கும் அற்புதக் கண்ணா டிகள் வானசுழியே தொன்றிய ஒரு மாபெரும் கண்ணாடி அவை! சத்தேகம் இல்லை. நீங்களே பாருங்களேன்!"

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே அத்தச் சித்திர மடலை எடுத்து இளைஞ னிடம் நீட்டினேன்.

பாசான மழையிலும், தூற்றல் மறை தான். அந்த மங்கலான வெளிச்சத்தில் சித்திர மடலை எடுத்துப் புரட்டினான் அந்த வானிபன்!

வறட்டு, மூச்சுவிடமுடியாத, துன்ம்தரும்
இருமலிலிருந்து

விரைவாக , நிச்சயமாக

குணமளிக் கக்கூடிய வீட்டு மருந்து

Alambic

க்ளோகோடின்

டெர்பீ வசாகா

GTV-590 EVEREST

சிக்கனச் செலவில் வெண்மைச் சலவை!

உண்மை ... முற்றிலும் உண்மை.
துணிகளை அடித்துத் தோய்க்கும் தொய்வி இனி இல்லை.
காவேரி பார் சோப் ஆடைகளின் அருக்கை அகற்றும் ஓர்
அற்புதச் சலவை சாதனம். இன்றே வாங்கி பலன் அடைபுங்கள்!

காவேரி பார் சோப்

மேட்டூர் கெமிகல் & இண்டஸ்ட்ரீயல்ஸ்
கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்
மேட்டூர் அகிலா R.S., சேலம் ஜில்லா
மாநிலம் தமிழகம்
சேலத்திலே பிரதர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

MC 937

ஒன்று. இரண்டு. மூன்று. நான்கு. ஐந்து என்று காதெய்களைப் புரட்டும் போதே அவன் அசைவற்று ஒரு மனிதர் சித்திரமாக மாறி விட்டான். அந்தச் சித்திர மடலிலே காட்சி தந்த வண்ண முகங்கள்! ஒரே முகத்தின் எண்ணற்ற உணர்ச்சிச் சாயல்கள்! அவை அனைத்தும் இப்பொழுது எங்கள் எதிரே பிசுந்த அந்த உயிர் சித்திரத் தின் முகத்திலே பிரதிபலித்தன. மின்னம். இடி. மழை எல்லாம் மண்டபத் துக்கு வெளியே இல்லை! அந்த வானிப் பின் முகத்திலே என்னென்ன தான்!

“என்ன அற்புதமான சித்திரங்கள். பார்த்தீர்களா?” என்று மெதுவாக இளைஞனிடம் என்னுடைய கடுபரட் டைச் சொன்னேன். இளைஞனுடைய கெளரவியே என் வார்த்தைகள் விழுத் தன. ஆனாலும் கிழவியிடம் அவனுடைய கண்களைக் கூர்ந்து பார்த்தேன். மழை யின் தூற்றலைப் போல் இரண்டு கண னளித்த துளிகள் அந்த கிழவியினே மயி றிற்றன! அந்த கிழவியிடம் ஆம்: எந்த வட்டக் கரிய கிழிக ளைச் சித்திரத்திலே என்னேடுறே அதே வட்டக் கரிய கிழிகள் இப்பொழுது என் எதிரே நிறு முகத்தில் கண்ணீர் துளித்து நின்றன! எத்தப் பிறை நெற்றியைச் சித்திரத்திலே பார்த் துக் குழம்பினேனே. அதே பிறை நெற் றியிலே இப்பொழுது குழப்பம் உலிந் து நிற்கக் கண்டேன்!

பொங்கி எழுவிற கண்ணீரைப்பொத்தி

அழக்குவது போல், இரண்டு கிழிகளை யும் இமைகளால் ஒரு முறை மூடி அழுத்தி விட்டுக் கொண்டே, சித்திர மடலின் மற்றப் பக்கங்களை மேலே புரட்டினான் வானிபன். நத்தவனத்திலே பூப்பறிக்கிறான் கத்தரக் கண்ணி. இதோ மாடுகுடு கொஞ்சுகிறான். மலையாடு லிளையாடுகிறான். இதோ அதே அழகுக் கண்ணி வானத்திலே தவழ்விற பிறைச் சந்திரனைக் கை நீட்டிப் பிடிக்கிறேன்.

மண்டபத்துக்கு வெளியே மழை நின்ற விட்டது. ஆனால் இளைஞனுடைய கண்களிலிருந்து ‘பொய் பொய்’ என்று கண்ணீர் மழை பொழிய ஆரம்பித்தது!

“இளைப நண்பரே! உங்களை மன்னிக்க வேண்டும் நீங்கள். உங்களுடைய கண் களிலிருந்து பொங்கி வழிவிற துயரத்

துக்கு நான்கள் காரணமாகி விட்டோம் என்பதற்காக மிகவும் வருத்துகிறோம். ஆனால்—”

சித்திர மடலை மூடி வைத்தான் வானிபன். கைக் குட்டையை எடுத்து மூக்கைக் துடைத்துக் கொண்டு சற்று தேரம் மெனமமாக இருத்தான். நிறகு என்னைப் பார்த்துக் கொள்ளுவான்:

“ஐயா, உங்களை மன்னிக்க வேண் டும் என்று சொன்னீர்கள். உங்களை மன்னிப்பதற்குப் பதிலாக உங்களை வாழ்த்த வேண்டும் தான். உங்களுக்கு என் கோடி கோடி வணக்கங்களைச் சொல்கிற வேண்டும் தான்! ஆனால் ஒரே கேள்வி மட்டும் உங்களைக் கேட் கிறேன். தயவு செய்து ஒளிக்காமல், மறைக்காமல் பதில் சொல்லீர்களா?”

இவ்வாறு கேட்டான் அந்தச் சத்தர வானிபன். அவனுடைய கேள்வியிலே, ஆவதும் பரிவும் நிரம்பி நின்றன.

“கேளுங்கள். சொல்லுகிறேன். என்ருவது ஒரு நாள் உங்களைச் சந்தித் துப் தபேச மாட்டோமா, என்ருவது

ஒரு நாள் நீங்கள் என்னிடம் ஓராபிரம் கேள்விகள் கேட்டு அத்தனை கேள்விக ளுக்கும் ஒளிக்காமல் மறைக்காமல் தாம் பதில் சொல்ல மாட் டோமா என்றதான் நவித்துக் கொண் டிருக்கிறேன். கேளுங் கள். சீதாராமனாகக் கேளுங்கள்!”

இப் படி நான் சொன்னதும் அந்த இளைஞன் தனது இதயம் பொங்கி விடாவிட்டான்.

“ஐயா, என்னைச் சந்திக்க வேண்டும் என்றும், என்னுடன் யோசனைக்கும் என்றும் கூட, இந்த உலகத்தில் இப்படி ஆசைப்படுவிற மனிதர்கள் இருவர் இருக் கிறீர்களா? ஆகா! அதைக் கேட்கும் போதே என் தெஞ்சம் நின்றவிறது.

வாழ்க்கையில் என்னிடம் நெசம் கொண் டென ஜீவன் இந்த உலகில் ஒன்றே ஒன்று என்று தான் இதுவரை என்னி யிருத்தேன். இப்பொழுது இந்தப் புனித மான சிவியாக மயம் படுத்தித் இன்னும் இரண்டு ஜீவர்களைக் கண்டுக்கொண்டேன்! அது மட்டுமா! இந்தச் சித்திர மடல், இந்த ஒளியக் களஞ்சியம், இதையும் அடியவா படிக்கிறேன். இதெல்லாம் உண்மைதானா? எதிர்பாராத மழை என்று சொன்னீர்கள். இந்த எதிர்

பாராத மனதில் இப்படியும் ஓர் எதிர் பாராத அப்பு மனதையா! அப்படியானால் எங்கு வாழ்வு பாடுவனமாயி விட வில்லை. என்னுடைய இயல்பியம் பட்டுப் போய்விடவில்லை. என்னுடைய கனவுக் கொடி இந்த மனதிலே துளிக்க ஆரம்பித்து விட்டது! எத்தேகவிலகி. கொடி துளிக்க ஆரம்பித்து விட்டது!"

ஏதோ ஒரு கணமே, ஓர் ஆவெச வேகத்திலே இப்படி வார்த்தைகளைக் கொட்டினும் அந்த வானியல். அன னுடைய உணர்ச்சி நிலைமைக் கண்டு மனம் உருகியவராய் இதுவரை ஓரே மொனமொன இருந்த நகம்பர் னாளை இப்பொழுது அவனைப் பார்த்துக் கேட்டார்:

"தம்பீ, நீங்கள் எங்கனிடம் ஏதோ கேட்க வேண்டும் என்றீர்களே. கேளுங்கள். உணர்ச்சியை நிதானப் படுத்திக் கொண்டு கேளுங்கள். கெண் டனை உதறித் தள்ளுங்கள். உட்கர ஒரு வாரமாக உங்களைச் சந்தித்துப் பேச வதற்காகவே நானும் நண்பரும் சந்தர்ப் பம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றுதான் அது நேரத்திருக்கிறது!"

நானா சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு, இளைஞனுடைய முகம் மலர்ந் தது. அவன் எங்கள் இருவரைவும் பார்த் துக் கொள்ளுன்:

"ஐயா! முதலில் இந்த அற்புதமான சித்திர மடல் உங்களுக்கு எப்படிக் கிடைத்தது என்று நீங்கள் சொன்னால் மிகவும் நன்றியுள்ளவனாக இருப்பேன். இரண்டாவது. - அதைச் சொல்லு வதற்கே தயக்கமாக இருக்கிறது. அதைக் கேட்பதற்கே கூச்சமாக இருக்கிறது. நாம் சந்தித்துச் சில நிமிஷங்களே ஆகித் தான். அதற்குள் அத்தனை உரிமையோடு எப்படி உங்கனிடம் -"

அவனுடைய வார்த்தைகள் தயக் கினை. அந்தத் தயக்கத்திலே அவன் மூலத்தில் சுழித்தோடிய எண்ணங்களைக் கசித்து பார்த்தேன். சித்திர மடலிலே ஒப்பற்ற அழகியானவன் வானத்தில் தவறும் சந்திரனை எட்டடிப் பிடிப்பதற் காகக் கையை நீட்டுகிறான் அங்கனா. அந்த நிலையிலே அந்த ஒலியக் கண்ணில் மூலத்தில் எத்தகைய நாட்டளும் தேட் டளும் சித்திரமாகச் சுழித்தனவோ, அபிட சுழிப்பு இளைஞனுடைய முகத்திலே இப்பொழுது தத்ருபமாக நெகிழ்ந்தது!

"தம்பீ, தயக்காதீர்கள். இரண்டா வது கேள்வியையும் நீங்கள் தாராள மாகக் கேளுங்கள். அதற்கு முன்னு மெய், உக்களுடைய முதலாவது கேள்விக்குப் பதில் சொன்னுமிதேன்.

இந்தச் சித்திர மடல் இதோ என் னுடைய இருக்கும் காலானில் மிட்டாய்க் கடைக்கும் பழைய பெயர்க்கெனோடு சேர்ந்து வந்தது!"

அவ்வசையதான். இளைஞனுடைய முகத் தில் ஆற்றெழுந்த வேதனை கவிழ்ந்தது!

"என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? பழைய பெயர்க்கெனோடா? அப்படியானால் தரா கப் படிக்கவதும் வைத்தா இந்தச் சித்திர மடலை விடுக்கு வாய்க்கின்றீர்கள்!"

இப்படிக் கேட்கும்போது இளைஞ னுடைய கண்ணிலே மறுபடியும் கண் ணீர் பொங்கி வந்தது.

"தம்பீ, மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். இந்தச் சித்திர மடல் நண்பரின் கைக்கு வந்த அந்த விழுடிப் பையே இதன் உண்மையான நினை என்ன என்பதை மனத் தராளிலே நிறுத்து விட்டார் இவர். அதனுத்தான் இந்த ஒரு வாரமாக நாங்கள் இவ்வளவு தூரம் குழம்பினோம்!" என்று நான் சொன்னேன்.

"நீங்கள் குழம்பினீர்களா?" என்று கேட்டான் இளைஞன்.

"ஆமாம். முக்கியமாக அந்த ஒலி யங்கள் அத்தனையிலும் மீண்டும் மீண் டும் தொன்றுதொன்று ஓரே முகம், அந்த முகமும் சீனியாச மண்டபத்தின் மேல் தளத்திலே வந்து உட்கார்த்துகொண் டிருக்கிற உக்களுடைய முகமும்..."

என்னுடைய வார்த்தைகளை முழுதும் நான் சொன்ன முடியவில்லை. அதற்குள் இளைஞன் தன் இதயத்திலே பொங்கிப் பாய்ந்து கொண்டு வருகிற துயரத்தை அடக்க முடியாமல், தன்னு மேல் தான் டுக்குள் மூத்ததைப் புதைத்துக்கொண்டு விம்மினான். மானும் மனதும் சித்திரத் திலே கொஞ்சின அவ்வளவு? அந்த மானும் மனதும் எங்கள் எதிரே யிருந்து கண்ணீர் விட்டு அழுதாய் எப்படியிருக் கும்? அப்படியிருந்தது அந்தக் காட்சி.

நண்பரும் நானும் சற்று நேரம் மொனமொனே இருத்தோம். பிறகு இளைஞன் தனது திணவு அங்கனிலே ஒருவாறு நீதிக்க களையேறியவன் போல எங்கனிடம் பேச ஆரம்பித்தான்.

"ஐயா, என்னுடைய இரண்டாவது கேள்வி என்னவென்றுக்—"

இப்படி ஆரம்பித்தவன் மீண்டும் தயக்கினான். பிறகு சொந்தனை மெது வாகத் தொடர்த்தான்.

"இந்த அற்புதமான சித்திரமடலை என்னிடம் கொடுத்துவிட நீங்கள் இவ்வளவுகா?"

இப்படிச் சொன்னதும், நாங்கள் திகைத்துப் போய் ஒருகணம் அவரையே பார்த்தோம். அவன் மீண்டும் பேசினான்:

“ஐயா, இந்தச் சித்திரமடைய என்னிடம் தந்து விடுங்கள் என்று நானாக வாய் விட்டுக் கேட்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இந்தச் சித்திரங்கள், வாராய் வரையப் பட்டவை, யாருக்காக வரையப் பட்டவை, எப்பொழுது எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வரையப் பட்டவை என்பதை நீங்கள் அறிந்தகொண்டிருக்கிறீர்கள் போதும். பிறகு நான் கேட்காமல் நீங்களே இதை என்னிடம் ஒப்படைத்து விடுவீர்கள். உண்மையில் இது என் சொத்து. உண்மையில், இது என்னைச் சேர வேண்டியது. இப்படி நான் சொல்வது உங்களுக்கு வேட்கைகளைத் தோண்டலாம். இப்படி நான் கூறுவதில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இந்தச் சித்திரமடையுக்கும் எனக்கும், இந்தச் சித்திரங்களின் பிறப்புக்கும் என் பிறப்புக்கும், இவற்றின் வாழ்வுக்கும் என்னுடைய வாழ்வுக்கும் உன்ன சம்பந்தம், அந்த உறவு, அந்த இணைப்பு—

அதை நீங்கள் தெரிந்து கொண்டு என் கொடுக்கைக்கு நிச்சயம் இதை விடுங்கள். ஆனால் அதை உங்க ளிடம் எப்படிச் சொல் லுவேன்! எப்படிச் சொல்லாமல் இருப் பேன்! அதுதான் புரிய வில்லை எனக்கு!”

இன்னுள் இப்படிப் பேசிப்போது அவனு டைய வார்த்தைகள் மலங்கி மறுகின. இதைக் கவனித்த என் தன்பர் பூரணமான அனுதாபத்தோடு சொல்லுவார்:

“தம்பி, இந்தத் தாமிரவருணி நிலின் கரையிலே, இந்த ஆற்று மண் ளிலே, உங்களை உலவு பார்ப்பதற் காகவே மூக்கியமான இரண்டு மனி தர்கள் விரைவ வரவிருக்கிறார்கள். உங்களைச் சந்தித்து இத்தனையும் பேசிய பிறகு, அந்தப் பொல்லாத மனிதர்களிட மிருந்து உங்களை மீட்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதை நன்றாக உணர் கிறேன். ஆனால் நீங்கள் யார், உங்களுக் கும் இந்தச் சித்திர மடையே தோன்று கிற பெண்மணிக்கும் என்ன உறவு, சிங்கம்புத்தூர் துயித்தாணைச் சேர்ந்த மனிதர்கள் உங்களை வேவு பார்க்க

வேண்டிய காரணம் என்ன, ஏதோ ஒரு கய்தூர் மாணவிக் கும் உங்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம் — என்றெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளாமல் உங்களுக்காக நாங்கள் என்ன செய்ய இயலும்? என் னிடம் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கு மானால், அந்தச் செய்திகளைக் கூறுங்கள். எங்களால் உங்களுக்கு எவ்வித இடை யூறும் நேராதது என்பதை மட்டும் உங்க ளுக்கு முதலியேயே உறுதி கூறுகிறேன்!”

இவ்வாறு சொன்னார் ராமகித். இன்னுனுடைய முகத்தில் புன்னகை அரும்பிற்று.

“ஐயா! உங்களிடம் எனக்கு ஏன் அவநம்பிக்கை உண்டாக வேண்டும்! என்னையும் இங்கே, தவிரவும் மிகப் பெரும் பழி ஒன்றிலிருந்து நான் சபேதர வேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன். அதற் குப் பிராயச்சித்தம் செய்யக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனடியதான் எனக்கு இத்தனை குழப்பங்களும், தொல்லை களும்! என்னிடத்திலும் இந்தச் சித்திர மடையின் உள்ள அறிபுதக் கணியினிடத் திலும் இத்தனை ஆர்வம் காட்டுகிற உங்களிடம் சொல்லாமல், இதைப்பெண்

லாம் வேறு யாருடம் சொல்லப் போகிறேன்? கட்டாயம் சொல்லுகிறேன்!”

இவ்வாறு கூறி மேலே பேச ஆரம்பித்தான் யாசிப்பன். மண்டபத்துக்கு வெளியே மறைநின்று விட்டது! பொதிகை மரங்களிலே புரண்டு வந்த தென்றற் காற்று, கசமான ஒரு குளிர்த்திரவோடு மண்டபத்துக்குள்ளே நுழைந்து வந்து எங்கள் கூடம்பிலே தலுத்துச் சொந்தது.

நிர்மலமான நீர் ஆகாயத்தின் சத்திரன் உதித்திருந்தான். பாங் நிலவின் மொகன ஒளியும், தாமிர வருணித் தண்ணீரின் மெல்லிணையும், எதிரே விரிந்து பரந்து விட்டதே போன் மனதும், சின்னஞ் சிறிய சீனிவாச மண்டபத்தின் தேர்த்தியாச அமைதியும் சேர்ந்து, இன்னுனுடைய இதயத்திலே பொங்கி பெருகின்ற தினையின் ஒளி அலைகளுக்கு ஒரு பின்னணி உழங்கின! தெளிந்த யானில் இயற்கை அங்கை தங்கிய அந்த இங்கிதத்திலே கசமானி, இன்னுன் பேசத் தொடங்கினான். (தொடரும்)

தங்க, வைர
கணகைகளுக்கும்
வெள்ளிப்
பாத்திரங்களுக்கும்
மும்பிக்கையான
இடம்.

நடவார்லால் கோவிந்தஜி ஜுவேரி

அருளுதாசு மேன்ஷன், எம்ஸி தம்பு ரோடு,
காதுவா, மும்பை-18. டெலிபோன் : 81738

எங்கள் ஏர்கண்டிஷன் ஷோரூமிற்கு விஜயம் செய்யுங்கள்.

20/5

ராம்தீர்த் பிரம்மி ஆயிஸ்

(மும்பைஸ் இன். 1)

(ரிஜிஸ்டர்டு)

கந்தை உதிர்வதையும், பொருளையும் தடுத்துச்செத்திற்று
கருநிதத்தையும் பனபனப்பையும் அளிக்கும் ஓர் இயற்பிற
கந்தை தைவம். பன உவர்த்த மூலிகைகளைக் கொண்டு தவா
நிகழப்பட்டது. மூலிகைக்கு குளிர்த்தி அளித்து, நூபகசத்தியை
அதிகரித்து, உள் எரிச்சலையும் அடிக்கடி ஏற்படும் தலைவலி
களையும் போக்கி நிம்மதியான நித்திரையை அளிக்கிறது.

மேலும் பாட்டில் விலை ரூ. 4.50

சிறிய பாட்டில் விலை ரூ. 2.25

யோகாசனப் படம்

எங்கள் யோகாசனப் படத்தில் காட்டியுள்ளவாறு ஆசனங்களை முறையாக
செய்து வந்தால் சிங்கை உடல் வலியு பெற்று ஆரோக்கியமாக வாழலாம்.

விலை ரூ. 2/- (தபால் செலவு உட்பட.)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR, BOMBAY-14

மதராசு டிப்போ : 25, கதவியிய நாயக்கன் தெரு, மதராசு - 5

திருமுலர் தவமொழி

ராஜாஜ் சொல்கிறார்

41

தலம் செய்து ஞானம் பெற்ற பெரியோர்கள் தங்களுக்கு யாசாலும் எவ்வித இடையூறு போர்த்தால், அதனால் தங்களுடைய பண்புகளில் எவ்வித மாற்றமும் உண்டாகாமல் நிற் பார்கள். அதுபோலவே பிறருடைய புகழ்ச்சி உபசாரங்களில் மயங்கி நிலை கொட்டார்கள். இதைப் பாடு கிருர் திருமுலர்.

செற்றியென்? சிவியென்?

செஞ்சார்து அணியியென்?

[செற்றியென்—பிறர் கங்களைத் தாக்கினால் என்ன. சிவியென்—தங்கள் உடம்பை அது துச்சி எனினாலும் என்ன. செஞ்சார்து அணியியென்— செஞ்சார்தாய் சரீரனைக் கவனவையைக் கொண்டு வந்து தங்கள் மேனியிலே பூசி உபசரித்தாலும் என்ன.]

துன்புறுத்தினாலும், அல்லது உப சாரங்கள் செய்தாலும் தமக்குரிய நிலையிலிருந்து மாற மாட்டார்கள். இகழ்ச்சியையும், புகழ்ச்சியையும், துன்பத்தையும், உபசாரத்தையும் சமமாகப் பாவிப்பார்கள். ஒன்றினால் மயக்கமும், மற்றொன்றினால் மனத் தளர்ச்சியும் அடைய மாட்டார்கள் மெய்யான ஞானிகள். தங்கள் தவத் தின் பெருமையை அறியாத முர்க்கர்க ணால் தங்களுக்கு எத்தனைய துன்பம் பேசரிதாலும் கலங்க மாட்டார்கள் என்பதை மேலும் சொல்லுகிருர்.

மத்தகத் தேயுனி

நாட்டி மறிக்கியென்?

[மத்தகம்—தலையுச்சி. மத்தகத்தே-தலையுச்சியில், உனி நாட்டி—உனியைச் சொகுடி. மறிக்கியென்—திருகினாலும் என்ன? இதெல்லாம் ஒரு பொருட்டு இல்லை, புரண ஞானம் அடைந்தவர்களுக்கு]

வித்தகன் நாதி

விதிவழி யல்லது

தத்துவ ஞானிகள்

தன்மமுகன் குரே

[வித்தகம்—ஞானம். வித்தகன் நாதி—ஞான குருவாவிய நாதி பெரும னுடைய. விதிவழி யல்லது—விதித்த பாதையில் செல்வதல்லாமல். தன்மை முகன் குரே—தங்கள் பண்புகளில் குறைய மாட்டார்கள்.]

முனிவருடைய கருத்து என்ன வென்றால், ஞான குருவின் உபதேச வழியிலே செல்வது சாய்ஞென்கள், இகழ்ச்சியையும் புகழ்ச்சியையும் கண்டு நிலைகுலையார்கள். தங்கள் வழியிலேயே செல்வார்கள்.

செற்றியென் சிவியென்

செஞ்சார் தனியிலென்

மத்தகத் தேயுனி

நாட்டி மறிக்கியென்

வித்தகன் நாதி

விதிவழி யல்லது

தத்துவ ஞானிகள்

தன்மமுகன் குரே

தலம் செய்து திடம் பெற்ற ஞானிகள். மத பேதங்களைக் கொண்டு அரசர்கள் நிகழ்த்தும் கொடுமை களுக்கு இணங்கி அவர்களுக்கு அடி பணியா மாட்டார்கள்.

தத்துவஞானிகளின் ஞான வவராக் கியத்தை மேலும் விளக்குகிருர்.

வானின்ற இடிக்கியென்

மாகடல் பொங்கியென்

[வானின்ற—வானத்திலிருந்து. இடிக்கியென்—இடி இடித்தால் என்ன. மாகடல் பொங்கியென்—பெரிய சமுத் திரம் பொங்கி வந்தாலுமே என்ன.]

கானின்ற செத்தி

கலத்துடன் வெலியென்

[கானின்ற செத்தி—காட்டுத் தியானது. கலத்துடன் வெலியென்—காட்டில் பரவி எல்லாம் ஒருமிக்க வெந்து விட்டாலும் என்ன.]

தானென்றி மாருதம்

சண்டம் அடிக்கியென்

[தானென்றி மாருதம்—ஒரே படி யாகச் சூழ்ந்து வீசும் காற்றானது.

செட்டம் அடிக்கிலென்-வண்ணியோடு
புலனாக அடித்தாலும் என்ன.]

நானென்றி நாநீ
நாடுவன் நானே

[நான் ஒன்றி-நான் என்ற தன்மை
இறைவனோடு ஒன்றிய நிலையிலே,
நாநீய் நாடுவன் நானே-தலைவனாகிய
இறைவனை நான் நாடுகலென்.]

இவ் தலைவியின் உற்பாதங்களைப்
பொல் பெரிய கல்படங்கள் ஏற்பட்டா
தும், நான் இறைவனை ஒரே நிலையில்
மாரும் நாடுகலென், இது உறுதி
என்று தமது கெஞ்சின் உறுதியை
எடுத்துச் சொல்லி, உபதேசம் செய்
கிறார் முனிவர்.

வானீக நிகுக்கிலென்
மாதெல் பொக்கிலென்
கானின்ற செந்நீ
கலந்துடன் வேகிலென்
நானென்றி மாகுதம்
செட்டம் அடிக்கிலென்
நானென்றி நாநீ
நாடுவன் நானே.

இந்த உறுதியை மேலும் பாடுகிறார்
முனிவர்.

ஆன் தூக்கிலென்
அம்புடு அறுக்கிலென்

[ஆன் தூக்கிலென்-மதம் கொண்ட
பாண் என்னைத் தூத்தினால் என்ன.
அம்பு னாடு அறுக்கிலென்-அம்பு
உடம்பின் னாடாகப் பாய்ந்து வேதனை
செய்தால் என்ன.]

கானத்து உழுவை
கலந்து வணக்கிலென்

[கானத்து உழுவை - காட்டினே
யுள்ள புலி. உழுவை-புலி. கலந்து
வணக்கிலென்-பாய்ந்து விரைத்தாலும்
என்ன.]

ஏனைப் பதியினில்
எம்பெரு மான்வைத்த
ஞானத்து உழவினை
காண்டழு வேனே.

[ஏனைப்பதி-கேவல நிலை அதாவது
புறப் பொருள்களினின்று தனிப்பட்ட
ஞானமாயிவ வயல். ஏனைப்பதியினில்-
ஞான வயலிலே. எம்பெருமான்
வைத்த - இறைவன் எனக்கென்று
வைத்துக் கொடுத்த. ஞானத்து
உழவினை-ஞான உழவாயிவழிபாட்டு
விவசாயத்தை. நான் உழுகேனே-
நான் மாரும் பிரகாமல். உழுது
கொண்டிருப்பேன்.]

உள்ளமாயிவ வயலில் ஞானமாயிவ
உழவு கடத்திறது. அந்த உழவைச்
செய்யும்போது பாண் தூத்தினாலும்
சரி, அம்பு வந்து உடம்பிலே பாய்ந்
தாலும் சரி, புலி விரைத்துக் கொண்
டாலும் சரி, இந்த உழவுக்கு னாறு
ஏற்படாமல் ஒரே மொராக்கியத்தோடு
இதைச் செய்கிறேன் என்கிறார்
முனிவர். அதாவது, எந்தச் சோதனை
கள், ஆசாபாசங்கள் எப்படி வந்து
மூன்றை இழுத்தாலும் அவற்றிலே
சிக்கிக் கொள்ளாமல், இந்த உழவு
கடைபெற வேண்டும் என்பதைத்
தமக்குச் சொல்லிக் கொள்ளவாற்போலே
கமக்கு உபதேசிக்கிறார் திருமுனார்.

ஆன் தூக்கிலென்
அம்புடு அறுக்கிலென்
கானத் துருகை
கலந்து வணக்கிலென்
ஏனைப் பதியினில்
எம்பெரு மான்வைத்த
ஞானத் துழவினை
காண்டழு வேனே।

இந்தப் பாட்டுக்களில் சொல்லி
விருடனைத் தீர்த்த இரண்டாம் அத்தி
பாபம் 55, 56, 57 கவோகங்களிலும்
கண்ணாம்.

வைத்திவர் ஸ்ரீஹரீயின் கற்றுப் பிரபாணம்

19 - 1 - 52 சிவாண்ட ஷரக்க கக்கிராணிக் செக்கியிலிருந்து புறப்பாடு.
21 - 1 - 52 தெக்கி அடைத்து, துத்தி மத்தர் ரோயுதுள்ள செனத் இத்தியா கிளப்பிக்
தங்குவார். 23 - 1 - 52 தெக்கியிலிருந்து ஜி. டி. விக் புறப்பட்டு 25 - 1 - 52 தாகுபுரி
அடைத்து, ரயிலிலே கிடைவகிக் ரயில் தங்குவார். 27 - 1 - 52 தாகுபுரியிலிருந்து புறப்
பாடு. 28 - 1 - 52 செனத்திராபாத் அடைத்து, அங்கே தாதுமகாக் கொட்டடிக் தங்கு
வார். 30 - 1 - 52 ஸைதராபாத் கத்தான்புறார் ரோட் தாதுமகாக் கொட்டடிக்
தங்கி 31 - 1 - 52 அங்கிருந்து புறப்படுவார். 1 - 2 - 52 செக்கி வந்து ரோடுகிறார். மதுபடி
யும் 3 - 2 - 52 முதல் 5 - 2 - 52 வரை கணாமி தரிசனத்துக்கு வெளியூர் சென்று வருவார்;

ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரா பிராண்ட்

(அளக்க அனுதி பெற்றது)

ஆர்வீஸ் கலப்பு உரங்கள்

தெல், கருப்பு, மீனகாய், கேழ்வாழ் முதலிய பயிர்களுக்கு
சிறந்த உரங்கள். ஸ்பெஷலாகத் தயாரிக்கப்பட்டவை.
உத்திரவாதமுள்ள குணங்கள்.

N. P. K. மூன்று சத்துக்களும் உள்ளவை

அனுபவமுள்ள ஏஜெண்டுகள் தேவை

கேள்வியை மூட்டைகளுக்கு உள்ளே எழுதவும்

ராகவா & வீரா ஆயில் & பெட்டிசை இண்டஸ்ட்ரீஸ்

சென்னை மாண்புமிகு முதலிய ரோட்

அமைந்த கடை

பேன் : 61660

ம த ர ல் - 29

லிப்டன்
லாவோஜி

le

சிக்கனத்தின்
சின்னம்
சிறப்பின் சிகரம்

மனித்போனைபழ

விடவேங்கடலன்

கொகவலை

இன்றைத் தேதி உம்பனம் வாங்கியது கடை விதிக்குப் போய் ஒவ்வொரு கடையாக வலை போட்டுத் தேடி ஒரு கொக வலை வாங்கிக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தேன். வலையில் கொக வலையோடு விட்டுக் குள் நுழையும்போது என்ன திருப்பி! என்ன திருப்பி! அத்தத் திருப்பி வைச் சொல்லி மானாது. உவர்க்கத் தையே விடைக்கு வாங்கிப் 'பிம்'பிமும் கொடுத்து மீதமும் வாங்கிக் கையில் கருட்டி எடுத்துக் கொண்டு போகிற மாதிரி இருந்தது. இன்றிலிருந்து நம் மதியாய்த் தூங்கலாம்.

கொக வலையைக் கட்டி விட்டு உள்ளே விரித்திருந்த படுக்கையில் சாய்ந்தேன். என்ன அநியாயம்? வலி எமையான கோட்டை கொத்ததாங்கலையும் துளைத்துக் கொண்டு உள்ளே புகுந்து விடுகிற சாமர்த்தியமான எதிரியைப் போல் எப்படியோ ஒரு கொக உள்ளே நுழைந்திருந்தது.

பாயின் அடியில் செருகியிருந்த வலையில் அடிக்க கொகவத்தைத் தூக்கி விட்டு எடுத்து நித்திரைக் கோட்டைக்குள் புகுத்து விட்ட எதிரியாவது அக் கொகவை வெளியே விரட்டலானேன். இறுதியில் ஒருவாறு வெற்றியும் பெற்று விட்டேன். பின்பு தலை வைத்துப் படுத்

துத் தூங்க முயன்ற சாயத்தில் வெளியேயிருந்து மேலும் இரண்டு எதிரிகள் கோட்டைக்குள் புகுவுதற்கு முயலும் ஒளி கேட்டது. அவற்றின் முயற்சி வெற்றி பெருது என்று உறுதியான நம்பிக்கை வட்டின கண்களை மூடினேன். அப்போது எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது. சிங்கத் தையும் புலியையும் பிடித்துக் கூண்டில் அடைத்துப்

பெருமைப்படுத்தும் மனிதன் கொகவைக் கண்டு பயத்து, தானே ஒரு உண்டு தேடி-வலையைத் தேடி ஒளிந்து கொள்வது சிரிப்பதற்குரியதுதானா? பார்க்கப் போனால் கொக வலை என்ற பெயரே தவறுவீதிதே. கொகவுக்கா அத்த வலை? கொகவுக்குப் பயப்படும் மயிதனுக்கு அல்லவா அத்த வலை உன்னது? சிங்கத்தின் கூண்டு, புலிக் கூண்டு என்ற பெயர்களெல்லாம் சரிதான். ஏனென்றால் கூண்டில் அடைக்கப் படுகிறவை புலியும் சிங்கமும்.

கொகவுக்குப் பயத்து மனிதன் புகுந்து கொன்றிற வலைக்குப் போய் கொக வலை என்று பெயர் வைக்கலாமா?

செய்து காட்டுங்கள்

அன்று மாலை அத்தக் கய்தூரிலில் நடத்த ஆண்டு விழாவுக்குப் புறப்பட்டுப் போயிருந்தேன். போட்டிகளில் பரிக் பெற்ற மாணவர்களுக்கு அமைச்சர் ஒருவர் பரிகைன் வழங்கினார். வழக்கமாகத் தலைமைபுரை வழங்குகிறவரின் மனைவிதான் பரிகம் வழங்குவது உண்டு. இங்கு தலைமை வகிக்க வேண்டியவரே பரிக வழங்குவதற்கு முன்வந்திருந்தார்.

'பாட்டுப் போட்டி. முதல் பரிக. ருமாரி.....' என்று தொடங்கிப் பாட்டுப் போட்டியில் பரிக பெற்ற மாணவியின் பெயரைக் கூறி மேடைக்கு அழைத்தார் பரிக வழங்குகிற தலைவர். மாணவி

மேடைக்கு வந்து பரிகை எதிர்பார்த்துக் கைகளை நீட்டிய போது. 'உன் பாட்டை நானும் கேட்க வேண்டாமா? மறுபடியும் ஒரு முறை எனக்காகப் பாடிக்காட்டுங்கள்!' என்றார் தலைவர்.

மாணவியும் அவருடைய வேண்டுகோலின் படி பாடினாள். தலைவரும் மகிழ்ச்சியோடு பரிகைக் கொடுத்த அனுப்பினார்.

பாட்டுப் போட்டி யில் பரிக் பெற்றவர்களு டைய பேர்கள் எல் லாம் முடிந்தவுடன் ஒட்டப் பந்தயத்தில் பரிக் பெற்றவர்களு டையபெயர்கள் ஆரம்ப மாயின. "தூறு மிட்டி ஒட்டப் பந்தயத்தில் பரிக் பெற்றவர் திரு..." என்று பெயரைப் படித் தார் தலைவர். ஒட்டப் பந்தயத்தின்பரிக்பெற்ற மாணவர் குறும்புக் காரர். துணிச்சலும் மிகுந்தவர்.

மேடையில் ஏறி நின்றுத் தலைவரை நோக்கி, "நான் ஒருவதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டாமா? கொஞ்சம் மாதி றிக்கு ஒடிக்காட்டிட்டுமா?" என்று கேட் டாரே பார்க்கவாம் அந்த மாணவர்.

தலைவர் உட்பட எல்லாரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தனர்.

தூங்கும் வசதி

பொழுது விடிவெ நேரம். நான் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்த இரயில் ஏதோ ஒரு ஸ்டேஷனில் நின்றது. அவரவர்கள் தூக்கம் விழித்து எழுந்து காப்பி குடிக்கக் கிளம்பிக் கொண்டிருந் தார்கள்.

பக்கத்து இரயில் பெட்டியிலிருந்து எழுந்திருந்து வந்த என்னுடைய நண்பர். "இரவு நள்ளுக்குத் தூங்கினீர் களா?" என்று என்னைக் கேட்டார். நெற்றிரவு இந்த இரயிலில் புறப்படும் போதே மூன்று ரூபாய் அதிகக் கட்டணம் கொடுத்துத் 'தூங்கும் வச திக்கு' நான் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தது அவருக்குத் தெரியும். அத லுட்தான் அவர் என்விடம் விடிந்ததும் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார்.

"மேலே 'பெர்த்' தில் ஒரே மூட்டைப் பூச்சி மயம். நான் கண்ணை மூடவே இல்லை. மூன்று ரூபாய் நஷ்டம் எனக்கு."

'ஸ்பீப்பிங் பெர்த்' வாங்கினால் தூங்க இடம் இருக்கும் என்பது உறு த்தினை தவிரத் தூக்கம் வந்தே தீர வேண்டும் என்பது என்ன அவசியம்? 'தூங்கும் வசதி' என்ற வார்த்தைப் பிரயோகமே தவறு. மூன்று ரூபாயைக் கொடுத்து அந்த இடத் தைப் பெற்று விட்டால்

தூக்கம் வர வேண்டும் என்பது என்ன நிச்ச யம்? இரயிலேக்காரர் கள்தான் அதற்கு அப் படி உத்தரவாதம் தரு வார்களா?

அந்த வார்த்தைப் பிரயோகம் சட்டப்படி தப்பானது என்பதை வைத்து நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தால் நேற்று நான் தூங்குவ தற்கு இடக் கூலியாகக் கொடுத்த மூன்று ரூபா யையும் இரயிலிலே இலாகாவிலிருந்துதிரும்

பப் பெறுவதோடு தூங்காமல் சிரமப் பட்டதற்காக நஷ்டாகடும் கோர முடியும். சட்டப்படி அந்த வார்த்தை 'படுக்கும் வசதி' என்பதே இருக்க வேண்டும். படுப்பதற்குத்தானே அதில் இட வசதி இருக்கிறது? தூங்குவதற்கு என்ன வசதி இருக்கிறது? இந்த வாதம் நியாய மானதென்று அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டு தானே ஆகவேண்டும்!

எப்படி மரியாதை!

இருக்குப்ப பணம் அறுபீரீ இருபத் திரண்டு நாட்கள் ஆகி விட்டன. இங் னும் எனக்கு உரிய ரஜீது வந்தபாடியில்லை. மணியார்டர் என்ன ஆயிற்றோ என்ற கவலை பற்றிக் கொண்டது. பணம் போய்ச் சேர்ந்திராதோ?

கள்ளம் முடிவிலா உரிச்சலில் கழன்றவாறு இருந்தது. சதவருகே நிழல் தட்டியது. தலைவரத் தூக்கிப் பார்த்தேன். தபால்காரர் என்னவோ விட்டெறித்து விட்டுச் சென்றிருந்தார். ஓடிப் போய் எடுத்தேன். 'அம்மாடா! நல்ல காலம்' என்ற தவிப்புத் தீர்ந்து நெடுமச்செறிந்தேன். பணம் பெற்றுக் கொண்டவரது கையொப்பத்தைப் பார்த்ததும் ஒரு கவலை விட்டது என்று ரஜீதைக் கிழித்துப் போட்டேன்.

பழையபடி வந்தமர்ந்தேன். மூக் கோண வடிவமாகப் பெரும்பாலும்

கிழிப்பட்டிருந்த 'ரஜீது'த் துண்டங்கள் தெரிந்தன. எனக்கு இனம் புரியாத வேதனை எடுத்தது.

அச்சிட்டு வராதவரை எத்தனை விசாரம். எவ் வளவு மன உளைச்சல், எத்தகைய நிலை கொள் ளானம்! வந்து கவலையைத் தீர்த்து வைத்த அதற்கு உடனே என்ன மரியாதை!

**கால்கேட்டின் மூலம்
நான் முடிவடைவாய் துர்நாற்றத்தை
அகற்றி பற்கள்
சொத்தையாவதையும் தடுங்கள்!**

சென்னை, 24.12.2016
 ஸ்டேட்ஸ் டெஸ்ட்ஸ் லீக்
 துறைத்து நியுட் சென்னை
 ஸ்டேட்ஸ் டெஸ்ட்ஸ் லீக்
 ஸ்டேட்ஸ் டெஸ்ட்ஸ் லீக்
 ஸ்டேட்ஸ் டெஸ்ட்ஸ் லீக்

[illegible]

● 2019年10月1日起，中国公民出境旅游将实行电子签证，这有利于中国公民出境旅游，也有利于中国公民出境旅游。

சிறைகள் பற்றியாகக் கண்டு
விழுகின்றது. இந்த
காலம் உன் அகிலத்
தரையின் அகிலத்தின்
மீது பரவுகிறது. இந்த
காலம் உன் அகிலத்
தரையின் அகிலத்தின்
மீது பரவுகிறது.

பரிசீலித்திருப்பது. பரமேஸ்வரனார் கையாண்டு, மெய்யான பத்திரிகை
மேலும் உயர்நீதிமன்றம் மேலும்புறக்காராக கட்டுகிறதென
பத்திரிகைகளுக்கு விட வாய்ப்பென்கூடிய மேலும் கட்டுகிறதென்கூடிய,

செங்கை செங்கை, ஒரு தயாரிப்போர் சங்கத்தின் பதினாற்பது வருஷாத்திர விழா சென்ற மாதம் தாசல் பிரதான தொட்டிலில் விமரிசையாக நடைபெற்றது. இந்தச் சங்கத்தின் தலைவர் திரு எ. ஆர். ராஜகோபாலன் விழாவுக்குத் தலைமை வகித்த தொழில் வந்ததத்துறை ஸ்டாப்கள் திரு பொதுவகம் அவர்களே வருவதற்கும் பேசினார்.

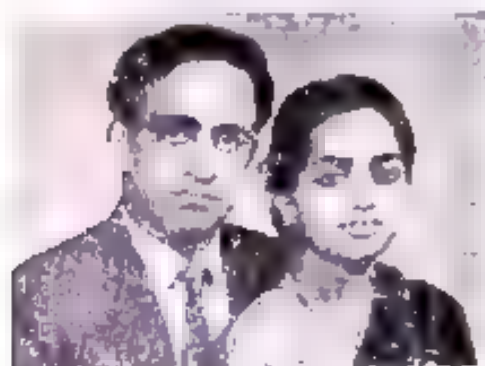

புதுதில்லி எம். ச. எ. உயர்கல்ய பள்ளியின் உதவி பிளம்பென் திரு ராஜகோபால அவர்கள் வாரியம் புதுதில்லி சென். நேரவந்தாவுக்கும் திரு கத்தாராஜனுக்கும் விவாகம் நடந்தது.

விருத்தாசலம் உயர்வு ஏஜன்டு திரு வி. முருகையி அவர்களின் அருப தாண்டு திருவிழா விழா விழாத்திம் செரு சிறப்பாக நடந்தேறியது.

●

அங்கிட்டு போட்டோகிராபிக்ஸின் பம்பாய்க் கிளாஸின் மாணேஜர் திரு வி. எஸ். மணியன் புதுதில்லி சென். மாணுக்கும் திரு வந்தாவுக்கும் திருமணம் மாதுங்காஸின் நடந்தது.

இந்திய-பிரெஞ்சு தொழில் நுணுக்கத் திட்டப்படி இந்தியாபிண்டன் கைச் சேர்த்த திரு எம். என். செஷாத்திர தயாரிப்பு திரவாகத்திம் பவித்திரி பெறுவதற்கால் பிரான்சு தேசத்திக்கு அனுப்பர் 31-த் தேதி பஸ்கையானார்.

Iris INK

ஜிஸ் இங்க்

தங்கு தடையில்லாமல்
கவர்ச்சிகரமாக எழுத...

5 மங்காத நிறங்களில்

சிறந்த கெமிகல் லாபரடரீஸ்
சென்னை & மங்களூர்.

ESTD:
21-3-52.

தபால் மூலம்

GOVT REGD:
3072.

இவ்வசக் கல்வி போதனை

வகுப்புகள் ஆரம்பித்தேதி: 23-1-1962

ஆன் - பென் இரட்டைமுகம். தங்கள் படிப்பை இலாபே சிறப்பிப்பவர்களும், 52-53ம் வருட தேர்வுகளை, சர்க்கார் தேர்வுகளுக்கான வகுப்புகளில் சேர்த்து உத்தரவாதத்துடன் மாற்ற முடிவாகைபெற்று பயனடைபவர்கள் சேருங்கள்.

1. GUJARAT & POONA: B.A. & B.Com.; 2. குவாலிபர் I. A.; 3. I. Com.; 4. மெட்ராஸ் மெட்ரிகுலேஷன்; 5. பி.சி.யு.வி.சி.டி.; 6. தமிழ் வித்துவான் அருப்புக்கல்; 7. Service Commission (Oct. 62); 8. S.S.L.C. (Oct. 62 & March 63); 9. E.S.L.C.; 10. கைத்தறி நெசவு; 11. விவசாயம்; 12. Accountancy; 13. Overseer; 14. Postal-Clerk; 15. Post-man; 16. சிரா மணிபம் & கர்ணம்; 17. தமிழ் வகுப்புகள் (62 ஆகஸ்ட்); 18. தோழியோபதி; 19. சிரா கைத்தறிபம்; 20. பௌதிக ஆய்விமம்; 21. S.S.L.C. (X Sed.); 22. ஆர்திரா மெட்ரிக்; 23. பஞ்சாப் மெட்ரிக்

பெண்களுக்கோர் அரிய சந்தர்ப்பம்

பி. சி. ல. சி., மட்டாஸ் வகுப்பு தேர்ச்சி பெற்ற பெண்கள் தனிப்பட்ட முறையில் (Private) பாடநூல் பதித்தி பெற்று சர்க்கார் S.S.L.C. தேர்வில் கலந்து கொள்ள சௌகரிய சர்க்கார் ஏதானக அளித்துள்ளனர். எனவே, இவ்வரிய சந்தர்ப்பத்தைப் பெண்கள் வாய் படுத்திப் கொண்டு பயனடைவதும், S.S.L.C., பாடநூல் எவிய நடைபிள் பிடித் தெளிவான முறையில் பதிப்பெய்திகப்படும.

ஆண்டுதோறும் 10,000 மாணவர்களுக்கு இவ்வசகக் கல்வி அளித்து வருகிறது மது கல்வி க்ந்தாபனம். ஆகவே, 23-1-62 முதல் ஆரம்பமாகும் மது வகுப்புகளின் முழு விவரங்களுக்கு 15 ரூ. கூடாம்புடன் விண்ணப்பித்து விருப்பம் வகுப்பில் உடன் சேர்க்கு கொள்ளவும். 30-1-62 வரை இந்த குடி வகுப்புகளில் மாணவர்கள் சேர்ந்து கொள்ளலாம்.

தமிழ் பாடநூல் தனிப்பெரும் தபாத் கல்வி க்ந்தாபனம்

ஸ்ரீ முருகன் குடோரியல் இன்ஸ்டிடியூட்

சிகிஷிப்பம் S. O. - S. A. Dt.

H. O. சிடிச்சிப்பம். கிள்கை: மலையா, சிடிச்சிப்பம், தென் ஆற்காடா.

கடிமம் 4

கௌதமி

தேவை

செல்வமும், அந்தஸ்தும் உண் குருவத் தில் சோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் ஒரு குருட்டுக் குழந்தையின் உணவத்துக்கு உதவாகவும் தெம்பும் அளிக்கும் அடக்கமும் அன்பும் பண்பும் பரிவும் உண் ஓர் இனம் உண் தேவை. விவரத்துக்குக் தேர்க்கண்ட விவர சத்துக்கு விண்ணப்பிக்கவும்.

விவரம் சரிவாகத் தரப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை மற்றொரு முறை பார்த்துவிட்டுப் பத்திரிகையைப் படித்து மேலா பிதுவைத்தார் டாக்டர் ஸ்ரீதர். அந்த விவரப்பரத்தைக் கொடுத்தது அவர்தான். அதைப் படித்ததிலே அவர் நினைவில் நிழலாடியது பொய்யானவன் உருவம்தான்.

"பாயும், கோவிலிக்குக் கொண்புக உட்கிணம்பி விட்டான், எக்கே போனான், என்னை ஆனால் எய்த தகவலை தெரிவிக்க" என்று அவர் உணவம் முன்கிறார். அந்த முன்கை அடுத்துத் தெரிவிக்க நான்கு மாதங்களுக்கும் பின்னோடு ஒடிற்று.

அயிதனால் அவன் கட்டுக்களை அழிக்க வேண்டிய தினம்.

"என் முகத்தைக் கண்ணிக்குக் கொண்டிருக்கும் இத்தக கட்டுக்களிலிருந்து என்னை என் பொது யிருக்கே அனிகைப் போகிறார்கள் என்று தவிப்புடன் காத்துக் கொண்டிருக்கும் டாக்டர்!" என்னுன் விவரமான அவரது குரல்க் கேட்டதும்.

அவன் அபிராஜன் டேபிளில் கொண்டு படுக்க வைத்தார்கள். அவர்தான் மறுபடி

புதி தேவதம்: "டாக்டர்! முகத்தினே அப்படி கொண்டும் விவரமான கரு ஏற்பட்டு விட்டதே!" அவன் குரல் கம்பிற்று. டாக்டர் தன் முகத்துக்கு மிக மிக அருகில் இருக்கிறார் என்பதை அவன் உணர்ந்தான்.

"நான் விவரம் பிளில்...."

சுற்று நேரத்துக்கு அங்கே "அமைதி. இடைவிடையே அடிதல்களின் இயற்கையி ட்டும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. முடிவில்..? டாக்டர்தான் முதலில் பேசினார்.

"பொய்யான! இனி நீங்கள் மேலுமாக எழுந்து உட்கார்த்து கொள்ளலாம். அமைதி யான யனத்தோடு அந்த முகத்தின் திசைக் கண்ணடியில் உங்கள் முகத்தைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கொன்னை விட்டு தன்னை உதவிதும் சபது கக்களை மருத் திட்டுக் கருவிக் கொண்டு துயி வெள்ளைத் துணிவாக் துயி துயி கொண்டிருந்தபோது 'கி' என்ற உத்தர விவரமானிப் பிருந்து எழுத்தது. அந்த பதிர்பார்த்தவர் பொல டாக்டர் ஸ்ரீதர் அமைதியாக அவன் பக்கம் திரும்பாமலேயே தமது மேல்க்கி வைக் கருத் திக் கொண்டிருந்தார்.

"ஐயோ, டாக்டர். இது என் முகமா? துயி இத்தகைய முகமா? என்னுடைய தலை." கொண்டு கருவியுதான் அவன்? "இத்தகை விவரமான தருவி! ஏற்படுமென தினன் கொண்க்கியே டாக்டர். இந்த முகத்துடன் தான் எப்படி வாழுவேன்?"

"இதை விடச் சிறந்த முகமில் உன் முகத்தை வாராறும். ஆகி இருக்க முடியாது. பாரக்கப் போனாக் ஒரு விதத்திற் தி அறிவுடைய வி உட." மேல் தாடு என்று விவரம் படிப்பும் படித்து எந்திர சிவிகையின் தமக்கு

நினைத்தேனோ அந்த அவனுக்கு நினைவுபடுத்தி விட்டாய் நீ, இனி அவன் தந்த மட்டான்" என்ற அவர் முகத்தில் வேதனை தன் சிறல் கிடைப்பதற்குத்தான்.

விழிப்பெய்காய் உடுப்படுத்து வந்த அழுமை அவைக்குள் துடித்ததும் இரட்டிப்பு வேகத்துடன் பீறிட்டது. "வோ"வென்று வாய் விட்டுக் கதறினான். எதனும் அவன் கரையம் கொண்டிருந்ததானோ அந்த அழகு அடுத்ததை அவளால் தாங்கவே முடியவில்லை. இப்படி ஒரு நினைவு பிறவியிலேயே ஏற்பட்டிருக்கையாலும் அது அவனைப் பாதித்திருக்காது.

சந்திரி அவள் தொழிதான். அவளைவிடத் தான் அழை என்று கிவியப்பட்ட உரையுடன். டாக்டர் ஸ்ரீதரின் கவனத்தைக் கவருவதில் தான் வெற்றி பெறுவோம் என்று இறு மாற்றிருந்த இதே உருவத்தை இன்று அந்த சந்திரி கண்டு பிடிப்பதுவதாலும் ஒரு பெண் மனத்தினும் அதைத் தாங்க முடியுமா?

தனித்தான் - தாய்க் குழந்தை வேதனை வேறுபாடாகவாரவாழிற்று. தன்னைப் போன்ற இளைப்பென்னை சிந்தனைச் சிவனாரமாகிவிட்டிருந்த உடம்பாகமாக ஒழியாடுவதைக் கண்டு பெருமைப் பட்டான். "என் வாழ்வு மட்டும்தான் என் இப்படித் தட்டிப் பதிக்கப்பட வேண்டும்? தான் கண்ட கனவுகள் எத்தனை?" என்று வேதனைத் தீயிலே வேற்று கருகனானான். மனிதர்களின் பார்வைகளிலிருந்து விடுவித்த தனித்து வாழ வேண்டும் என்று உறுதி பூண்டான்.

செவ்வாய், டாக்டர் ஸ்ரீதர் குறிப்பிட்ட குழந்தையின் தர்ஸாக அமர்ந்து உலகத்தா டீட்டிருந்து ஒதுக்கி வாழ்வானான். குழந்தை வளந்தாவுக்குச் செவ்வாயைப் பிடித்து விட்டது. அவன் குரல் ரொம்பவும் இனிமையாக இருப்பதாகக் கூப்பாற்ற குழந்தை சோக்கிக் குதாக்கப்பட்டது. "என் குதந்தைப்பாதித் தாய் இப்படிச் சூதுகளைப் பட்டாட்டாய்" என்று மனத்துக்குள் சோக்கிக் கொண்டான் செவ்வாய். குழந்தையின் அருகில் இருக்கும் போது அவன் தன் கண்ணத்தை மூடித்துக் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் கண்களையும் கூட எடுத்து எறித்து விட்டுப் பழகினான்-குழந்தை யால் தன் கோர முகத்தைக் காண முடியாது என்று மனப்படுத்திக்.

டாக்டர் ஸ்ரீதரின் திட்டமே அததான். அவன் பிறட்டிருந்து கூடுதல் குழை ஒதுக்கி வாழாமல் மெல்ல மெல்லத் தன் குதந்தைப் பற்றி குதாக்கலாக வாழ வேண்டும் என்று எண்ணினான். ஒரே கணம் இரண்டு பறவை களை விற்றத் வேண்டும் என்றே செவ்வாயை வளந்தாயின் தொழிவாக்கி வைத்தான். வளந்தாவுக்கும் கண்ணத்தத் தர வேண்டும், அதே சமயத்தில் செவ்வாயைக் கவந்திதும் வாழ்விலும் புரட்சி ஏற்பட்டு உலகம் வேறுத்து ஒதுக்கி ஒடுவதிலிருந்து அவனைக் காப்பாற்றுவதாக வேண்டும்.

தன் திட்டம் எவ்வளவு தூரம் நிறைவேறு கிறது என்பதை அடிக்கடி வளந்தாவைக் காண வரும் சாக்கில் அந்த வந்து வளந்தா வரவானான். அப்படி ஒரு நாள் அவர் வந்த போது கூடவே கத்தலையும் வந்திருந்தான்.

துவாரத்திலும், மாலும்நிடியும் வளந்தா கின் பெற்றோர்கள். செவ்வந்தர் என்று

எனும் தனித்தனம் இக்களம் ஒட்டினதாக இருப்பார்கள். பை விஷயங்கள் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்த டாக்டர் "செவ்வாய் வளந்தையிலிருந்து வளந்தா என்னைக் கூட பற்றா விட்டாய்" என்றார். அப்போது குழந்தை வுடன் செவ்வாய் இக்களம் டாக்டரைவும் குழந்தைவையும் தனிப்பெய்விட்டு கத்தலையும் அவன் பெற்றோர் தொடர்ந்தும் பக்கம் பேசிய படியே போய் விட்டார்கள்.

"டாக்டர் மாமா, செவ்வாய் அக்காவை வளந்தா ரொம்ப ரொம்பப் பிடிக்கிறது" அந்த அக்கா என்னிடம் எவ்வளவு அன்பாக இருக்கா தெரியுமா? ஏன் டாக்டர் மாமா, செவ்வாய் அக்கா ரொம்ப நல்லவா இருக்கா?"

"ஆமாம்மா, செவ்வாய் அக்கா ரொம்ப நல்லவா. அவ ஒரு அழகியவளா பிறவா" என்றார் டாக்டர்.

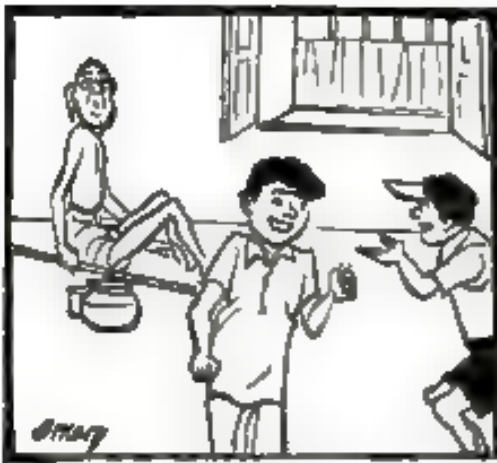
"ஏன் டாக்டர் மாமா...இந்த உலகத் திலே ஒவ்வொருவரும் செவ்வாய் அக்கா வரைப் போகப் பிறந்தியாதிட்ட அன்பா இருப்பார்களா?"

"ஒவ்வொருவரும் பிறட்டம் அப்போது குத் தாய் இந்த உலகம் கவர்க்கமாக மாறி விடும் வளத்தா."

சிறுக் கணத்தாவுக்கு டாக்டரின் தத்துவம் புரியவில்லை.

"அது எப்படி டாக்டர் குடியும் இப்போ கத்தரி மனம்பலவும் தான் வளக்குப் புடிச் சேருக்கு. அது செவ்வாய் அக்காவைப் போல

"சென்சீ- ஓட் அயிட்!"
 "ஹூடட்?"
 "என் தந்தா தாண்டா."

அத்தனை பிடிச்சிருக்குமனு சொல்ல முடியுமா? ஏன் டாக்டர் மாமா, உங்களுக்கு யாரு ரோம்பல் பிடிச்சிருக்கு?" என்று கேட்டாள்.

"வந்த... வந்தவந்ததா இது ரோம்பல் சிக்ஸைவ் கேஸி. நான் இப்படி வைத்துக் கொண்டுமோம், சந்திரி, சிவாமனா இரண்டு பேரையே எங்கேய் பிடிச்சிருக்கு... அது அவா ரெண்டு பேரும் வெய்வேற மாதிரி... ம....உங்களுக்கு இப்படிச் சொல்லுக் புரியாது. உங்களுக்கு மச்சைப்பு பிடிக்குமா? ரோஜாப்பூ பிடிக்குமா?" என்று டாக்டர்.

தம்மைய் சகலத்தினாலுத்திய வஸத் தானை டாக்டர் குழம்ப வைத்தார். "ம்.... வந்த...!" என்று தங்கியதும் "மாத்ரியா, மாத்ரியா! இப்ப உங்களை எது பிடிக்கும்னு சொல்ல முடியவில்லையோடீரு?" என்று இரண்டுக்குமே தொராசு வானை இருக்கு. அது வெய்வேற வித வானை. அது போகத்தான். ம....ஹூட்டோ, நான் போய் சிவாமன அக்ஸைவ் அனுப்பிறேன். என்?" மேகை அவளிடமிருந்து தப்ப முயன்றார்.

இரும்பியல்கள் குன்றுக் சிவாமனா ஒரு விவதி வந்து நின்று. அத்தனை நேரம் அவள் மனதில் நான் நின்று கொண்டிருந்தாள்.

"சிவாமனா! ஏன் இப்படி நீ கவலையாக இருக்காமல் ஒதுக்கி ஒதுக்கிப் போடு. ம....? இது எங்களுக்கு கோஞ்சைப்புப் பிடிச்சிருக்கு!" என்றவரைக் குழந்தையின் அருகிலிருந்து சற்றுத் தொலைவுக்கு அகற்றத் தென் மேகை நடக்கவானுள் சிவாமனா, ஸ்ரீதரும் அவளைத் தொடத்தார்.

"இங்கிருந்தே ஒய்ஸ் யோஸ் விட வேண்டுமென்று கூட அந்தை தமனைக் திறத்தது... அது...!" என்று சிவாமனா.

"வஸத்தாவிலுக் நீ இன்னமும் வாய் முடியாத சிவாமனா...."

"அது உடத் தவறு. வஸத்தா இன்னமும் என்னுட்தான் வாய் முடியாது. இந்த அவ வஸத்திடம் அப்படி வட்டும் ஏதே ஆகமா அவுத்தாண்டாட்டி! அவள் குரல் வயிற்று.

"சிவாமனா, குழந்தை உன்விடம் தன் உயிரையே வைத்திருக்கிறான். வினா இத்த வேறுபுணர்ச்சியை வளர விடாதே."

சிவாமனாவின் கவலையில் நீர் முட்டி நின்று. உதடுகள் துடித்தன. ஒரு நிமிஷம் அவரைப் பாத்தான். பிறகு "வஸத்தாவின் நினைவே திருப்திகரமான இந்த மாதிரியை நான் உண்டாக்கியதற்காகத்தானே டாக்டர் தங்கள் கவனிடம் பரிசு, இவ்வ பச்சாத்தாயம் மட்டுமே தான்?" என்று.

டாக்டர் குழம்பி வித்தது. மேகை அவ குழை தந்தது கோண்டிருந்தவர் எட்டென்று தன்ரு. "சிவாமனா! இந்த உன் கேள்விக்கு என்னுள் பதில் சொல்ல முடியும். ஆனால் இப்போது அதைச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. நான் வருகிறேன். வஸத்தா உன்னை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறாள்!" என்றவரின் பூக்கள் ஒய்ஸ் யோஸ் தோற்றம் தெய்வப் போவாகத் தெட்டுக் கொண்டே சிவாமன தின்று சிவாமனா, சிவியன் கவலையிலிருந்து மட்டும் அருகி் மேருக்கெடுத்து வழித்த கோண்டிருந்தது.

"டாக்டர்! டாக்டர்! மச்சைவையும் ரோஜாவும் மனமுள்ள மச்சைத்தான். ஆனால் - ரோஜாவின் கைச்சி மச்சைக்கு வருமா? மச்சைக்கு அரவியைவா ரோஜா? மச்சைக்கு மனத்தை மெறிக்கிறும் மனமிருந்து என்ன பயன்?" என்று அவன் உன்னை அழுது கொண்டிருந்தது.

"அக்கா, அக்கா!" என்று குரல் தூரத்தில் இருந்து கேட்டது. "இதோ வந்த விட்டேண்டா, வஸது!" என்று வஸத்தின் தடைத்தக் கொண்டு குழந்தையின் அருகில் துடிதுச் சிவாமனா.

"அக்கா யார் கூட அக்கா பெசிக் கொண்டு இருக்கிற?"

"யார் கூடியும் பேசவில்லைய...."

"அக்கா, டாக்டர் மாமா சொகரு..."

என்று தொடர்ந்தாள் குழந்தை.

சிவாமனாவுக்கு ஏதே அழகை கொடு பரித்தக் கொண்டு வந்தது. "அவர் சொக வதை மேகையாம் என்விடம் சொல்லாதே வஸத்தா!" என்று.

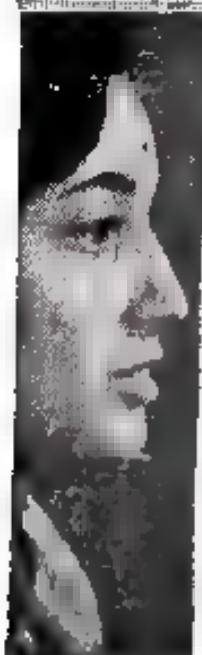
குழந்தை வஸத்தாவின் உதாரை குன்றி விட்டது. தொய்யை குரலில், "ஏன் அக்கா அழறி? நான் தொடர்பும் தப்பு செய்து விட்டேனா?" என்று.

வாட்சிவிதை காணக் கொடுத்த வஸத்தை வஸத்தியை வாரி அணைத்துக் கொண்டாள். "நீ ஒரு தப்புச் செய்யலா வஸது! டாக்டர் விட்டான் என் மனத்தைப் பதிலொடுத்து விட்டு நான் நான் தப்பு செய்து விட்டேன். தொடர்ந்ததற்குப் போகலாம் வா. அங்கிருக்கும் விதம்விதமான பூக்களைப் பற்றி எல்லாம் சொக்கிறேன் வா!" என்று அழைத்துக் கொண்டு போனாள்.

அன்று இரவு வஸத்தாவுக்குத் தாக்கம் வரவில்லை. சிவாமனாவோ மாரியிலிருந்து கவலையாக இல்லை.

"என்னக்கா பேசவே இல்லை?"

"ம்.... என்ன சொகினே வஸத்தா...." என்று நித்திரையிலிருந்து விழிட்டுக் கேட்டாள் சிவாமனா.

எனக்கு உண்மையிலேயே ஒரு பாங்குக்

கணக்கு தேவையா?

கவியை உணர்வதற்குத் தேவையாக, கணக்குடைய சேமிப்புகள் பாங்கில் வைத்திருப்பதால் அவற்றிற்கு வட்டி செலுத்தத் தவிர, அவை நிரூபிக்கும் போகாமலும் தொடர்ந்து விடாமலும் பத்திரமாக இருக்கும். பாங்கில் கணக்கு வைத்திருப்பதால் அது போதுமான சேமிக்கத் தான்டவாம்.

ஆனால் ஒரு அவசர நிலையில் கணக்குப் பணம் தேவையப்படும்போது, என்ன செய்வது? நீங்கள் கவியாக - பாங்கிலிருந்து ஏதாவதொன்றை நிரீதரமாக - பணம் மடுக்க முடியும். ஏதாவதொரு தேவைக்கும் பாண்டியே சேமிப்புகள் இருக்கின்றன.

ஆனால், எவ்வளவு அதிகப் பணம் இவ்வியைப்பது உங்களுக்குத் தெரியுமோவா? அதனால் பரவாயில்லை. மிகக் குறைந்த தொகையான ரூ. 5 வைத்துக் கொண்டு உடனடியாக பாங்கு ஆப் இந்தியாவிலிருந்து சேமிப்புக் கணக்கு திறக்க ஆரம்பிக்கலாம்.

உண்மையாகவா?

ஆம், கட்டிட் பாங்கு ஆப் இந்தியாவில்தான். தேசம் முழுவதும் 900-க்கு மேற்பட்ட ஆபீஸ்கள் கொண்ட கட்டிட் பாங்கு ஆப் இந்தியா நாட்டிற்குத் தேவை செய்து கொண்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு வங்கியென்றும், உயர்நீதிமன்ற சேமிப்புகளை விடப் பாங்கு ஆப் இந்தியாவில் மேலும் உயர்ந்ததால் உங்களுக்குத் சொந்த அனுபவங்கள் பற்படுவதைத் தவிர, தேசப் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் நீங்களும் பங்கு எடுத்துக்கொண்டதாக ஆகும்.

கட்டிட் பாங்கு ஆப் இந்தியாவா?

ஆம், கட்டிட் பாங்கு ஆப் இந்தியாவாக.

ஸ்டேட் பாங்கு ஆப் இந்தியா
இந்தியாவின் தலைநகர பாங்கு

"உனக்குத் தூக்கம் வரது போகிறது. அதுதான் இப்படிப் போயிடு இருக்கே."

சியாமளாவிடமிருந்து தீண்டதொரு பெருமூச்சு வெளிப்பட்டது. "தான் தூங்கி எத்தனைபோது நானாகட்டா கண்ணா, தூக்கம் வழியாக அப்படி மாமா போட்டிருக்கும் அறையை நிறு கொல்கலியப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்."

குழந்தைக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. "இப்ப, நீ எங்கிட்ட எதைப்பா மறைக்கிறே அக்கா, நீ அடிக்கடி பெருமூச்சு விடறியே, அது என்? எங்கேனட இருக்க உனக்குப் படிக்கல்லியா, அக்கா?"

"அவையோ! அப்படிக்கெல்லாம் இங்கேனா கண்ணா, உன்னை எனக்குப் பிடிக்கின்றது இந்த உலகத்திலே வேறு யாரு என்ருப் பிடிக்கப் போறது?" சியாமளாவின் குரல் தழுந்நது.

"ஏன் அக்கா அழறயா?"

"இப்பேயே..."

"என்னுடைய பாக்க குடியாதான்னு தானே பொய் சொல்றே? இப்ப என்னைக் கூட்டிக் கொண்டே போது உன் கண்ணெங்கோம் ஈரமா இருந்திரு, அது ஏதும்?"

"வந்து ...வந்து ...கண்ணிலே ஏதோ ஒரு பூச்சி விழுந்து விட்டது. அப்போ பிடிச்சே

அதான் உறுத்திக் கொண்டே இருக்கு" என்றுச் சியாமளா பவவந்தமாய்க் கிரிப்பை வர வளருத்துக் கொண்டே.

"அப்பவித்து டாக்டர் மாமா கூடச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க தூக்கா, உங்கேனட என்னாத் திலே பூச்சி விழுந்திருக்காம். அதை எடுத்தாளுறாய்ம், அப் படிக்கு என்ன அக்கா?"

"என்னமோ எனக்குத்தேசி வந்தே. அவர் டாக்டராய்வார,

அவருக்குத்தான் இந்தப் பூச்சி விஷமெல் லாம் தெரியும், நாரிசுத்து அவர் வந்ததும் அவர் விட்டேயே வேறு..."

குழந்தை விடவில்லை. "ஏன் அக்கா நீ அன்னிக்கு டாக்டர் மாமாவும் கத்தரி மாமி யும் டென்லில் ஆடக் கூப்பிட்டதுக்குப் போகக்கிடையா..." என்று வேறொரு கேள்வி வாய்ப் போட்டான்.

"எனக்கு டென்லில் ஆட கராதாடா கண்ணா."

"மொய்... ம... டாக்டர் மாமா சொல் றீரோ..."

"என்ன சொன்னா?" - ஆவலின் தெற் சம் தலித்தது.

"நீ ரொம்ப நல்லு டென்லில் ஆடு வேண்டு. அது சரிக்கா, டாக்டர் மாமா, கத்தரி, நீ எங்காரும் ஒன்று போத்து படிச்சிருக்காயிடு, திருமாவா அக்கா?" கேள்வி மெல் கேள்வியாக அந்த மனதும் வந்தது.

"அந்தக் கண்தைய எல்லாம் டாக்டர் மாமா உய்விடப் சொன்னாரா?" எம்ருன் சியாமளா விசுத்தியுடன்.

"ஆமாம் அக்கா, அவர் டாக்டருக்குப் படித்திருக்கு முன்னுமே காரணமே உன் னோடதான் படிச்சாராம். நீக்கதான் காரண

மேலேயே ரொம்பக் கெட்டிக்காரியாயிடு, வான் தவமாக்கா?"

"பயம்பேசை கெட்டிக்காரியாக இருந்து என்ன பண்ணு? காழ்க்கைலேயே என்னை விதி அடாக்கிவிட்டே தை வளத்தா!" வான் விட்டு அழ வேண்டுமே போகிறது சியாமளாவுக்கு.

"என்னக்கா சொகிற...!" புரியவில்லை அவளுக்கு.

"ஒன்றுமில்லை, நீ தூங்கு, நேரமாகிறது."

வளத்தாவுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை!

"டாக்டர் மாமா வந்தா நீ ஏன் அக்கா என்னை விட்டுட்டு உங்களை கூட்டு போய் விட்டு? பாஸம் டாக்டர் மாமா ரொம்ப கருத்தவாட்டிக் கொண்டார், நீ அவரோட காப்பி காப்பிடக்கூட தீக்கிறதில்லையா!" குழந்தை வளத்தாவின் கேள்விகள் டாக்டர் மாமா அவையும் சியாமளாவையும் பற்றியே விட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தன.

தூக்கம் தொண்டையை வந்து அடைத்தது சியாமளாவுக்கு. "அவரோடு காப்பி காப்பிடவும் கண்ணெனக்கு சிறிததாய். காதுக் கேசல் பிசாஷைக்கான் கத்தரி இருக்கிறதோ, ...ம், சரி, வளத்தா நீ தூங்கப் போறியா இப்போ?" குரலின் என்டிப்புக் கவந்திருந் தது இப்போது.

"தூக்கிறேன், நீ என்ரு ஒரு கைக் கொடுத்து."

"ம்... சரி, கைகள் வடிச்சுக்கற ராஜ்யத்தில் கஞ்சாச்சுற ராஜ குமாரி இருந்தாணாம், அவள் ரொம்ப அழகியாம், தன் அழகினை அவளுக்கு எப்போதுமே ஒரு காலம் உண்டாம், ஒரு தாண்டிக்கு அரண்மனையிலே நிமிட ரென்று தீப்பிடித்து..."

அத்தக் கோர விபத்தைக் கேட்கக் குழந்தை வளத்தா

விழித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. - அவன் என்ருக்கத் தூங்கி விட்டான்.

அன்று டாக்டர் கத்தராகமாய்க் காணப் பட்டார். சியாமளா தனியாக இருந்தான். குழந்தை வளத்தா அவன் தாலாருடன் எங்கோ போகிறதான்.

"சியாமளா, ஒரு தங்க செத்தி, குழந்தை வளத்தாவுக்கு இன்னும் இரண்டு தாளில் ஆபரேஷன் செய்து விடலாம் என்றிருக் கிறேன்" என்னா டாக்டர் வரும் போதே, சியாமளாவின் முகத்தைப் பார்த்ததும் "என் னோமோ இப்படித் திகைத்துப் போய் நிறி நிறு!" என்று.

"மாரி காலத்திலே பனிக்கட்டி மாணிக்கா காந்து பரம உடனென்று என்னலித் கொண் டிருக்க கைக்கு, தவிக்கும் வேயிம் காலம் வரப் போகிறது என்ற என்னமே வரலில் கிடையே? அந்த அதிர்ஷத்தைத் தீர்க்குதுப் பாரித் துக் கொள்ளு" - என்னுன் சியாமளா.

"நீ என்ன சொல்லுகிறாய் சியாமளா!"

"தான் அமைத்துக் கொண்ட சின்னஞ் சிறிய இன்ப உலகம் என் கானடிமேலேயே கைக்கு தாறுக உடைத்து விழப் போவதைத் தான் சொல்லுகிறேன், டாக்டர்!"

“உம் இப்ப உலகம் உடைந்து விடுவானே?”

“என்னிடம் அப்படி காட்டும் ஒரு வஸ்துவமைய அடைந்ததற்கு நான் எத்தனையோ பெருமைப்பட்டேன் டாக்டர். உலகத்தாவுக்குப் பார்க்கைய வரப் போகிறது. ஆனால் எனக்கு...?” அவன் கண்கள் கலங்கின.

“அவனுக்குப் பார்க்கைய வசூலித்ததற்குக் காரணமாக இருந்தது பொய்யானதான் என்பதை.....”

டாக்டரை முடிக்கவிடாமல் வெகுநேரம் பேசினான். “யாரும் சொல்ல வேண்டாம்.” அவன் குரல் கனத்து விட்டது. “இன்று குழந்தை என்னிடம் பெரும் போதும் பழையும் போதும் அவ் குரலிலே அங்கைக்கு குறுகுத்துக் கொட்டுகிறது. ஆனால் அவன் என்னைப் பார்க்கும் நிலை வந்தால் அப்போது அந்தக் குரல் என்னைப் பார்க்கும் பரிதாபப்படும். ஏன், பயப்படவே செய்கும்.” அவனாக அழுகையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

டாக்டர் அவன்—உடல் குறுக்க அழும் அவனைப் பார்க்கான். “இந்த மாதிரிபான கற்பனைகள் என்னாம் நீயாக ஏன் செய்து கொள்ளுகிறாய் பொய்யான?”

“டாக்டர்! என்னை அழி என்று என்னிடம் கொண்புகிறாய் வஸ்துவ. அந்த எண்ணத்திலேதான் அவனும் நானும் தெருவிடப் பழகி வருகிறோம். ஆனால் என் உண்மை நிலையை அவன் பார்க்கும் விட்டால்...”

மூத்தருக்குப் பொறுமை போல் விட்டது. “பொய்யான! அப்படியானால் குழந்தைக்குப் பார்க்கைய நிரம்புகைதான் விருப்பமில்லை, ஏன் அப்படித் தானே?” என்றார் கடுமையாக.

“நுனையிலே அப்படி வேண்டாம் கொல்லாதீர்கள் டாக்டர்!” தவித்துப் போய் விட்டான். “இந்த உலகத்திலே

தூர்ப்பாக்கியவழியாக நான் ஒருநாள் இருப்பது போதும் டாக்டர், போதும். குழந்தைவின் கண்களுக்கு—அவன் காழ்க்கைக்கு ஒலியைக் கொடுக்க. பாசத்திலே பித்த உணர்ச்சியின் ஏதேனோ உலர் விட்டேன். அதற்காக என்னை மகனிடத்து விடுங்கள் டாக்டர்!” இதைச் சொல்லிவிட்டு மருண்ட மாதிரி ஒடினான் பொய்யான.

“அன்று இரவு குழந்தை வஸ்துவ பொய்யான அக்காவிடம் ஏதோ ஒரு மாறுதலை உணர்ந்தான். “பொய்யான அக்கா, நீ ஏன் இப்போது என்னை அடிக்கடி கட்டிவிட்டு முத்தம் கொடுக்கிறே...ம்?” என்று கேட்டு விட்டான்.

“பெறுமனே தாண்டாய்மா... இப்போ உங்களை...” வார்த்தைகள் குற்றப்பெருமன் காப்பக்குள்செனவே டுடித்து போன.

“ஏன் அக்கா பேசவில்லை? மாதிரியே திறந்திட்டு கொண்டு விட்டு? இன்று முழுதிலே நீ என்னவோ மாதிரிப் பேசே. அடிக்கடி பெருமனை விட்டு... அழகுமா?”

இதற்குமேல் பொய்யானவனின் சமாளிக்க முடியவில்லை. “தாக்கத்தி டாக்டர் மாமா உட ஆண்பத்திரிக்குப் போகப் போறயோன் ஸ்டோடம்மா, அந்த நிலைத்துநான் கண்கள் படலுக் கொண்டிருக்கேன்.” என்றான்.

“உங்களைப் பார்த்துவிட்டால், என்னைமா விட்ட டாக்டர் மாமா சொல்லிக் கொள்ள வருத்தம் அக்கா. அது சரி... உங்களுக்கு தெரியுமா?”

“என்ன தெரியாதே....”

“டாக்டர் மாமா, எனக்குப் புதிதா சொன்னது வக்கப் பதிக்கப் போறதாம். அது கொஞ்சக்கூட வக்கியே வக்கிவதாம். ஏன் அக்கா திறந்தாது?” என்று உறுதி செய்து கொள்ளக் கேட்டான் குழந்தை.

“டாக்டர் மாமா சொந்தது என்னாமே திறந்தான் வஸ்துவ.”

“புதுக்கண்ணு பதிக்கப்படும் நான் என் வஸ்துவையும் பாக்கவாமாம். டாக்டர் மாமாவை, உங்களை என்னவையும் பார்க்க முடியுமா அக்கா? நான் கேட்கும் கேக்கியின் தன்மை வறிபாது கேட்டது குழந்தை.

“டாக்டர் மாமாவைப் பார்க்கவாம், இந்த உலகத்தையே நீ விடப்படி வறியும் கண்ணாக் பார்க்கவாம் கண்ணே!” என்று சொல்லும் வரை நிரம்பப்பட்டு அடக்கப்பட்டு இருந்த துக்கம் கட்டிவிடத்துக் கொண்டது. தனிப்பித்து வஸ்துவ முடிக்க கொண்டு போற மிஞ்ச. “ஆனால் உன் அக்காவை டாக்டர் உலகம் பார்க்கமுடியாது. உலகக்குப் பார்க்கைய வந்த நீக்கு அவன் இப்போ இருக்கப் போவ தில்லை” என்று மெதுவாகச் சொல்லிக்கொண்டான்.

“என்னை சொல்றே...?”

“ஒன்றையாவியே கண்ணு....”

“டாக்டர் மாமா சொன்னார், ஆனால் பதிக்கியே இருக்கிற நான்கள் எல்லா குழை உன் மாதிரி அப்பா இருப்பா னாம். நீ சொல்றமாதிரியே வஸ்துவ என்னை சொல்லுகிறாயாம். என்னைக்கு விடையாடுவானாம். ஆனால் என்னைக் கண்ணே டாக்டர் மாமா சொல்றதிலே நம்பிக்கை இல்லை” என்றான் வஸ்துவன்.

“இப்போட கண்ணு, டாக்டர் மாமா சொல்றது அத்தனையும் உண்மை. பொய்யே இல்லை. அவரிடம் உன்ன நினைகள் என்னாகுமே ரொம்ப நம்பையர்களாகும்” என்றான் பொய்யான.

“என்ன இருந்தாலும் என் பொய்யான அக்காவோடு ஆகுமா?”

பொய்யானவின் குரல் தழுதழுத்தது. “கண்ணே வஸ்துவா, என்னை நீ மறக்க மாட்டியே?” என்று கேட்டான் குழந்தையை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டு.

“என்னை இப்படிக் கேக்கிறே?”

“உம்மாதான் கேட்டேன். நாமியாவி விட்டது. படுத்துக்கோ....”

குழந்தைவின் கண் ஆபரணம் வெற்றி வரமாக நடத்து ஒரு வாரமாகிற்று. அன்று கண் கட்டை அவிழ்ப்பதாக இருந்தது. பெற்ற குழை அமைத்துப் போக டாக்டர் மூடிக் கத்திக்கார். அவர்களுடன் கிளம்பப் பொய்யான மறுத்தான்.

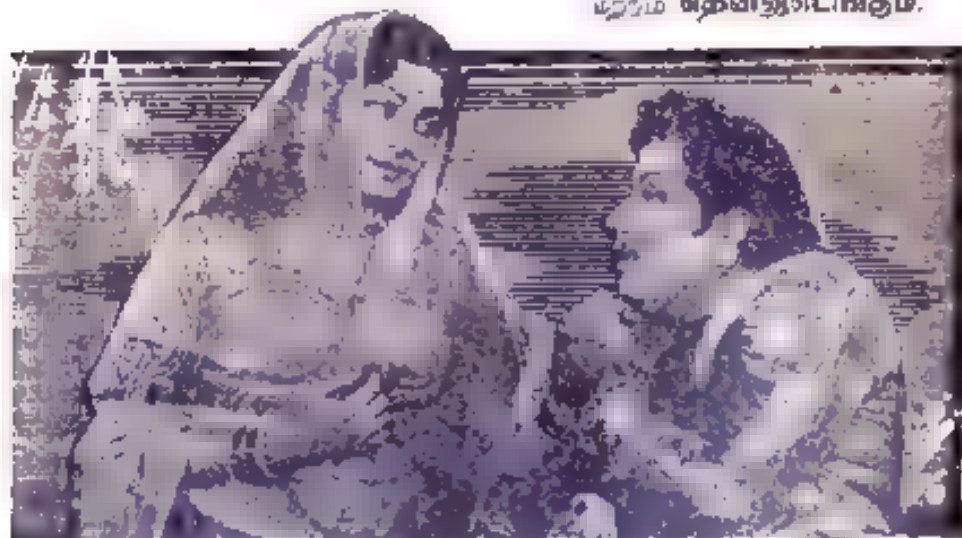
“ஏன் பொய்யான! நீ வறியிக்கியா?” என்றான் டாக்டர்.

“இப்போ டாக்டர், நான் இப்போ இருக்கிறேன்” என்றான் பொய்யான.

ஜனவரி 14 முதல்

தென்னை
கெயிட்டி
புவனேஸ்வரி
லியார்ட்டி-மிரர்டன்
முதலாம் தென்னுடெங்கும்.

சரஸ்வதி பிக்சர்ஸ்
ரானி சம்யுக்தா

கவி, பாஷை, நடிகை

கே. ஏ. சண்முகதாசன்

பைரக்ஷன். யோகானந்த்

புரணாகாரம்

M/S. பிக்சர்ஸ் டிராபிங்ஸ்

2/21 Dr. காமதேவன் ரோடு சென்னை - 10.

திருவதவாரி கீழே எறிந்த ஊற்று
கோல் பிடி வேறு, தண்டு வேராக
எழன்று கிழந்த போது. 'இப்படிப்
பொருள் கூட சில சமயங்களில் தீர்க்கத்
துணை புரிவது இடறி என்னை ஏமாற்றி
விடுகின்றன' என்று அவர் கூறிய
வார்த்தைகளுக்கு நேரான பொருள்
வானவயல்க்குப் புரிந்தது. ஆனால் அந்த

வார்த்தைகளில் அடங்கி விழுப்பதாக
அவன் எத்தேவப்பட்ட ஏதோ ஒரு
குறிப்புப் பொருள் மட்டும் அவனுக்குப்
புரிவதென்பதில்லை.

'ஊட்டு திற்பதற்குப் பயன்பட
வில்லை என்பதை அப்படிச் சொல்லு
கிறாரா? அல்லது அதில் இருப்பதாக
அணி தம்பிக்கொண்டிருந்த வேறு பயன்

ஒன்று இவ்வாறே போல் விட்டதை அப்படிச் சொல்லுகிறாரா?

ஒன்றும் புரியாமல் மருண்டு தின்ற வானவாக்கி முதலில் திணைத்தது போலக் கூடிய விளையின் அவர் மூய்க்கிணைவே யிருந்து தப்பிச் சென்று விட வேண்டுமென்றுதான் மீண்டும் தீயத்தான். கற்றிலும் நெருப்புக் கனலும் நீற்றறையின் நிற்றது போல் இப்போது அங்கே நின்றுள்ள அவன். அவருடைய கோபத்துக்கு அப்படி ஓர் ஆற்றல் உண்டு எவ்வதைப் பல முறை கண்டு உணர்த்தி இருக்கிறான் அவன். அந்தக் கோபம் குற்றிவிடவேயே மாற்றி அமைத்து விடும். கோடை வெயிலைப் போல் அதற்கு ஆளாவித எல்லான்றையும் வரட்டி விடும். கொடுமைவான வெப்பத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு வெயிலில் நிற்றவர்கள் அங்கிருந்து நிற்பதே தேடி உட்பட ஒருப் போய் விடுவதற்குத் தயிப்பது போல் அவர் கலன்று சிறும் போது அதற்கு ஆளாவிதவர்களும், கற்றி விடுப்பவர்களும், அறிவிருந்து விடவி ஓடி விடத் தயிப்பது உண்டே.

அவருக்கு மூன்றாம் இப்போது வானவாக்கியும் அப்படித்தான் தவித்துக் கொண்டு நில்லும். அவருடைய நிலைப்பைப் புரிந்து கொள்ளாமலோ, அங்கு புரிந்து கொண்டே புரியாதது போய்வோ அவர் மேலும் மெல்லும்:

"மகனே! நான் நம்பிக் கொண்டிருக்கிற ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் என்மேல் அவதூறிகளை உண்டாவதைப் போன்ற அறிவுநிலை நின்று காலமாக எனக்குத் தெரிவித்தன. இதே நிலைமை இப்படியே வளருமானால் நான் இனிமேல் எப்படி மாறுவான் என்று உறுதி சொல்லமுடியாது. என்னுடைய ஒரு கண் இப்படியே இருப்பே பொருளைக்கூற நெருப்பிட்டுக் கொளுத்தி விட்டு இவ்வுள்ள எல்லாரும் அழிந்து தெரிந்த நிலை நாளும் அழிந்து சாக வேண்டுகிறதான். எல்லாவற்றையும் அழித்து ஒழித்து நிற்கவாக்கியிட்டு உறுப்ப அழிவ வேண்டும். நான் அழிவுப்போது இங்கு எவரும் அழிக்கப்படாமல் மீதமிருக்கக் கூடாது. 'இன்ன பொருளை இன்ன இடத்தில் வைத்திருக்கிறது' என்று நான் தப்பிச் கொண்டிருந்ததை எல்லாம் எனக்குத் தெரியாமலே இம்மாதிரி விருக்கின்றன. வாரிடத்தில் எல்லாம் பொதிய மனை சரித்தாலும் சரியாதென்ற உறுதியோடு நான் உம்பிக்கை வைத்திருந்தேனே அவர்களிடத்திலேயே அது இங்கே என்று இப்போது தெரிகிறது. எங்கெல்லாம் மிகவும் மதிப்பும் பெறுமானமும் உண்ட பொருள் களைப் பொதித்து வைத்திருந்தேனே

அங்கெல்லாம் அவற்றைக் காணவில்லை. இதோ இதே வழந்து விழுந்து விடக்கின்றதே: இந்த என்னுகோலில் தயங்கும், பிடிக்கும் மூடுவோ உய்வா குழலில் தான் வைத்திருந்த அரும் பொருள் பண்டம் அம்மறையும் இப்போது இதில் காணமுடியா விட்டே மகனே!"

ஆத்திரமாய்ப் பேசிக் கொண்டே வந்தவர் அந்த வெயிலார் சொல்வதற்கும் கேட்கச் சொல்வதற்கும் அவன் தகுதியுடையவன் இங்கே என்பதைத் திடீரென்று உணர்ந்து கொண்டு விட்டதைப் போலப் பெரிய நடுநிலையே திறக்கிறார். அதுவரை தாம் பேசியிருந்த விளக்கங்களால் மகனுடைய மூக்கில் என்னென்ன உணர்வுகள் விதைத்திருக்கின்றன என்பதை அவனை பார்த்துவிட முடியாத மோகத்தில் அவனும் வ மூக்கிலிருந்து தான் பார்த்துக் தெரிந்து கொண்டு விளையாடக் கீழே நுழிந்து கையறுபோகையும் பிடிவாய்ப் எடுத்துத் திருவிழா அவர்.

வானவாக்கி அந்த பேரத்தைத் தான் வெயிலேறிச் செல்லுவதற்கு அவர் கொடுத்த அரிய சத்தார்ப்பாறாகப் பவம் படுத்திக் கொண்டு மெல்ல வளர்ந்து, அவரும் அவனைத் தடுக்க விரும்பி, அப்போது அவருக்கும் வேறு பொருள்கள் அவரோடாவையவர்களும், அவையொன்றை வாகையும் சொல்கருகு இருந்ததற்கு அவன் அங்கிருந்து போவது பற்றி நினைக்கவோ தடுக்கவோ காரியமில்லா விருப்பமில்லை அவர்.

அவன் சென்றதும் 'என்னுகோலில் பொதித்து வைக்கப்பட்டிருந்த எம் படைத் தரணியை வாரி அழிவிருந்து படுத்தித்தான் முடியும்' என்ற நிர்க்கணியில் அவர் ஈழ்வினார். அத்தப் பொருள் அவ்வளவு பத்திரமாக அதற்குள் பொதித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் உண்மை தங்களைக் கவித இன்னும் ஒரே ஒருவருக்குத்தான் தெரியும் என்ற ஞாயகம் அவருக்கு வந்தது. என்னுடைய வாழ்க்கையையே மாற்றித் தள்ளி விடக் கூடிய பெரிய துரகதீவங்களுக்கு அந்த யானமான அத்த ஈழப்படைத்தாளி இந்த என்னுகோலுக்குள் வைக்கப்பட்டபொது நான் என் இது என்னளால் பார்த்ததைத் தவிர இன்னும் ஒரு கண் மட்டும் பார்த்திருக்கிறது. அத்தப் பொருள் இருபுள்ள வைக்கப்பட்டிருப்பதை நினைவு கூர்ந்து இப்போது திருபுயிருக்க முடியுமானால் அப்படித் திருபுயவன் அந்த ஒரு கண்ணுக்கு உரியவருக்கதான் இருக்க வேண்டும். கற்பூரக் கப்பலைத் தேடிக்கொண்டு கடற்பயணம் செல்லுவதற்கு மூன் ஓயஞ்சாரியைப் பயமுறுத்தி மருட்டுவதற்கு ஓர் அடைவானமாக இதை

என்னிடமிருந்து லாபவிக் கொண்டு போய் இருட்டில் அவன் மாட்டத்திலே வைத்து விட்டு வந்தவனும் அந்த ஒற்றைறக் கண்ணுக்கு உரியவன் தான். ஏதோ திட்டமிட்டு என்னைக் கவிழ்த்து விடும் எண்ணத்தோடுதான் அவன் அந்த ஐம்பளத் தாலியை தீதல் ஒன்பது வீடுகளுக்கும் வெளியேற்றி வீதல் வேண்டும். அதை இனிமிருந்து வெளியேற்றுவதற்கும் என் உயிரையே உடம்பி விருந்து வெளியேற்றுவதற்கும் அதிக வேறுபாடில்லை. இந்த ஊழ்விசேஷம் யாரை மருட்டுவதற்காக எந்த மாட்டத் திய் துவலைய வைக்கப்பட்டிருந்ததோ அந்த மாட்டத்தி விருத்தவர்களுக்கு இதைப் பிடி வேறு தண்ணு வேலுக்க கற்ற நுடிதான் எப்பித தெரிந்திருக்க திராசாமிவா தியோது அகாலக அமைதி விருந்து வெளியே வந்துதிருப்பாய் களோ என்று தான் சத்தேகப்படுவதற் கும் திட்டமிட்டே.

'சத்தேகப்பிவாரம் இது தகைவேழம் பருடைய வேல்காள். அந்த ஐம்ப லட்டத் தாலியை அமைப் பற்றிய உண்மையும் அவரால் வெளிப்படுத் தப் பெறுவதற்கு ஒன்றும் அருவாடைய உயிரையே இந்த உவகத்திவிருந்து தான் ழுதயம் வெளிப்படுத்தி விட்டால் என்ன?' என்று கொடுமையாகவும், குரமாவையும் ழுதிர்ந்து நின்ற தீவகத் தார் பெருதிதிச் செய்கார். இப்போது அந்த ஒற்றைறக் கண் வேங்கை தன் னிடம் வகைகாக்க மாட்டிக் கொண்டு அண்டைய பழுப்பதால் தான் தீவகப்ப ளைச் செய்வது சாத்தியமானதே என்று தம்பிரனர் அவர்.

இந்த அவதரமான தீர்மானத்துக்கு வந்தவுடனே பெருமாளினையேய் கூர் ழுடைய நயப்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான காவலன் ழுருவிலக் கூப்பிட்டு, "தீ இப்போது உடனே புறப்பட்டுப் போய் மருதூர்ப் பாக்கத்து அல்லவாக்கரை வில் உள்ள வகைப்பாடியில் இருக்கும் தாகர் குவத்து மறவனும் அருவாவின் இங்கே அழைத்துக் கொண்டு வர வேண்டும். இங் ழுடிலாவன் மனறையும் போதுக்குள் தீ அகவேண்டு திரும்பி இங்கே வர முடியாவிட்டால் உன்னும் வகக்கு ஒரு பவனும் இல்லை. என்மாதிரி வனம், சக்கரவாளத்துக் கூடுகன் காவிலக்கரை தானற்புதர் எங்கெல்லாம் தேட முடி யுமோ அங்கெல்லாம் தேடி அருவாவின் கண் ழுடித்து இங்கே இருப்பி னரும் போது அகவேண்டு வர். அவன் இவ்வாவிட்டால் வராதே. ..." என்று உறுதியாகக் கூட்டி வகாசம் சொல்லி அனுப்பவேண்டு தெரிவிச் செய்வார். அவ ருக்கு அக்கரசக்கமாவனகுறிய அத்தக்

காவலன் உடனே அதைச் செய்வதற்கும் புறப்பட்டான்.

அவரின் அனுப்பி விட்டும் சிந்தனைக் குறிய பவ சத்தேகக்கலை மாத்திரி மாற்றி தீவகத்துப் பாதி பவனும் பாதி அவரும் பிக்கைகளுவாகக் குதும்பிரேஞ் அவர், திம்மதி சிறிதும் இவ்வாரம் என்னென் வகோ எண்ணிப் பரபரப்பை திருத் தவ அவருடை வகையர்வகன்.

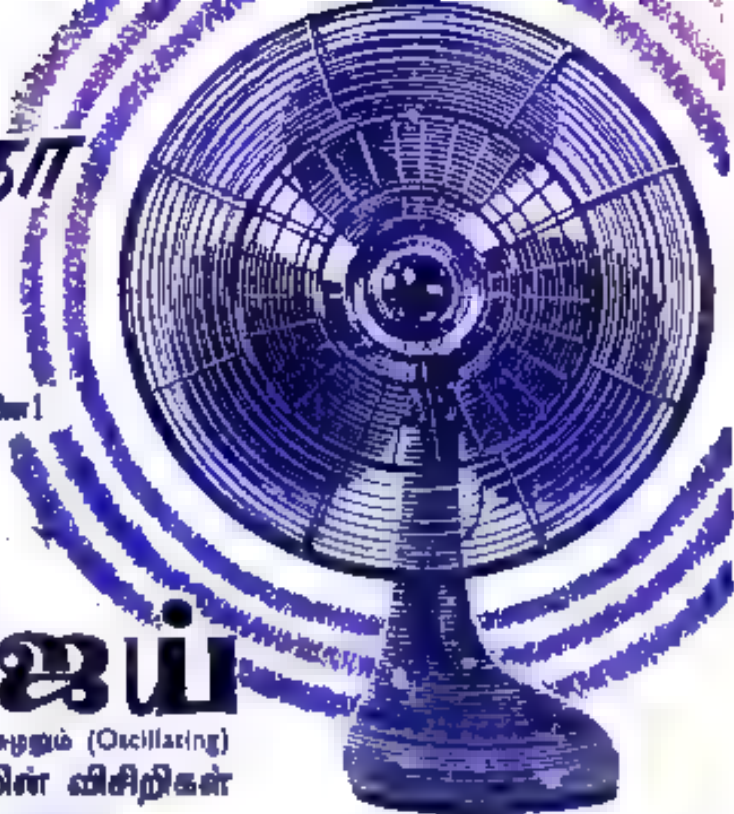
'என் பவப் சிணுந்து. காரணமத் தது. பொய்காணது. இன்னும் ஆவீ ரம் தகைவேழம்பர்கள் எனக்கு எதிராக மாறினதும் அத்தக் காண த்தகன் மறபு - ஏதோடு பிணைத்து வந்துவிடப் போவதில்லை. பிணைத்து எத்தாழம்? என்னை பன்ன செய்துவிர். முடியும்? சைத்தவர்கள் பவகா மாதி வேண்டு மானதும் வரலாம். பிணைத்து வர முடி யாது. இது தெரிந்தும் தான் என் பகருகிறேன்? என் உடம் எத்தகாக வுடுவகிறேன்?' என்று எண்ணி எண்ணி பவத்தகமடியே வெளியே சென்றிருக்கும் காவலன் தாகர் குவத்து அருவாவின் அமைத்து வருவதையே எதிர்பார்த்துக் காத்திருத்தார் அவர். அப்போது வேறு எந்த வேலையையும் செய்வதற்குப் பொறுமை இல்லை அவருக்கு. பட்டினப் பாக்கத்திற் பவனாவ திரிர்ந்து திரிதும் தன்ழுடைய அந்த மானிகை ஒல்பவாடுக்காகக் கவித்துமோம் அவ ருடை வமணக்கண்ணிய் அழிவைக் குறிக் தெ பொய்த் தேரத்தகன் வரிவக வாய்த் கோன்றின்.

அன்று மாலை இருட்டுவதற்குத் சிறிது தேரத்துக்கு ஒன்றும் அவர் அனுப்பியிருந்த காவலன் நாகர்குலத்து அருவான மறவனேடு இரும்பி வந்து விட்டான் இதைச்சி மனியாக வகார்க் திருத்த அத்த முாட்டு தாகன் பெரு திதிச் செய்கருடைய அத்தரகர் அரை யில் ழுமைத்து அவரை வணக்கி விட்டுப் பவனாக எதிரே திண்டன். அவரின் அமைத்து வந்த காவலனை அங்கிருந்து வெளியே போய் விடுமாறு குறிப்பிக் காட்டிக் கொடுத்திச் செல்வார். காவலன் வெளியேறியதும் மாயிச பர்வதமாக வந்து வீண் அருவாவைத் தெருவிக் மெய்கிய குரலின் அவரின் வேண்டிக் கொண்டார் அவர்.

"அருவாவா! நீண்ட, நாட்களுக்கு ஒன்றும் ஒர் இத்திரி விழாவில் தானும் கண்கவெழும்பும் உன்னை ஒரு காரியத் துக்குத் தாண்டிவிட்டு அனுப்பவேண்டும். சய்மாதிரிவகத்து இருளில் அத்த ஒளி வகையும். அவருடைய வகார்ப்புப் பிக்கைகளையும் ஒன்றாகிக்கு அனுப்பி விட்டி கொடுகி தாகர்கள் உன்னை அனுப் பிச காரியம் அன்று உன்னும் தடை

கோ

மின் விசிறி
அமைப்பில்
இதுவரை
கண்டிராத
அரிய காதலை!

விஜய்

16" ஏ. எல். சுழலும் (Oscillating)
டேபிள் மின் விசிறிகள்

பிரம் மட்டை கிரீட் கண்டிரோதுடன்
கூடிய ஒரே இத்திய மின் விசிறி.

■ கலக்கிரமமான கண்ணுக்கிவிட வண்ணக்
களில் உள்ள விஜய் மின் விசிறி உங்கள்
இல்லத்தை மேலும் அழகுறச் செய்கிறது.

■ சந்தயில்லாத இயக்கத்துக்கும் நீடித்த
கூல உழைப்பிற்கும் உறுதியளிக்க விஜய்
மின் விசிறிகளில் சை நியோசிக் இயங்கும்
ரோட்டர்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

■ விஜய் மின் விசிறிகள் இரண்டு வகுட கால
உத்தரவாதத்துடன் கூடியவை.

புறவிசிறியை எந்தெந்த:

ஒபுல் ரெட்டி ஏஜென்ஸீஸ்,

துக் சிங்கம், மதுரை ரோடு, சென்னை-2.

தயாரிப்பாளர்:

கேஜனல் என்ஜெட்டிவன்,

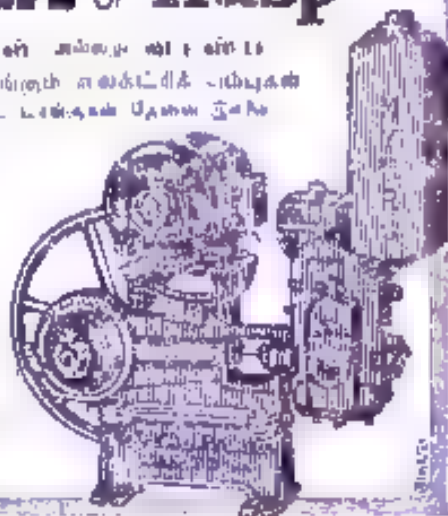
இண்டஸ்ட்ரியல் என்ஜெட், சென்னை-22.

பெங்களூர் கண்ணகலண்டர்

ஆம்ஸென் எஞ்சினியர்ஸ் பிரைவேட் லிமிட்டெட்

இண்டஸ்ட்ரியல் என்ஜெட், சென்னை-22.

பெறவில்லை. இருந்தும் இன்று இவ்வகை காலத்துக்குப் பின், உங்கள் தான் மீண்டும் இங்கே அமைதிக்குக்கிறேன். இன்று நான் உங்களைச் சொல்லச் சொல்லி வேண்டி கொள்ளப் போகிறேன். சொல்ல உன் திட்டத்தில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். நான் உன் திட்டத்தில் அந்த நிலையும் பெரியது. அமைதியை அது அமைதமானது. அமைதிச் சொல்லுக்கு மறுக்கக் கூடாது."

அருவாளன் தன்னுடைய பால்கா மரம் கருட்டு விழிகளால் மூடித்து அனைத்துப் பார்த்துவிட்டுச் சிறிது நேரம் தாய்விளையில் ஒவ்வொரு வாசித்தவதால் யோசித்து மறுமொழி கூறினான்.

"நான்! என்னுடைய இந்த உடம்பிள் இருக்கிற செஞ்சு எதுபோ அது நீங்கள் எனக்கு அளித்தது. நீங்கள் வளர்த்தது. உங்களுடைய சொத்துச் சொருக்கிகள், நிரிந்த திறந்த தான் உங்களை உட்கொண்ட மறுப்பேது?"

"நீ நான் சொல்லத்தகு ஒப்பக் கொள்ளப் பட்டுப் போனது. என்னுடைய உதவிகளுக்கு என்னை மெத்யை சொல்ல வேண்டாம். என்னுடைய உதவி கொடுத்தார்கள் என் மெத்யை தந்தியை எவர்களுக்காகத்தான் இருப்பார்கள் என்ற அம்சிக்கையை நான் உயிர் காலத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மெத்யை விட்டேன். அருவாளன்! என்னுடைய சொந்தம் நான் நான் யாருக்கு என்மாம் இட்டேனோ அவர்கள் என்னை எதிர்த்துச் சொருக்கத்தான் அடைந்திருக்கிறார்கள் ஒன்றை என்னைக் காக்கும் சொருக்கி அடைந்திருப்பதாக எனது உடம்பில்லை. நான் இட்ட சொருக்கி அடைந்திருக்கிற என்மாம் தன்மையை வளர்த்திருக்கும் என்மாம் எனக்கே நம்மீக்கை இல்லை. நீ மெத்யைமே என்னைப் புத்தி தாயும் இப்போதுள்ள என் மன நிலையில் உன் புத்திசையை நான் போயியான தெய்வ தீர்ப்பினை, இன்று காலை விருந்து எனக்கு என்மேலேயே ஏம்பிக்கை இல்லை...."

"நீதான் மனக் குழப்பம் அடைந்திருக்கிறீர்கள் போய் தோன்றுகிறது ஐயா! இப்படியான தீர்ப்பில் உங்களை நான் இதற்கு முன்பு எதிர்த்தே இல்லை. உங்கள் அந்தரங்க உயிர் துரு

வேழம்பர் அருகில் இருந்தால் இப்படி உங்களைச் சவரப்படுத்திவிடுக்க மாட்டாரே? அவர் இப்போது எங்கே?" என்று அருவாளன் கேட்டான்.

"இப்போது என்னுடைய கவலை அவர் இங்கே இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறார் என்பதைப் பற்றிய கவலை நான் அருவாளன்! அவர் இப்போதுதான் எனக்கு உங்களை, உன் கவலை தீர வேண்டுமாய் என்று அவர் இல்லாமல் தொலைய வேண்டும்!" என்று கூறினார். அந்தக் கூட்டமாகக் கூட்டிதான் முகத்து விளையை அந்தக் கூட்டம் அருவாளனுடைய கொஞ்சம் அகத்ததைக் கூர்ந்து பார்த்தார் அவர். அருவாளனுடைய முகத்தில் திசைகள் தெரிகிறது. தெரிந்தது.

"காத்தானது இப்படியே பேசுகிறேன் என்று என் மெத்யை எத்தெய்வமாதே, அருவாளன்! இன்று இரவு நடு யாமம் முடியுக்குள் இந்த கூட்டத்தில் ஒரு உயிர் உன் கவலையை முறிய வேண்டும், அப்படி ஒருவரை உயிர் என் கவலையைத் தீர்க்கிற உயிராகவும் இருக்க வேண்டும். அந்த உயிர் யோசும்போது என் கவலையும் போய் விட வேண்டும்."

அருவாளன் மெய்யாக அவரைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். இரும்புப் பைகை போன்ற அலையுடைய பரந்த மார்பு மெய்யுறத்து விசிந்து விட மிக் தணிந்தது. அவர் அலையுடைய அந்த மெனக்கைப் பொறுக்க முடியாமல் அவனைச் சிறித் கொடுத்தக் கொண்டார்.

"என் இன்னும் மெனக்கை இருக்கிறது! இப்போது மட்டும் நான் அளித்த சொத்துச் சொருக்கி உன்னிடமிருந்து என்மேல் போய் ஒளிந்து கொண்டது!"

இத்தக் கேள்வியைச் செலிபற்றதும் அவன் தலை தாழ்த்தது. இத்தக் கேள்வி என்ன அவன் மடக்கப்பட்டு விட்டான் என்பதைச் சொல்லுது போய் அவனுடைய முகம் பாவமும் மாறினது.

"சொன்னேன்; ஐயா! சொன்னேன் நீங்கள் எனக்கு சொல்கிறீர்களோ அது! சொல்லு உன்னிடமிருந்து நான் பெற்ற சொத்துச் சொருக்கி நன்றி சொல்கிறேன்....." என்று ஆசைத்தொடு அங்குக்குப் பதிக் கூறினான் அவன்.

19-சாவதற்குத் தந்த வாழ்வு

அருவாளனுடைய சமீபத்தில் பெரு திசைச் சொருக்கி திறந்த நிலைமையை அளித்தது. அவர் விருப்பத்தைச் செயலாக்க அவன் முன்வந்ததில் அவருக்குப் பரமதருப்தி ஏற்பட்டிருந்தது.

"நங்கு! உன்னுடைய தன்றியை வறுதான் நம்புவதற்கு இன்னும் இடம் இருக்கிறது. என்னிடம் நீ இன்று சொற என்னை உதரிக்கும் சொருக்கித் தான் உனக்குத் தந்திருக்கிறது. என்

[illegible][illegible][illegible]

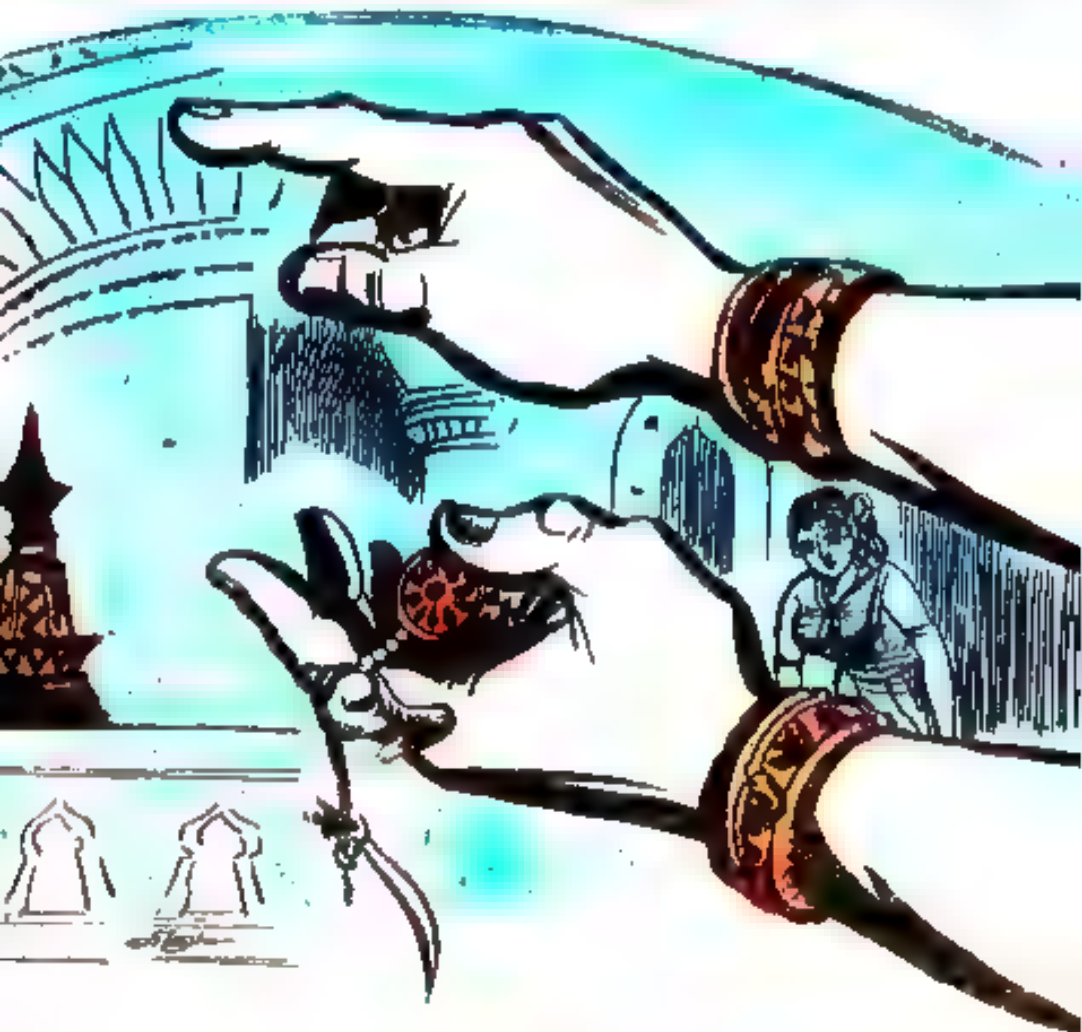
“இந்த நாடகம் எவ்வளவு எழுப்புகிறதோ” என்று காலிக் கொண்டு. நான்கு நாடகங்களில் கொடியடித்து வந்திருந்தே கொடிய கொடிய அகாஷம். உத்தராகாத்திரை எழுப்பியது மிகவும் உயர்ந்தது. அப்படி எழுப்பியதற்கு நான் துடிக்காதே. உன் குரலில் எழுப்பினால், அளவு மாற்றம் இல்லாமல் எழுப்பினால் உன் மனத்திலும் மிகும்.

துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு ஆச்சிரிப்
புக்குக் காரணமான கபீதா ஸ்ரீ இவிய
கவன ஈர்த்தியிருக்கிறார். இவ்வாறு
நிம்னவாப் புகித்து செந்திராகனம்
கொண்டிருப்பது கவன ஈர்த்து துவக்கி
கொண்டிருப்பது ஆச்சிரியாகக் கொண்டிருப்பது

தன் கைகளால் தானே செய்வ வேண்டி விரும்பினதே என்ற வருத்தத்தோடு தலைவியை எழுப்பினாள் தோழிப் பெண். தூக்கத்திலிருந்து விழித்து எழுந்த கரமஞ்சரி மூற்றிலும் விழிப்புக் கொள்ளாத அனரகுறை உறக்கத்தில், "வசந்த மாலை! அவளுடைய கண்களில் என்னுடைய கணவுகள் வளருவிதடை" என்று வாய் சோர்ந்து எதையோ மூன்றும் பின்னும் தொடர்பினை அரற்றினாள்.

பிறக்கிறார் என்று தலைவியின் காதலனை குவித்து பதற்றத்தோடு மெல்லச்சொன்னாள். தந்தையின் பெயரைக் கேட்டதும் அந்த நேரத்தில் கேட்கக் கூடாத பேய் புதங்களைப் பற்றிக் கேட்டு விட்டது போலத் திடுக்கிட்டுப் போய் எழுந்து நின்றாள் கரமஞ்சரி. அவளுடைய கண்கள் பலத்தினால் மருண்டு பார்த்தன. வாயிலில் தந்தை ஊன்றுகொண்ட வத்து குரூரமான பார்வையோடு நின்று.

தலைவி அறிலும் அந்தக் கொற்கள் கதையோடு வந்து நிற்கும் பெருநிதிச் செய்வரின் செலிகளில் கேட்டுவிடக்கூடாதே என்று பலந்த வசந்தமாலை, "அம்மா! கணவைப் பூற்றி அப்புறம் பேசிக் கொள்ளலாம், முதலில் தன்முக விழித்துக் கொள்ளுங்கள்! இப்போது வாயிலில் உங்கள் தந்தையார் வந்து நின்று கொண்

"ஒன்றுமில்லை! உனக்கு என் போல் இருக்கிற போயத்தில் இந்த நேரத்துக்கு நான் இங்கே நோடி வருவதே தவறு என்று நீ சீறினாலும் சீறுவாய். நான் வந்த காரியம் அவ்வளவு பெரிதா? சீற்றத் துக்குக் கூடத் தகுதியானது இல்லை அது மிகவும் சிறியது! இதோ இப்படி என் பக்கமாகப் பார்! இந்த ஊன்றுகொலை

டாக்டர்கள் மில்க் ஆப் மக்னீஷியாவையே சிபாரிசு செய்கிறார்கள் — மிதமாக பேதி ஆவது, அமிலத்தை எதிர்த்து, பூர்ண மிவரணமளிப்பதில் சக்தி வாய்ந்தது.

உலகத்திலுள்ள ஆப்-மக்னீஷியா டாக்டர்களையும், சுகவையைய சிபாரிசுப்பவரும், பிரபல கையாள்பவர்களும், டாக்டர்கள் அவர்களையும் "மிகவும் உயர்ந்த சிபாரிசுக்கு பரிசீலனை மில்க் ஆப் மக்னீஷியாவை சிபாரிசு செய்கிறீர்களா?" என்று கேட்டதற்கு அவர்களின் அபேகை "ஆம்!" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஆம், குழந்தைகளாகவும், பிரபல மற்றும் டாக்டர்கள் போன்ற நோயாளிகளுக்கும் உட்பரிசீலனை மில்க் ஆப் மக்னீஷியா மிகவும் பயன் தரக்கூடியது என்று டாக்டர்கள் கருதுகிறார்கள்.

மீதித் துள்ளியெழுந்திருக்கிறீர்

பேதி மருத்து ஆளுதல் பரிசீலனை மில்க் ஆப் மக்னீஷியா சிபாரிசுமாவும், செவ்வகமாவும், இதமாகவும் வேலை செய்கிறது. நீரால் உருப்புகளை பதனப்படுத்துதலுமில்லை. அமிலம்வளை அடக்கும்-மீதித் மில்க் ஆப் மக்னீஷியா கையாள்பவர்களால், காய், கெட்டுக்கொள்ளும் மற்றும் மலச்சிக்கலுடன வரும் இதர அமில உபரத்தகவி விருத்தும் சிபாரிசுமளிக்கிறது.

சக்திவாய்ந்த பேதி மருத்து இப்போதிரி உயர்ந்த பரிபூரண சிபாரிசுமளிக்கிறது!

உயர்ந்த டாக்டர்கள் கேளுங்கள்! ஒன்றொரு டீட்டிலும், டீட்டிலும் இருக்கவேண்டியது

பிலிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியா

இருபத்தை மில்க் மில்க் ஆப் மக்னீஷியா அமிலத்தால் எதிர்த்து, அமிலத்தால் எதிர்த்து உட்கொள்ளும் சிபாரிசுமளிக்கிறது. எல்லாம் இப்போது, இப்போது பரிசீலனை மில்க் ஆப் மக்னீஷியா மில்க் ஆப் மக்னீஷியா உட்கொள்ளுங்கள், 4 மில்க் ஆப் மக்னீஷியா மில்க் ஆப் மக்னீஷியா மிகவும் பயன் தரக்கூடியது, 75, 150 மில்க் ஆப் மக்னீஷியா மிகவும் பயன் தரக்கூடியது.

பூர்ண மிவரணமளிப்பதில் சக்தி வாய்ந்தது, மிகவும் பயன் தரக்கூடியது, மிகவும் பயன் தரக்கூடியது, மிகவும் பயன் தரக்கூடியது.

உனக்கு நினைவிருக்கிறதோ?"—என்று அந்த ஊன்றுகோலை முன்னும் காண்பித்தபடி அவர் வாயிற்புறத்திலிருந்தே அவனைக் கேட்டார்.

அந்தக் கேள்வியைச் சிந்திച്ച് இடைமியம் செய்யாதவனாய் திண்ணை கரையொரீ. "தான் அப்போது அவருக்குப் பதில் சொல்ல விரும்பவில்லை" என்று போல ஒரு வெறுப்பு அவன் முகத்தில் தெரியவந்த வசத்தமாலைமேல் பார்த்தான். தானும் தன் தலைவியும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அருமைவாய் உண்மை ஒன்றை இந்தச் சமயத்தில் தெரிந்து கொண்டு விட விரும்பினான் வசத்தமாலை. உடனே அவன் மெல்ல மறுபடியும் தன் தலைவியின் காதலுக்குச் சென்றான். "அம்மா! அந்த ஊம்படைத்தானியைக் காலுமல் தவித்துக் கொண்டுதான் அப்போது இவர் பதறிப் போய் இப்போது வந்திருக்கிறார். நான் அதைப் பற்றிய இரகசியத்தைத் தெரிந்து கொண்டு இதுதான் ஏற்ற சமயம். சிந்தித்து நேரம் தேடிப் பார்ப்பது போல் இந்த மாடத்தின் ஓரம் முடுத்து வளர் எல்லாம் சந்தி விட்டு என்னிடமே இருக்கும் இந்த ஊம்படைத் தானியை எடுத்து இங்கு கொண்டு ஒரு லூகியில் கிடத்ததாகச் சொல்லி நிலமீடம் கொடுத்து விடுகிறேன். அப்படிக் கொடுப்பதற்கு முன்னும், கொடுத்த பின்னும் இவர் அங்கே உணர்ச்சிகளை நாம் இருவருமே கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்" என்று கூறினான். தந்தையின் வார்த்தைகளுக்கு மறுமொழி கூறாமல் அங்குமியம் செய்ததைப் போலவே தொழிலின் இத்தகை தந்திர மூலத்தினையும் அவன் அங்குமியம் செய்தான். தலைவியின் அலட்சியத்தைத் தவிர்த்துச் சமயத்தாலைப் புரிந்து கொண்டு தொழிலின் தன் திட்டப்படியே செய்தான். சிந்தித்து நேரம் பெருதிதிக் செல்லின் போது மைலையச் சொடுத்த பின். "ஐயா. எங்கு கூடைய மாடத்தில் உங்கள் ஊன்றுகோல் வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்தில் கீழே இத்தப் பொருள் கிடத்தது. இதை உங்களுடம் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று பத்திரமாக தான் எடுத்து வைத்திருந்தேன்" என்று அந்த ஊம்படைத் தானியை அவருடம் பல பத்திரமொடு கொடுத்து விட்டான் வசத்தமாலை. அப்போதும் கரையொரீ ஒன்றும் பேசாமல் தன் தந்தையையும் வசத்தமாலைகளையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக்கொண்டுதான் திண்ணை. பணத்துக்கு விரும்பமான கனவு கனிக்கப்பட்டு நனவுகனத்தின் துன்பம் மயமான அருபவன் உடைய அந்த நேரத்திலே தான் அங்குமியம் தெரிந்ததை வெறுத்தான் அவன்.

பெருதிதிக் செல்லின் அவர்களை இரண்டு பேர்களும் தன் முகத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்வதற்குக் காதலிருந்த உணர்ச்சிகளைச் சிந்தனையும் தன்னிடம் தெரிய விடாமல் சிவ ராதாராமனாக அந்த ஊம்படைத் தானியைத் தன் கையில் வாங்கிக் கொண்டு திண்ணை. வாங்கிக் கொண்டு விதத்திலும் வாய்க்கக் கவலைச் சவத்துக் கொண்டு விதத்துடன் எந்த அவசியமும் தெரியாத அங்குமியம் பாவம் நிகழ நின்றுகொண்டு ஒரு கணங்களுக்கு அந்தப் பெருதிதிக் பற்றிய நினைவையே அவர்களுடமிருந்து மறைப்பதற்காக. "இது என்ன? இந்தப் பொதுப் பொதுத் தைலைக் கொண்டு வந்து இப்போது வைத்த பணியாவதற்கும் உணவும் அப்படியே இருக்கின்றன? திண்ணை இருவருமே ஒன்றும் உண்ண வில்லையா?" என்று கவனத்தின்பட்ட வேறொரு காட்சியைப் பற்றித் தென்கவையிட அதை அக்கறை எடுத்துக் கொண்டுதான் போலக் கேட்டார். அவர் தக்கை அப்போது திட்டமிட்டுக் கொண்டு ஏமாற்றுகிறார் என்று கரையொரீக்குத் வசத்தமாலைக்கும் ஓரளவு புரிந்தது....தொலைந்து போன ஊம்படைத் தானித் திற்ப்பக் கெடுத்ததாகத் தமக்கு ஏற்படுகிற மயிற்ச்சிவத்துத் தெரிய விடாமல் செய்வதற்காகத்தான் கவனம் செலுத்தி விசாரிக்க வேண்டாத சிந்திய விஷயமாக இந்த உணவும் வேறொன்றைப் பற்றி விசாரிக்கிறார் என்றும் அவர்களுடமிருந்து கொண்டளர்கன். தொழில் போதிக் எதிரே சிந்திவருகூடைய அவருடைய மறைப்பாக்கையும் புரிந்து கொண்டு தான் அதற்கெற்ப விவரத்து மாறித் கொண்டு எதிரே வீசும்பவர்களைக் உணர்வைத் தாங்கி விருக்கும் அந்தத் தந்திரத்தைப் பார்த்து விடப் பதா. பவப்படுவதா என்றே புரியாமல் மிகத்து திண்ணைத் தொழிலும், அவருடைய தலைவியும், அப்போது அவருடைய குரல் இருந்தாற் போலிருந்து திடமொன்று உரம் பெற்று மிக வலிமை வாய் அவர்களை நோக்கி ஒலித்தது.

"பெண்ணே! உங்களைக் காட்டிலும் உன்னுடைய தந்தைக்குப் புத்தி அதிகமாக இருக்கும் என்பதை நீ போதும் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ஒரு திண்ணை விசாரித்து உண்டாவது தான் குடிசைக்கத்துக் கூட்டத்தில் யாரோ ஒரு பிள்ளையாண்டாளைக் கண்டு பிடித்து அழைத்து வந்து அவனுடைய ஒலிவத்தை வரைந்து வாங்கிவை அல்லவா? அந்த தானிலிருந்து இன்று இந்த ஊம்படைத் தானியைக் கீழே கிடத்ததென்று சொல்லி என்னிடம் தொழி லுமைய

எடுத்துக் கொடுக்கச் செய்யும் இந்த விநாயக வர உன் தந்தைதே விருப்ப மின்பாதுபட காரியங்களை நீ வரிசையாகச் செய்திருக்கிறாய் என்பதைப் புரிந்து கொள். இந்த நிலையைத் தெளிவுபடுத்தி விவரமாக உனக்கு இப்போது சொல்ல முடியாதவற்றை இருக்கிறதே உண்மை. ஆனால் கருக்கமாய் உனக்கு ஒன்று சொல்லமுடியும். இன்று உன் தந்தைநின் எல்லா நீட்சிகளும் எல்லா உயர்ந்த எண்ணிக் கலையும் குழம்புறும் அடட பின்னாலொ அ வ நி ன த யெல்லாம் அப்படி உளர்த்து எழச் செய்தான். நீதான் என்பதைப் புரியாதாகக் காரண காரியங்களைக் கொண்டு உன்விடம் விளக்கலாம். ஆனால் அதற்கு உனக்கு இன்று நேரமில்லை. இப்படியும் பெற்ற யளர்த்துப் பெணி உனக்கு தான் தந்த வாழ்வு என்னுடைய சாவுக்கு தானே இடமேற்கிற சித்தோ என்று நீங்கள் துக்கமோண்டு பயப்பட வேண்டிய காலமும் வந்துவிட்டது" என்று வரலிக்கு அப்பால் ஒரு காலமும் இப்பால் ஒரு காலமாகப் பேர்நித போக்கினை பேசுவது போல் அவர் பேசி விட்டும் போன வார்த்தைகள் சுரமந்திரமும் அவன் தொழியும் தீர்த்துக் கொண்டு தெளிவு

பெற விருமையினை சூழப்பங்களைப் போலப் பல மடங்கு புதிய சூழப்பங்களை அவர் களுக்கு ஒப்போது அளித்து விட்டன.

அந்த லம்படைத்தாவி நிற்கும்படி
கிடைத்த திகழ்ச்சியையே ஒரு சாதாரணமான
திகழ்ச்சியாகக் கிணியவைப்போல் அதற்குள்
கணங்கள் இடைவெளியளித்து அதை மிகவும் அடர்ச்சியும்
மிகவும் தாங்கதும் அனாதை சாதாரணமாகக்
கருதத் தொடங்கி விட்ட நேரத்தின்,
"உனக்கு நான் தந்திருக்கிற வாய்
வாய் எனக்கு நீ தரப் போவது சாவு
தான்" என்று துணிந்து அவர்களிடமே
புதிதாய் போட்டு விட்டுப் போயிருந்தார்
அவர்.

அங்கிருந்து அவர் தலை மறைந்தும், "பத்துப் பன்னிரண்டு பேரரசர்களுக்குச் சூழ்ச்சிகளைச் செய்துச் சொல்விக் கொடுக்கும் ஒரே ஓர் அமைச்சராக இருக்கிற அங்கு அப்பதமான குழிக்குள் பட்டம் பண்ணி வைத்துக் கொண்டு இருக்கிற ஒருவர் எங்கள் தந்தையா யிருக்கிறார் என்பதற்காக நீங்களும் பெருமைப்பட்டாலாமே அம்மா!" என்று கரமுஞ்சுரிபடம் மெல்லச் சொல்லிச் சிரிப்பான் வசத்தமான். (தொடரும்)

அஷ்ட சிறக தேர்க்கணக

பிரவாளத்தில் மகர ராசியில் ஸ்ரீமத்தும் அஷ்ட பிரகங்கினிதல் ஏற்
படும் தொடர் தீவரத்திக்கு ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலுள்ள குறிப்பிட்ட சில
ஸர்க்கல்யதோப் பாராயணம் செய்வது கஷ்டமான முறையாகும். இதனால்
நவம்பிரகங்கினி தசாபுத்திகளில் திகழும் தீமகள் குறைத்து நன்னாகள்

	1962	சுத
க. க. ச. ச. ச. ச. ப. ச.	பிப்ரவரி 4, 5 தேதிக்கான சிறக விலை	

பெரும்பாலும் அனாதையொட்டி. "தகரா புத்தி களும் சூழித் தரமாயன் பாராயனமும்" என்பனும் 3 புத்தகங்கள் (தமிழில், வெளி யிடப்படவில்லை. ஒவ்வொரு புத்தகமும் "ஸ்தோத்திரமாயி" புடன்கு. 2. ஒவ்வொரு வரும் அஸ்வரஸுக்குத் தற்போது நடைபெறும் தகரா புத்திகளுக்குத்தொகு ஒரு புத்தகம் வாய்வி ஞால் புகழ்மாராது. எனினும், வெவ்வேறு வர்க்கங்களில் அனாதை நலவகிரகங்களில் கவர்ச்சிநரமாயன் அட்டைப் பட்டங்களுடன் கூடிய இந்த ஒன்பது புத்தகங்களில் வெட் டுண்டு (ரூ. 18) ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இருந்தால் எக்ஸ்கோலுக்கும் பயன்படும்.

2. அவ்வாறு துச்சம் கோரக்கொண்டிருந்த ப்ரீமத் ராமாயண ஸர்க்குரிய பாரதாயணம் செய்வதற்கெதும் அழகான மூலத்தில் வெளியிடப்படும் இன்ன அங்கம் காத்தல் ப்ரீமத் ராமாயண பாரதாயணமும்" என்னும் புத்தகம் தமிழில் "சந்தோத்திர மாலை" ஆகும் ரூ. 3.

உ. 'மீது 7 த்தி 10 மீ' மட்டு ந. 1.30.

சென்னை லாபகாரம் டீ. ஏ. இரண்டு லட்சத்து, சென்னை 17 லட்ச. லாபகாரம்
பாபகாரம் 10 லட்சம். லாபகாரம் 10 லட்சம். லாபகாரம் 10 லட்சம். லாபகாரம் 10 லட்சம்.
சென்னை 10 லட்சம். சென்னை 10 லட்சம். சென்னை 10 லட்சம். சென்னை 10 லட்சம்.

மங்கு கூப்பிட்டான். 1947. அவன்
மறுபெரும் புதிதாக எந்தவகதிசை
பிரிந்து விட்டது. மரபுவழியை
கொடுத்த. பொருள் அளவு பந்தம்.
மர்ணப் பந்தம்.

மேலும் தங்கள் அமைச்சர் பதவி
காலத்து குறைந்த ஆரம்பத்திலே
உயிர் தக்கவை 44-வென்று அரசு
அமைச்சர் இரத்திக கொண்டனர்.
மேலும் சிலர் மேலும்.

“ஏன் வரவில்லை?” இந்த கேள்விக்கு
கனம் - “நீங்கள் இப்போது” என்று
அவளின் விடையைக் கேட்கப் பிடிக்கவில்லை.
மேலும் அவள் - “ஆனால் அவள்
அவ்வளவு அடிப்படையில், சோபா
மீது உட்கார்ந்து குனிந்து நின்று
நின்றுள்ளாள்” என்று சொல்லி
கொண்டே அவளிடமிருந்து விலகினாள்.

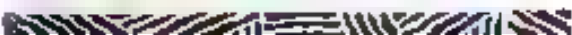
அந்த மாதிரி சமயங்களில்
மேலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.
மிகவும் சிறப்பாக அந்த உடல்
மேலும் சிறப்பாக அமைந்து இருக்கிறது.
அந்த உடல் சிறப்பாக அமைந்து இருக்கிறது.

[illegible][illegible]

விநாயக நவராத்திரி நாளில்
கொழியை நோய் வராமல்
தங்கள் குலங்கள் வராகமன்,
தங்கட்டை வராகம் போன்ற
பழைய இவற்றைப் போது மண்டி
தங்கட்டை நன்றாக வரிக்
அவர்கள் அவர்களைக் கூடப் போய்
தங்கள் போது அவன் வராகம்
பிடித்து அவன் வராகம்
இதற்குக் கொள்வார். அதன்
களை நோய் போன்றவை அவன்
பார்க்கையில் நன்றாகப் போன்ற
வராகம் வராகம், இதற்கு
வராகம் அவன் தங்கட்டை
மரட்டில்

THE END

எஸ். லட்சுமி சுப்பிரமணியம்

“ஈட்டுக்காரர் வந்தாரா. அடுத்த மாதம் ஈட்டுக்கு வேண்டியும் அடிச்சு, ரீப்பேரும் பண்ணிக் கொடுக்கிறதா சொல்லிப் பிளவிறுக்கார்...”

“ரஹ்மான்! அவரு எவர்களுங்கே திக்கி ஸா இங்கியை நம்ம ஈட்டுக்குத்தான் ‘காக்கா’ பிடிக்கிறாரு...”

திரைப்படம் கொடல்வியாதுப் பாரிக்க ஆரம்பித்து ஈட்டவன் விவக்கேதரியதும் உணர்வு திரும்பியது போலக் குதுப்பி திரிர் வான். பின்புறம் வளை வந்திருக்கும் ஹை சிறுந்து தங்கை யாசுவமாய் விடுவதற்குக்கொள் ளான். அவள் பிடிவாது செய்தால் காதலுமே மனமளவென்று ஸூட்சிதும் காந்தி ருரவிய் போயிற்று தள்ளுவான்.

காதலரையில் உட்கார்த்து மணிய அபிசுத்து கொள்வதற்குத் தோது. எதைபோல நினைத் தாக் கொண்டதால் போல அவன் மணைத் தளியலில் அடியில் அவன் வீரல்களைப் பற்றிக் கொள்வான். சட்டென்று வீரல்களை வென்றோ இறந்துக் கொண்டு ஸுயம் போகலையாய் தரித்ததைக் கடிக்க ஆரம்பித்து விடுவான்.

“ஏன் இப்படி இருக்கிறார்?” என்று அவன் கேட்க தில்லிப் போய்விட்டதுமில்லை, ஆனால் சீரோ ஒரு குறைவும், விஷயக் காரைத் தின்பதற்குக்கொள் ளும், அவன் மனம் மென்மையாய் புலம்பும்.

மனமையான பதிலில் அவன் காரியார வாகும் சிறுத்தான். காரியராகும் புதிது. அவன் அறி வாகும், வெவ்வேறு விதமாக அவரைப் படம் பிடித்து விட்டான். எல்லாவற்றையுடைய பட மாகக் கூப்பாத்தில் ஒட்டி அவனிடமே கொடுத்து விட்டான். “அவன் எல்லாவற்றைச் செய்கிறதென்று பார்ப்போம்” என்று கை னீக்கக் குடிவாடிப், ஆப்பத்தைப் பிசித்ததும் அவர்கள் பார்வையில் சிறுந்த படம் அது.

குறும்பைதையப் போல மனசுமீட்டுக்கொண்டு தேரன் மேல் குறைந்த சிவனும் தரைவரைத் தெய்ய. வாகிரன் ஓட்டத்தில் கண் பார்வை ஒட்டி சிறை, அவன் கோவம் போடுந் காட்சி, மலர்ந்த அமைப்பு மனசுமீட்டும் கொட்டக் காட்டுகிறது.

“இப்படியா பார்ப்பார்!” என்று கவித்தாடி, அவன் சற்று தேரன் சிவனும், அவன் பார்வை யில் குறுங்கு சிவிரித்தது.

அடுத்தது புத்தகத்தைப் படித்தாடினோ அவன் போலாவில் அப்பந்து விட்டான். காத்த லில் அப்பந்து தெத்தி ஏன் ராஜன், மலர் மேல் விடத்து விட்டான். அவ்வகளைக் கற்றது அப்பந்து திட்ட சிவனும், கடை தேரன் புதித்து மெறித்த தெருக.

அவன் பட்டென்று ஆப்பத்தை எழுதும், அப்பந்து அவன் அந்த வெளியே பார்த்துவிட்டு இல்லை. அவன் கொட்டியும் அப்பந்து, அவ்வகையில் கண் சிவிரித்தோ, என்னென்று, அது கண்ணாடியும் எழுதாருந்திருக்க வேண்ட முன். அவை எதைக்கும் கொண்டு அமைபிடம் ஒன்றொரு படமாகக் காட்டி வினக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று அவன் கண்ட கவையுதான் எந்தியே?

கி கி கி

மீட்டை தேரன், விட்டெதிரே மகன்மம் மைதரவன். மைதரவன் மிக்கென் சிறி வாரக் கொண்டுந்நார்க்கள். அவன் கண்ணிப் பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் பின்புறமாக வந்து நின்றான்.

“அங்கே பார்த்தாயா ஸார்?” அவன் வீரல் எதிர்ப்புறம் விட்டு காரியன் தொக்கிப் பிடித்து. புதிய ஸ்காட்டி அவனைப் போலவே துடிப்பான வயது அந்த வாரிய லுக்கும். அவன் ஸ்காட்டில் ஏறி உட்கார்த்து விட்டான். அவன் மனைப் புதுப் புதுவகை எகக்க வையல் குறுங்குள் எப்போது ஒரு துள்ளியில் ஓடிவந்து பின்புறம் வாகவாய் ஏறி உட்கார்த்துக்கொண்டான், விழுவிழுந்து விட்டாமலிருக்க அவன் மை வீரக்கன் அவன் தேரன் போல் கவாநீதையப் இருந்தான், அவன் அனைப் பெருமிதமாகத் திரும்பிப் பாரித் துக் கொண்டான். அந்த இரகசியப் பார்வை யில் இருவர் முகத்திலுமே மெறித்தி வெதி கூத்தாடிற்று.

கூட்டிடப் போல் விட்டது. ராஜர் அவன் புறம் திரும்பி, “காணும் ஒரு கைகட்டி வாக்கப் போய்விடுக” என்றான்.

அவன் சிவனும் கைகையில் அடித்தாடி, நினைவாக, “காரணமாக வாக்குக்கள், ஆனால் நான் அந்த மாதிரி உட்கார்த்து கொண்டு வர மாட்டேன், கைகெட்டாய் கடை இளங்கு கொண்டு -” என்று சொன்னான்.

“அவன் என்ன தப்பான்?” என்று கேட்க வாக்விடுத்தவன் அவன் முகத்தில் தெளித்த அந்தரங்க சிறுக்கக் கண்டு மேலே போவான் மிதுத்திக் கொண்டான்.

“ஹைப் ஆளுமே நீ...” என்று கொஞ்ச தூரம் அவன் மனத் தாங்கிக்கொண்டி விட்டதில் ஏதோ ஒரு திரும்பி ஏற்பட்டது. அவ்வளவுதான்.

பாதுகாப்பு தரையிலிருந்து தொடங்குகிறது **Firestone**

பயர்ஸ்டோன்

நியூ டிலகன்ஸ் சாம்பியன் டயர்களைப்
பொருத்துங்கள்

நீடித்த காலத்திற்கு அபாயமின்றி இருங்கள்

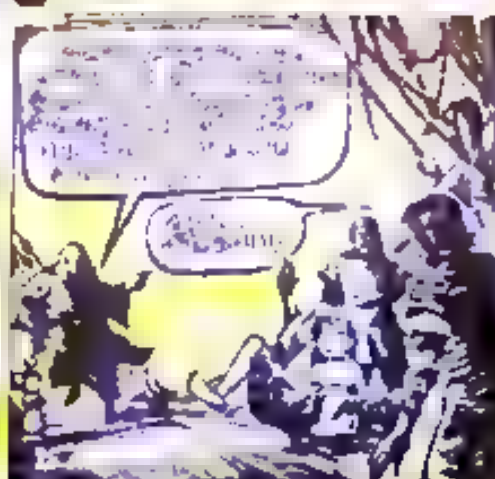
உங்களுடைய பாதுகாப்பு புதிய
டயர்கள் (தேவையா) உங்கள்
மனத்திற்குரிய உயரிய எதிர்பார்ப்பை
பெறுங்கள் — பயர்ஸ்டோன்
வாங்குங்கள். ஏனெனில்,

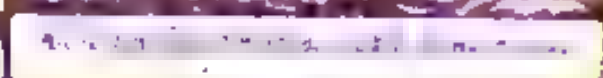
உங்களுடைய டயர் பதவிக்
காரர்கள், அவர்களுடைய உயிருக்
காக எந்தத் தொழில்நுட்பத்தை
தம்பி விடுகிறார்களோ, அதே
தொழில் நுட்பம் தயாரிப்பதற்கு
பயர்ஸ்டோன் டயர்-ஹும், நீடித்த
உயிர்தகையும் தேவையுடையது.
உங்களுக்கு நீடித்த காலத்திற்கு
அபாயமின்றி இருப்பதற்கு, பாண்டிக்
மிரத்தியோபாயங்கள் தயாரிக்கப்பட்ட
டயர் பயர்ஸ்டோன் டயர்.
இன்னும் நனியப்பட்ட பயர்ஸ்டோ
னின் பாதுகாப்பிற்கும் டிரைவர்கள்
ஆவிரக்களாக உள்ள பாதுகாப்பைத்
தருகின்றது. உயிர்ப்பாதுகாப்பு
உங்களுக்கு நிகழும் அதிர்ஷ்டமான
பிரேக்-டவுன் ரோலைக் கொடுப்பதற்கு
கேள்விகளாக உள்ள டிரைவர்கள்.

பயர்ஸ்டோன்

நின்று நேரத்தை...பாதுகாப்பு நேரத்தை

All wise mothers
protect their
babies with...

Binaca

BABY POWDER with BRADOSOL

A Baby Powder carefully formulated in the scientific laboratories of CIBA, to give maximum comfort and protection to the delicate baby skin. Owing its protective properties to "Bradosol" a compound invented by CIBA and found after exhaustive trials ideal for the purpose.

a CIBA quality product for baby care

புகலன்

அந்தியாயன் பதினென்று விலாசம் மாறியது

இளமைப் பருவத்தின் இனிய நினைவுகளில் மயங்கிய இளவரசி ஒருத்தி அழகியதொரு பூஞ்சோலையில் உல்லாசமாக ஆடிப் பாடித் திரித் தான். பூஞ்சோலையின் நறுமலர்கள் அவள் சாதாரணக் குனிந்து கற்பனைக் கீதம் இசைத்தன. செடிக்குச் செடி கூட்டம் கூட்டமாகப் பறந்த தேனீக்களும் வண்ணத்தில் பூச்சிகளும் இட ரென்று மலரிதழ்களாக மாறி அவள் மீது பொல பொல வெண்ப் பொழித் தன. அவள் திரும்பிய திசைகளி லெல்லாம் குபீர் குபீரென்று நீருற்றுப் பொங்கிப் போகின்றது.

அவள் காலிலினம் கதிரில் கணவுகள் மிதந்து வருவதைக் கண்டாள். மாலை யின் மயக்கத்தில் மதுவருந்தித் தினைக் கும் பொன் வண்டாக மாறினாள். உலகமே முற்றிலும் மாறிப் போய்ப் புதிய தோற்றத்துடன் அவளுக்குக் காட்சியளித்தது.

அந்த இளவரசி வேறு யாருமில்லை: சில வாரங்களுக்கு முன்பு முருகைய னுக்குப் பணிவிடைகள் செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிருந்த சாந்தாதான். வெனித்தொற்றுக்கு எந்தவித மாறு பாடும் அவளிடம் காணப்படவில்லை. ஆனால் அவளுடைய உள்ளத்திலோ சொல்லமுடியாத கற்பனைகள்.

பொறுப்புக்களும், கடமைகளும், துன்பங்களும் நிறைந்த அவளுடைய வாழ்க்கையில் ஏதோ ஓர் ஆழ்ந்த பொருள் இருப்பதாக அவளுக்குத் தோன்றியது.

வெறும் நினைவுகளில் தேனைவிடத் திஞ் கலைவும், மல்லிகையை விட நறுமண மும், ஆயிரமாயிரம் வண்ண விதித் திரக் காட்சிகளும் திருக்க முடியுமென்பதைச் சாந்தா முருகையனைக் கண்ட போதெல்லாம் உணர்ந்தாள். தன்னைப் போலவே அவளும் தீர்க்கக் கூடும் என்றும் தம்பினாள்.

ஆனால்?... நினைவு நிலையிலொடும் போய்விட்டது. கணவு காதுமென்னும் கற்பனையில் காலத்து விட்டது. முருகையன் அவளிடம் எதைவுமே சொல்வாமல், எதைவுமே கேட்காமல், ஒரு தான் வெய்யிப் போய் விட்டான். அவன் பிரான பெருக்கில், புலன் விட்டுச் சென்றுத் தன் எண்ணு அளவுக்கே தெரியாதது. பொறுப்பு அவ

னுடைய தில்லை; சூதறும் அவனுடைய திண்டை.

பாலம், சாந்தா ஒரு பெண்! கற்பனைக் கணவுகள் கலைத்த பின்னர் அவளுடைய உள்ளமாயிப பூஞ்சோலையில் கள்ளிக் செடிகள் முளைக்கக் கண்டாள். கற்றுவைப் பட்டிந்து எங்குமே மூன் நிறைந்திருப்பதை அறிந்தாள். ஆயிரமாயிரம் தேனீக்கள் அவ

சுகிலன்

ளது மிருதுவான இதயத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டு அதைச் சல்லடைக் கண்க ளாக்கின. முருகையன் அங்கு வராமலே இருத்திருக்கக் கூடாதா? அவளை அவன் சந்திக்காமலே இருத்திருக்கக் கூடாதா?

சாந்தாவின் துன்பத்தை தழுவக் கருண மட்டிலும் எப்படியோ அறிந்து கொண்டாள். முருகையன் அந்த விட்டை விட்டுச் சென்றதிலிருந்து சாந்தாவின் கலகலப்பும் கறுகறுப்பும், உற்சாகமும் அவளை விட்டுப் போய்விட்டன என்பது அவளுக்குத் மாத் திரமே தெரிந்தது.

"அக்கா! நீங்கள் ஏன் இப்படி யிருக் கிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். இந்த ஆண்டுகளே இப்படித்தான் அக்கா" என்று அழமாட்டான் குறையாக அவன் ஒரு தான் கூறினான்.

சாத்தாவக்கு அவள் தன்னைக் கண்டு கொண்டது பிடிக்கவில்லை யென்றாலும், அவனுடைய பேச்சுக் கிடைத்த சூழ்நிலைக்காக அனாதைப் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“நாம்தான் மனத்தில் உள்ளதை வெளியில் சொல்ல முடியாமலும் அதை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாமலும் தவிவரங்களைத் தவிக்கிறோம். ஆனால் ஒருக்கு தன்மைப் பற்றி யெல்லாம் கவலை இல்லை. அவ்வாறு ஒருக்கு அவரவரது ஒரு ஸ்டைல் வேலைதான் பெரியது. தன்மைத் திறம் பிப் பாரிக்கவும்மாட்டார்கள். நமக்காகக் கவலைப்படவும் மாட்டார்கள்.”

“அது நியாயம் தானே, கருணா?” என்று சாத்தா பெண்களுக்கு ஆண்கள் மட்டுமே உட்கார், ஆண்களுக்கோ ஆயிரம் தொங்குகளோடு வெளி உட்கார் சாத்திக்குக்கிறதே. அதை அவர்கள் கவனிக்க வேண்டாமா?”

“பொருள் அக்கா அப்படியானால் திரை என்று அவர் இந்த விடையிலிருந்து ஒரடிப் போயது சரியென்றே சொல்வார்கள். சாகக் கி.த்தயசரப் பிழைக்க வைக்க என்ன பாடு பட்டிருக்கிறீர்கள். அந்த நன்றிகூட அவருக்கு வேண்டாமா?”

சாத்தா வேறுபுறம் கிரும்பித் தங்கக்கிடைத் துடைத்துக் கொண்டான். கருணாவின் பேச்சுக்குக் காரணம் முழு ஸைவனல்ல. அவளுக்குத் தஞ்சாவிலின் மீதிருந்த ஆத்திரம் இப்படித் திரும்பி விட்டது போலும்.

தஞ்சாவில் நாடகம் இருந்தபோதெல்லாம் அவளைத் தவிர்த்து அழைத்தான். மிகவும் பற்றாத்தனமாக அவளுக்கு வசனமும் கடிப்பும் சொல்லிக் கொடுத்தான். பணம் கொடுப்பதும் கஷ்டப்படுக இருந்தான் ஆனால், அவள் மனம் போகக்கூட அவன் கண்டுகொண்டதாகவே காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

இந்த ஒரு விஷயம் தான் கருணாவுக்குத் தாங்க முடியாத எரிச்சலைத் தந்தது.

கடிப்பைத் தொழிலாக அவன் வந்த பிறகு, அவனைக் கண்டு பிடிக்க காட்டாத ஆண்கள் மிகவும் குறைவு. அப்படிப்பட்டவர்களிடமேல் நாம் கருணா தென்ப்பாய்ப் பழகியிருக்கிறான் தஞ்சாவில் மட்டிலும் ஏதோ தெருவில் சாதனப்பலகைப் போல் மேடைக் காக வசனம் பேசினிட்டு மற்றச் சமயங்களில் அவனிடம் துறவியாகக் காட்சி யளித்திருக்கிறான். “இப்படிப்பட்டவர் ஏங்கலாவது காரிக்குப் போய்க் காணியடுக்காமல், இந்தத் தொழிலுக்கு ஏன் வந்திருக்கிறார்?” என்று கருணா பல நாட்கள் நினைத்ததன்ரு.

"அக்கா! உங்களுடையவரின் பெயர்தான் குருசாமி இருக்கிறார். அவரும் இப்படித்தான் அக்கா!" என்று கண்களையால் சொல்லிக் கொட்டிக்கொண்டிருந்தாள். "உன்னிடம் இப்போது அவர் இருக்கிறார் அக்கா! அவருடைய தடிப்புத்தான் உன்னை இப்போது கவர்த்தியாக அடித்துவிட்டது. ஆனால் அவர் நம் தடிப்பை மீளாவிடமாடு நிறுத்தாமல், காரியப் பைத்தியமாகச் சூழ்ந்தும் தெரியாதவர் போல் என்விடம் நடிக்கிறார். அதுதான் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. இதற்கு என்ன அக்கா செய்வது?"

சாத்தா வந்ததற்குடன் சிரித்து விட்டு, "என்னைக் கேட்கிறாயே, என்னுடன் என்ன தெரியும்?" என்றான்.

"பாவம், நீங்களும் என்னைப் போல் கவலைப் படுகிறீர்கள்....."

"அப்படி யொன்றுமில்லை, கருணா! என்னை எற்கக் கவலைப்படவில்லை."

"நீங்கள் எவ்விடமே நடிக்கிறீர்கள், அக்கா!" என்று சொல்லிக் கவலை வேன்று சிரித்தாள் கருணா. "எனக்குச் சொந்த வாழ்க்கையில் நடிக்கக் தெரியாது. நேரே அவரிடம் போய் ஒரு நாள் கேட்கப் போகிறேன், அவர் காரியமான பதிலைச் சொல்லி விட்டால் பிறகு அவரைத் திரும்பிப் பார்க்கவும் மாட்டேன்; அவர் ஏதாவது நடிக்கவும் மாட்டேன்."

"நான் எப்படி முருகையனைத் திரும்பவும் சந்திப்பது? சந்தித்து அவரிடம் என்ன கேட்பது?" என்று எண்ணிப் பொறுத்த கிட்டான் சாத்தா.

முருகையன் எப்போதாவது அங்கு திரும்பி வரக் கூடும் என்றுதான் முதலில் சாத்தா நினைத்தான். அவனுடைய தந்தையிடமிருந்து வந்த கடிதங்களை வாங்கிக் கொள்வதற்குக்கூட அவன் வரவில்லை. நகரத்துக்குள் சென்ற சாமியர்களின் பல முறை யார் யாவரையோ பார்த்து முருகையன் என்று அவன் ஏமாந்து விட்டான். கடற்கரையிலும் அங்கேயே காண முடியவில்லை. எப்போது வெளியில் சென்றாலும் அவனுக்கு வந்த கடிதங்களை எடுத்துச் செய்வதற்கு அவன் பறப்பதில்லை. கண்டால் அவற்றைக் கொடுத்து விட்டு, ஏதாவது விசாரித்து அறியலாமல்லவா!

முன்பு அவன் மாலை வேளைகளில் பாரிஸ் ரூய்லுக்குச் சென்றிருந்தால் அது வேலை முருகையனுடைய தடிக்கும் குரல் அவன் செவிகளில் விழத்தொடங்கும். நீய்வர் வரையில் தென்பட்ட பிஷ்பாக்காரர்களையாவது அவன் ஏறிட்டுப் பார்த்திருந்தால், அவர்களில் ஒருவருக்கு அவன் இருந்திருப்பான். அவன் அந்த இரண்டு காரியங்களையுமே செய்யவில்லை.

முருகையன் அறவே மறந்துவிடத் துடித்தான் சாத்தா, மறக்க விடும்படி நினைவின் ஆணி வேர் அவனுடைய இருதய தரம்புகளைப் பற்றிக் கொண்டுவிட்டதால், இருதயத்தைத் துண்டித்து எறிந்தால் தவிர, அவனை மறக்கமுடியாது போக நோய்றியது அவனுக்கு.

“எங்கள் ஓர கட்சிப் முடிவெடு இருக்கு?”

“ஒரு பெரிய டீபி ‘மிட்டிக்’ நடக்கு. அங்க கட்சியே இங்கே வந்து கேள்விப் பட்டு அந்த ஆட்சையத்தை முடிக்கை பார்த்து வயலோரும் நடக்கும்!”

தனியாகக் கடற்கரைப் பக்கம் சென்று வழக்கரின்வாதவன் அங்கைக்கு ஒரே தனியாகப் புறப்பட்டான். கடற்கரை மணலில் அமர்ந்து கண்ணீரைக் கொட்டி வந்தால் ஓரளவு நுரதல் கிடைக்குமென்று நினைத்தான் போலும். கடற்கரையை ஒட்டிய காணீரில், நடை பாதையில் எங்கோ கவனமாக நடந்தான். முருகையனின் தகப்பனார் உயிரோடிருந்தபோது எழுதிய கடிதங்கள் அவனிடம் இருந்தன.

பாதையோரத்துப் புதரகூடில் ஒரு மரத்தடியில் சிசொண்டுப் பெஞ்சு ஒன்று கிடந்தது. அதில் வீரக்தியோடு சாய்ந்து கொண்டிருந்த ஓர் உருவத்தைக் கண்டவுடன் திடுக்கிட்டு கீள்வான் சாத்தா. கண்கள் மூடியிருந்தன ஆனால் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

தந்தையாரை அன்புப் போட்டு விட்டு வந்த முருகையன், தன் முருகையாழ்க்கையை உதறி விட்டு, சித்திராவுக்கு வாக்களித்தபடி அங்கே வந்துக் கொண்டிருந்தான். மின்னல் வேகத்தில் நடந்து விட்ட துன்ப நிகழ்ச்சியை விடுத்து அவன் இன்னும் மீளவில்லை. சித்திராவை எதிர்பார்த்து அவன் அங்கே

வந்தானாம். அவனுடைய சித்தம் சினையில் எரிந்து போய் பிடி சாம்பலாகிய அவன் தந்தையைத்தான் உதறித் கொண்டிருந்தது.

அருகில் சென்று அவளை உற்று நோக்கி விட்டு, “இந்தாளுக்கள்!” என்று அழைத்தான் சாத்தா..

முருகையனின் கண்கள் நிறந்தன. முடிமயக்கத்தில் கிதம்பெய்வியப் போல் அவன் விழித்தான். சித்திராவின் தோற்றம்தான் சாத்தாவின் தோற்றமாக மாறித் தெரிந்ததோ என்ற சந்தேகம் அவனுக்கு.

மெனமமாக இருக்கும் ஒருவரை பொருவர் உற்றுப் பார்த்தனர். சாத்தாவுக்கு அவன் தன்னை இவன் கண்டு கொண்டாத நிலையில் இருக்கிறான் என்பது விளங்கி விட்டது.

கண்ணை அழுத்தித் துடைத்துக் கொண்டு, “சாத்தா, சித்திராவா?... இங்கே, இங்கே, சாத்தா!” என்று தடுமாறியும் முருகையன்.

“காரீ” என்று அந்தச் சித்திரா என்ற சொல் சாத்தாவின் இதயத்தில் பாய்ந்தது. என்னுடைய நினைவு தவறிய போல் அவன் தன் பெயரை மாற்றிச் சொல்வதாக நினைந்து, அவன் அருகில் அவன் தெருவினான்.

“உங்களை எங்கெல்லாம் தேடித் கொண்டிருக்கிறேன். தெரியுமா? விட்டுப் பக்கமே திருமீர்ப் புரக்காமல் இருந்து விட்டார்களே! உங்களுடைய அப்பாவுக்குக் கூட நீங்கள் விலாச மாற்றம் எழுதவில்லை போல் இருக்கிறது. இத்தாருக்கள், அவர் எழுதிய கடிதங்கள்!” என்று சாத்தா.

கடிதங்களை வெறியோடு வாங்கிப் பரிசீலனை முருகையன், கண்ணீர் அடிக்கடி எழுந்துக்கொண்ட மறைந்தது. படித்து விட்டுக் கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டான். மடித்துச் சட்டைப் பையில் வைத்துக் கொண்டான். அவனுடைய செய்கை ஒவ்வொன்றுமே விசித்திரமாகத் தோன்றியது சாத்தாவுக்கு.

“நீ அவருக்குப் பணம் அனுப்பி னாயா, சாத்தா!” - என்று அழுது கொண்டே கேட்டான்.

“என் கடிதத்தில் அதையும் எழுதி விட்டாரா?” என்று சாத்தா.

“தான் செய்யத் தவறியானை நீ செய்திருக்கிறாய், சாத்தா! நான் மறந்த உடம்பை நீ முடித்திருக்கிறாய், சாத்தா!.....சாத்தா! சாத்தா!...நீ ஒரு தெய்வம் சாத்தா!... தெய்வம் சாத்தா!” என்று அரற்றினான்.

“இப்போது என்னை வந்தாய்? எதற்காக அழுகிறீர்கள்? நீங்கள் ஆண்

பிழை! உங்களை
உன் கிட்டத்தை
கவனித்து!

தான்மே தான்மே
ருகே போகக்கூட
வந்து உன் கைகள்
கிணறுகிறது
தொண்டிருக்கிறது
உத்தரவு போடவே
உயிர்பிழைத்தால்
உன் குழந்தைகள்
சாவுகிறார்கள்

தொண்டை
மற்றும் மாப்பு
உபாதைகளுக்கும்
தளமளிக்கும்

பெப்ஸ் கிம்மிகளை

உட்கொண்டால், உங்கள் இருமல்
உடனேயே அடங்கும்

உங்கள் கிம்மிய நுகர்தல் கைவந்து ஆகி
போன்ற அதன் எத்து தளமளிக்க போகி
கிம்மிகளை உணரும்படி. வறியைப் நுகர்த்தல்
என. தொண்டைப் புண், பிராணகாயம், இரு
கை மற்றும் துலதோஷம் நுகர்த்தலுக்குக் கர
வளாகிய கிருமிகளை அகற்றவும் உதவியளிக்கி
வது பெப்ஸ் உடனடி நிவாரணம் அளிக்க
கிம்மிய தளமளக்கல் செய்கிறது.

பிராணகாயம்,
தொண்டைப்புண்,
மண்டைநீர்,
அடைப்பு,
ஜலதோஷம்
மற்றும்
இருமலுக்கு
உடனேயே
நிவாரண
மளிக்கிறது.
எல்லா உத்தரவு
கிம்மியளிக்கிடமும்
கிடைக்கும்.

PEPSIN-TAM

வி. து. புகழேந்தி (இந்தியா) பிரைவேட், லி.

சென்னை அலுவலகம்
தாதுரோடு, 26, கந்தர்வமங்கலத்தெரு, சென்னை-5

தலைவரோடும் பத
னாகு கணை மட்டும்
பெய்துமோடாதுது
நாங்கள் கலவை பெய்த
பிறகு ஒரு கணை ராசி
ன் புகழையோடே டு
ததுவிட தான் தொனி
தி தளமளக்கிறது. இய
நுலையில் கவனிச்சி
கருவியை பெண்ணை
இருக்கும்.

புகழேந்தி உத்தரவு
கிம்மிகளை உத்தரவு
கை மற்றும் துலதோ
ஷம் நுகர்த்தல் போ
கிம்மிகளை உணரும்
படி. வறியைப் நுக
ர்த்தல் என. தொ
ண்டைப் புண், பிர
ாணகாயம், இரு
கை மற்றும் துலதோ
ஷம் நுகர்த்தலுக்குக்
கரவளாகிய கிருமி
களை அகற்றவும் உ
தவியளிக்கிவது
பெப்ஸ் உடனடி நி
வாரணம் அளிக்க
கிம்மிய தளமளக்க
ல் செய்கிறது.

**ராபின்
ப்ளூ***

உத்தரவு துலதோஷம்
நுகர்த்தல் போகிம்மிகளை உணரும்

இயற்கையின்
கவர்ச்சிகரமான
பெண்ணை
வளிப்பது

ஆயுர்வதம் (சென்னை) கிம்மிகளை
நுகர்த்தல் போகிம்மிகளை உணரும்

**வனஸ்பதி நமது உணவை அதிக
போஷாக்குள்ளதாக் குகிறது**

[illegible]

இந்த பொதுப்புரவ்தலைவர் பேரறிவு தான்
நினைப்பதில்லை என்பதே மூலக் காரணம். அங்கு
மூலக் காரணம், அந்தப் புரவல் காரணம். மூலக்
பொதுப்புரவ்தலைவர் தான் தான் தான் தான்
பொதுப்புரவ்தலைவர் தான் தான் தான் தான்
தான் தான் தான் தான் தான் தான் தான் தான்

என் வாக்குகள் செல்லுபடியாகாதவர்கள் குறித்து
எனது அபிப்பிராயம் என்ன? அதன் பின்னர் என்ன
செய்யவேண்டும் என்று கேள்வி கேட்டதற்குப் பதிலாக
அவர்கள் பதிலளித்திருக்கிறார்கள். என் வாக்குகள்
ஏதாவது என் கையிலிருந்து வந்திருக்கின்றனவோ
அதில் அவர்கள் பயன்படுத்த வேண்டும். இம்
விஷயம் சிறந்தவர்கள் என்னென்னவோ என்னுடைய
கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்து செல்லப்படுகிறது எனக்
கொள்ளும்படித் தான் என்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

இந்த விதத்தில் உணர்வுப் பரம்பரைப் போட்டிகள்
ஒன்று, பரிசு போட்டிகளாக இருக்க வேண்டும். இ
தற்காக உணர்வுப் பரம்பரைப் போட்டிகள் எடுத்துக்
கொள்ள வேண்டும்.

[illegible]

உறுதர வாழ்வுக்குத்தான், தீயவை அகற்றி விட்டு உயர்ந்த வாழ்வுக்குத்தான் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று உறுதியாகக் கூறுகிறது அமைதிப் பேரவை. அமைதிப் பேரவை உறுப்பினர்கள், மக்கள் அனைவரும் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1959-ம் ஆண்டில் 99 லட்ச ரூபாய்க்கு கெட்டுப் போனது (தேவன்)

சாதி	பதிவுகர்த்தவரின் பதவிக்குரிய சொத்துக்கள் (மொத்தமாக, ரூப. குறையில்)	வாங்குபவர் போன்ற சொத்துக்கள் ("அரை, அங்கு" "காசாந்தம்" முதலியவை)	மொத்தம்
திருத்தியர்	9.8	1.7	11.5
மீரத்தர்	22.5	3.3	25.8
மகமடர்	18.1	0.7	26.8
மீனகர்த்தர்	32.4	14.6	47.0
திருத்தியர்	12.5	19.9	30.4
அருமகமடர்	6.0	30.6	36.6
மீரத்தர்	17.2	27.1	44.3
மீனகர்த்தர்	23.6	41.4	65.0
மீரத்தர்	9.6	44.8	54.4
மீரத்தர்	8.4	52.1	61.5

[illegible]

உதாஸ்பதினவழியோன்றி செவ்வாய்ச் சந்திரன் உதாஸ்ப பூரணம்
உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன

[illegible][illegible]

பின்னை இல்லைவா?" என்று தேற்றினான் சாந்தா. "எனக்குத்தான் நீங்கள் இருப் பிடத்தைச் சொல்ல வேண்டும். அவருக்கு உங்களை நீங்கள் விவாசம் கொடுத்திருக்கக் கூடாதா?"

"அவருடைய விவாசமே இப்போது மாறிய போய் விட்டது சாந்தா. 'நீ' தக் கடிதமும் போய்ச் சேர முடியாத

இடத்துக்கு அவர் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார், சாந்தா!"

சின்னப்பிள்ளை குழந்தைபோல் மனமனமென்று கண்ணீர் வடிக்கத் தொடங்கினான் முருகையன். சாந்தர் அவனுடைய துயரத்தை யெல்லாம் தனக்குத் கமத்து கொண்டு அவனைப் பரிசோதித்தேற்ற முற்பட்டான்.

அத்தியாயம் பன்னிரண்டு களிப்பும் கண்ணீரும்

சித்திரா வழக்கத்தை விடச் சித்திரேரம் அதிகமாகவே திகைக்கண்ணடிப்பின் மூலம் நின்று தன்னை நன்றாக அங்கீகரித்துக் கொண்டு விட்டாள் விட்டுப் புறப்பட்டாள். காரில் ஏறி உட்கார்ந்து அதன் கைப்பிடியைப் பற்றியவுடன் ஏனோ அவள் கரங்கள் இலேசாக உடுக்கிவிட்டன. இரு நாட்களுக்கு முன்பு திரைப்படம் பார்த்து விட்டுத் திரும்பும்போது நடந்த திகழ்ச்சியை அவள் திகைத்துக் கொண்டாள்.

'ஏதோ ஒரு ரிஷாக்காரன் மீது மோதல் கொண்டாடையும். அதைத் தொடர்ந்து தாத்தா அவனுடைய இடத்தில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு காலை வேகமாக வீரட்டி வந்ததையும் அவள் எண்ணிப்பார்த்தாள். அப்போது போனவியை இப்போதும் அவள் தேசம் வேர்த்துக் கொண்டிருந்தாள். தாத்தா ஒரு வளையில் தந்திரக்காரர்தான். காலை அப்படி திறந்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்?...

'கூட்டம் கூடியிருக்கும். போனீஸ் காரர்கள் வந்தாலும் வந்திருப்பார்கள். ரிஷாக்காரனும், ரிஷாவில் வந்தவரும் வழியை மறித்துக் கொண்டு காலைமேலே போக விடாமல் தடுத்திருப்பார்கள். போனீஸில் புகார், கச்சேரியில் வழக்கு, விசாரணை, தண்டனை!....'

விரும்பாத தீர்வுகளை உதறி விட்டு தீவானமான வேகத்தில் காலை ஒட்டிக் கொண்டு வந்தான் சித்திரா. காரில் அடிபட்டது யார் என்பதும் அதன் பின் விளைவுகள் என்னவென்பதும் அவளுக்குத் தெரியாது. அது போனவியை முகையிலும் அந்தக் காரில் சோத்தக் காரர்களைப் பற்றியோ அதை ஒட்டி வந்தவர்களைப் பற்றியோ கவலைப்படவில்லை. தவறு முழுவதும் தன்னுடையது என்று எண்ணம் அவனுக்கு.

சித்திரா உப திறையப் பணம் கொண்டு வந்திருந்தாள். முதுகையின் அழைத்துக் கொண்டு விட்டுக்குத் திரும்பும் போது, அவனுடைய வெளித்தோற்றத்தைக் கொண்டு தன் விட்டுக்காரர் களைப் பிரமிக்க வைக்க வேண்டும் என்று ஆசை அவனுக்கு. 'ஆல் பாதி ஆடை பாதி' என்பது பழமொழியாக இருக்கலாம். ஆனால் பட்டணத்திலோ ஆளுக்கு அரைக்காய் தகுதிகூட வேண்டும் என்பதில்லை; ஆடையிருந்தால் மட்டுமே போதும்!

காலை திறத்தி விட்டு, மரத்தடிக்குச் சென்ற சித்திரா தன் கண்களை நம்ப முடியாமல் சித்திரேரம் சிலையாக திண்டி. கண்கள் சிலத்தன; முகமெங்கும் அடைச்சிருந்தன. 'யார் இதைப் பெண்? இவளுடைய அவருக்கு திங்கு என்ன வேலை? ஏன் இருவரும் அழுது கொண் டிருக்கிறார்கள்?... ஏதாதினும் பிரிவாற்றமை நாடகம் நடக்கிறதா?'

சரேவென்று திரும்பிப் போய்க் காரின் உட்கார்ந்து கொண்டு பரேன்று உதனவர் சாத்தினான் சித்திரா. புறப்படுவதற்காகக் கார் உறுமத் தொடங்கியது.

விக்கெட் சிக்கிறது!

"இது என்னடிமமா உங்க விட்டுக்காரர் கொட்டு மேலேயே விழுதிப் பட்டையைப் போட்டுக் கொண்டு ஒழிஞ்சுறே!"

"விக்கெட் மட்டக்கடிப் போத அவசரம்!"

ஆல்மன்னைன் சூலெகஸ்
பலவிதத்திலேயும்
உயர்வுகளைச் சாதித்து
நவநாகர அமைப்பு

டோனலிடஸ்
பலவிதத்திலேயும்
உயர்வுகளைச் சாதித்து
நவநாகர அமைப்பு

பலவிதத்திலேயும்
உயர்வுகளைச் சாதித்து
நவநாகர அமைப்பு

நஞ்சன்கூடு-பல்பொருள்
1902-61 உயர்வுகளைச் சாதித்து
பல்பொருளை அமைப்பது

சீவசூய
பலவிதத்திலேயும்
உயர்வுகளைச் சாதித்து
நவநாகர அமைப்பு

நிலா
பலவிதத்திலேயும்
உயர்வுகளைச் சாதித்து
நவநாகர அமைப்பு

டிகரகோ
பலவிதத்திலேயும்
உயர்வுகளைச் சாதித்து
நவநாகர அமைப்பு

நறு உபாதை மற்றும் பற்சிதைவிலிருந்து

குணமடைந்ததைப்பற்றிய

வியக்கத்தக்க செய்திகள்

தாமாகவே விரும்பி எழுதப்பட்ட அத்தாட்சிக் கடிதங்கள்

போர்ஹான்ஸ்

பற்பலரின் பிரத்தியேகமான மதிப்பை மிகுவிக்கின்றன.

"நான் இப்போது
50 வயதானே இருக்கிறேன்."

சுற்றுமடலுடன் என்னைப் பதிலும் தராமல் திருப்பினால்
ஆனால் 1945-ல் என்னுடைய தோல் அழகியாகவும்
உள்ள நறுமணத்தையும் பெறும்போது என்னை அமைதி
தோடிகளை அமைதி விழ்த்திவிடுகின்றேன். நான் திரை
தோல் 1945-ல் ஒரு நாள் போர்ஹான்ஸ் உபயோகத்தால் நிரப்ப
களை உபயோகித்தேன். நான் அதை உபயோகித்த தோலாகி
யேன். இப்போது போர்ஹான்ஸ் என் பற்களைப் பரப்புகிறது
அது நன்றாக இருக்கின்றன. செலிடுகளைத் தவிர்ப்பதில்
உதவியுள்ளது."

"நான் எப்போதும்
போர்ஹான்ஸை
குறிக்கிறேன்."

பின்னர் அங்கு எழுதின போர்ஹான்ஸ் என்னை
உபயோகிப்போனாலும் எப்போதும் அதன்னை நன்றி
கூறுகிறேன். சித்திரம் போன்ற நுரத்தங்களை உபயோகித்தால்
போர்ஹான்ஸ் உபயோகித்தால் நான் சிறிதளவு செலிடு
யேன். மேலும் சுற்றுமடலுடன் துருவத்தில்
என் அழகின் நுரத்தங்களுக்குப் போர்ஹான்ஸை உபயோகித்தேன்."

"நான் மிகச்
சிறந்த பலனை
ஆடைத்திருக்கிறேன்."

போர்ஹான்ஸ் உபயோகித்தால், என் தலையிலும் நான்
போர்ஹான்ஸ் எழுதினால் என்னைக் கடிந்து என்னை
பெருகுகிறேன். ஆனால், என்னை எழுதினால் உபயோகித்தால்
என் தலையிலும், என் தலையிலும் என்னை
என்னை போர்ஹான்ஸ் உபயோகித்தால்
கிடைத்த தோலாகி. நான்
எழுதின இப்போது போர்
ஹான்ஸை உபயோகித்தால்
என்னை."

GLOFFREY HANNERS & CO., LIMITED

சாத்திரர்கள்: நீங்கள் இப்ப நான் சொல்ற மத்திரத்தைக் கேட்கப் போகிறீர்களா... இவ்வ 'மிரிக்' காவெண்டிர்'வைக் கேட்கப் போகிறீர்களா?

கொள்ளாதவன் என்றும் அவன் திணறிருந்த முருகையன் ஒரு பெண்ணிடம் முள்ள அன்பின் ஆதிகத்திக்குக் கட்டுப் பட்டிருந்தது அவனுக்கு மிகவும் மன வேதனையைக் கொடுத்தது. இதற்குப் பெயர் விதியா? அல்லது அறியாமையா?

முருகையனுக்கு ஏனோ சாத்தா நினைத்தது போல் சித்திராஸைப் பற்றி நினைக்க முடியவில்லை. தன்னை ரிஷாக் காரலின் கொலத்தில் கண்ட பிறகும் ஒரு ஸட்சாதிபதியின் மகள் தன்விடம் பற்றுதல் வைக்க முடியுமானால் அவளுடைய அன்பில் எப்படி மாக காண்பது? அன்றிலிருந்து இன்று வரையில் தன்னைத் தொடர்ந்து வரும் அவனுக்குத் தன்னைக் கடிந்துகொள்ளும் உரிமை இல்லையா?

"சித்திரா! விதி என்ற ஒன்றில் எனக்கு இது நான் வரையில் நம்பிக்கை இருந்ததில்லை. இப்போது அதை நம்பத் தான் வேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய அப்பா இன்னும் நாலைந்து நாட்கள் கழித்து வந்திருக்கக் கூடாதா? வந்திருந்தால் நேரே நம் வீட்டுக்குத்தான் வந்திருப்பார். இப்படி யெல்லாம் நடந்திருக்கலாம் நடந்திருக்காது."

"கூடத்தையெல்லாம் இனி மறந்து விட வேண்டும். அத்தான்! இன்று லிருந்து உங்களுக்குப் புது வாழ்க்கை தொடங்குகிறதென்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். சரி, நாழிகை யாகிறது. புதுப் படலமா?"

மௌனமாகச் சாத்தானை ஏறிட்டுப் பார்த்தான் முருகையன்.

"சரி, போய் வாருங்கள்!" என்று உயிரற்ற குரலில் கூறினான் சாத்தா.

"தீயம் எங்களுடைய வா. உன்னை உன் வீட்டில் கொண்டு போய் விட்டு விட்டு, நாங்கள் போகிறோம்" என்று முருகையன்.

அவன் கூறியது போலவே சித்திராவும் சாத்தானை அழைத்திருந்தாளாறும் ஒருவேளை அவள் அவர்களுடன் செல்வதற்கு இசைந்திருப்பாள். ஆனால் சித்திரா சாத்தானை அழைக்கவில்லை; மறுக்கவுமில்லை.

"வேண்டாம்! எனக்கு வேறு இடத்தில் வேலை இருக்கிறது. நீங்கள் போய் வாருங்கள்!" என்று விடை கொடுத்தான் சாத்தா.

முருகையனுக்குச் சாத்தானை அங்கு விட்டு வருவதற்கு மனமில்லை. அதற்குள் சித்திரா அவசரமாகக் காருக்குச் சென்று உட்காரித்துக்கொண்டு, முன்பக்கத்துக் கதவை அகலுக்கா கத்தி மறந்து விட்டான். முருகையனும், "கருகிடுதன் சாத்தா, ஓயவுள்ளபோது வீட்டுக்கு வருகிறேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டே காருக்கு ஓடி வந்தான்.

"உம், உட்காருங்கள்! இன்னும் நமக்கு எல்லாவதோ வேலைகள் இருக்கின்றன. கடை வீதிக்குப் போய் உங்களுக்குத் துணிமளிகள் வாங்க வேண்டும். பெட்டி படுக்கை காங்க வேண்டும். உங்களுடைய உருவத்தையே மாற்றி, முதலாளிக் கொலத்தில் உங்களைக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டும்."

"முதலாளியா?"

"ஆமாம்; வெறும் முதலாளிகளில்லை; முதலாளிக்கும் முதலாளி!"

அவனுடைய பேச்சின் பொருள் முருகையனுக்கு விளங்கவில்லை. சித்திரா தான் ஒரு முதலாளி ஆகி விட்டதையும், தனக்கே அவன் ஒரு முதலாளியாக வருகிறான் என்பதையும் மற்ற முகமாகக் கூறி வைத்தான். தொழிலாளியிடமும் தொழிலாளியாக உழன்ற அவனுக்கு எப்படி இதெல்லாம் புரியும்?

கார் லெகு வேகமாகக் கிளம்பியது.

சாத்தா பத்தியுடன் கீழே இறங்கிச் சென்று மனஸில் அமர்ந்தான். அவளுடைய கைது கரத்தின் ஆள் காட்டிய விரல் கடற்கரை மணலில் முருகையனின் பெயரைத் திரும்பத் திரும்ப எழுதி அழித்தது. ஓய்வோடு முறை எழுதிய போதும் அந்த மணலின் கண்ணின் சுரம் அதிகமாகக் கைந்து கொண்டே வந்தது. (தொடரும்)

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு

இருமல், ஜலதோஷம் இருந்தால்

ஸிரோலின் 'ரோஷ்'

**கொடுத்து பூர்ண நிவாரணம்
பெறச் செய்யுங்கள்**

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு இருமல் அல்லது ஜலதோஷம் விரிந்தால் அசுட்கடையால் இருக்காதிருக்க—ஸிரோலின் கொடுத்து அளவிற்குத் துரிதமாக பூர்ண நிவாரணம் பெறச் செய்யுங்கள். அதன் இலிபி ருசியை உங்கள் குழந்தைகளைப் பெரிதும் விரும்புவார்கள். ஸிரோலின் உங்களுக்குத் தக்க கிசே சித்தையும்! அது உங்கள் இருமலை நிறைத்துவிடாது மட்டுமல்லாமல், இருமலை உயிர்ப்பண்ணும் விருகினைக் கொல்லவும் செய்கிறது. ஸிரோலின் தொண்டைப் புண்களுக்கு பயனளவுக்குகிறது. கபம் மற்றும் கசியலைப் போக்குகிறது. அது எவ்வளவு கடுமையான இருமலிலிருந்தும் அளவிற்குத் துரிதமாக நிவாரணமளிக்கிறது.

இருமலுக்கும்
ஜலதோஷத்திற்கும்
சத்த நிவாரணம்
எடுப்ப மருந்து

உங்கள் வீட்டில் எப்பொழுதும் ஸிரோலின் வைத்திருங்கள்

'ரோஷ்' தயாரியு

கோல் உருவியிருப்பார்கள்: கால்டாஸ் மெடிக்கல்

குதிரை வண்டிக்குள்...
செய்யும் போதிலும் தோடுவோம்...
ஆவாஹம், கிருக்குமிடம்
உள்ளே நமது... 'மலையம் குடியை'!
அருக்கியம் கிருகினைக் கருகி
கிரைவு செய்வோருக்கு அருமைக்கு
இருந்த கை வந்தே!

ஸெப்பாய் கிருக்குமிடம்
அதுவே ஆரோக்கியம் கிருக்குமிடம்

L-30-311 TM

இதழ்ஸ்தான் மீலர் தயாரிப்பு.